

PARLAMENT EUROPEJSKI

2009 - 2014

Dokument z posiedzenia

A7-0085/2014

5.2.2014

*****I**

SPRAWOZDANIE

w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady
w sprawie pośrednictwa ubezpieczeniowego (wersja przekształcona)
(COM(2012)0360 – C7-0180/2012 – 2012/0175(COD))

Komisja Gospodarcza i Monetarna

Sprawozdawca: Werner Langen

(Przekształcenie – art. 87 Regulaminu)

Objaśnienie używanych znaków

- * Procedura konsultacji
- *** Procedura zgody
- ***I Zwykła procedura ustawodawcza (pierwsze czytanie)
- ***II Zwykła procedura ustawodawcza (drugie czytanie)
- ***III Zwykła procedura ustawodawcza (trzecie czytanie)

(Wskazana procedura opiera się na podstawie prawnej zaproponowanej w projekcie aktu.)

Poprawki do projektu aktu

Poprawki Parlamentu w postaci dwóch kolumn

Skreślenia zaznacza się **wytluszczonym drukiem i kursywą** w lewej kolumnie. Zmianę brzmienia zaznacza się **wytluszczonym drukiem i kursywą** w obu kolumnach. Nowy tekst zaznacza się **wytluszczonym drukiem i kursywą** w prawej kolumnie.

Pierwszy i drugi wiersz nagłówka każdej poprawki wskazuje element rozpatrywanego projektu aktu, którego dotyczy poprawka. Jeżeli poprawka odnosi się do obowiązującego aktu, do którego zmiany zmierza projekt aktu, nagłówek zawiera dodatkowo trzeci wiersz, w którym wskazuje się odpowiednio obowiązujący akt i przepis, którego dotyczy poprawka.

Poprawki Parlamentu w postaci tekstu skonsolidowanego

Nowe fragmenty tekstu zaznacza się **wytluszczonym drukiem i kursywą**. Fragmenty tekstu, które zostały skreślone, zaznacza się za pomocą symbolu **■** lub przekreśla. Zmianę brzmienia zaznacza się przez wyróżnienie nowego tekstu **wytluszczonym drukiem i kursywą** i usunięcie lub przekreślenie zastąpionego tekstu.

Tytułem wyjątku nie zaznacza się zmian o charakterze ściśle technicznym wprowadzonych przez służby w celu opracowania końcowej wersji tekstu.

SPIS TREŚCI

	Strona
PROJEKT REZOLUCJI USTAWODAWCZEJ PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO.....	5
ZAŁĄCZNIK: PISMO KOMISJI PRAWNEJ	66
ZAŁĄCZNIK: OPINIA KONSULTACYJNEJ GRUPY ROBOCZEJ SŁUŻB PRAWNYCH PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO, RADY I KOMISJI	68
OPINIA KOMISJI RYNKU WEWNĘTRZNEGO I OCHRONY KONSUMENTÓW	70
OPINIA KOMISJI PRAWNEJ	116
PROCEDURA.....	146

PROJEKT REZOLUCJI USTAWODAWCZEJ PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO

**w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie pośrednictwa ubezpieczeniowego (wersja przekształcona)
(COM(2012)0360 – C7-0180/2012 – 2012/0175(COD))**

(Zwykła procedura ustawodawcza – przekształcenie)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji przedstawiony Parlamentowi Europejskiemu i Radzie (COM(2012)0360),
 - uwzględniając art. 294 ust. 2 oraz art. 53 ust. 1 i art. 62 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, zgodnie z którymi Komisja przedstawiła wniosek Parlamentowi (C7–0180/2012),
 - uwzględniając art. 294 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
 - uwzględniając porozumienie międzyinstytucjonalne z dnia 28 listopada 2001 r. w sprawie bardziej uporządkowanego wykorzystania techniki przekształcania aktów prawnych¹,
 - uwzględniając swoją rezolucję ustawodawczą z dnia 5 lipca 2011 r. w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającej dyrektywę 97/9/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie systemów rekompensat dla inwestorów²,
 - uwzględniając swoje stanowisko z dnia 16 lutego 2012 r. w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie systemów gwarancji depozytów (wersja przekształcona)³,
 - uwzględniając pismo Komisji Prawnej z dnia 13 grudnia 2013 r. skierowane do Komisji Gospodarczej i Monetarnej zgodnie z art. 87 ust. 3 Regulaminu,
 - uwzględniając art. 87 oraz art. 55 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Gospodarczej i Monetarnej oraz opinie Komisji Rynku Wewnętrznego i Ochrony Konsumentów, a także Komisji Prawnej (A7-0085/2014),
- A. mając na uwadze, że grupa konsultacyjna służb prawnych Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji stwierdziła, że wniosek Komisji nie zawiera żadnych zmian merytorycznych innych niż te określone jako takie we wniosku, oraz mając na uwadze, że w odniesieniu do ujednolicenia niezmienionych przepisów wcześniejszych aktów z tymi zmianami wniosek zawiera proste ujednolicenie istniejących tekstów, bez zmian merytorycznych,

¹ Dz.U. C 77 z 28.3.2002, s. 1.

² Dz.U. C 33 E z 5.3.2013, s. 328.

³ Teksty przyjęte, P7_TA(2012)0049.

1. uchwala poniższe stanowisko w pierwszym czytaniu, biorąc pod uwagę zalecenia grupy konsultacyjnej służb prawnych Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji;
2. zwraca się do Komisji o ponowne przekazanie mu sprawy, jeśli uzna ona za stosowne wprowadzić znaczące zmiany do swojego wniosku lub zastąpić go innym tekstem;
3. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji, a także parlamentom narodowym.

Poprawka 1

POPRAWKI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO*

do wniosku Komisji

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 53 ust. 1 i art. 62,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dyrektywie 2002/92/WE Parlamentu Europejskiego i Rady¹ należy wprowadzić zmiany. ***Dlatego proponuje się*** przekształcenie przedmiotowej dyrektywy.
- (2) Ponieważ głównym celem i przedmiotem dyrektywy, której dotyczy niniejszy wniosek, jest harmonizacja krajowych przepisów dotyczących wspomnianych obszarów, podstawę dyrektywy stanowić powinien art. 53 ust. 1 i art. 62 TFUE. Właściwe jest przyjęcie wspomnianych regulacji w formie dyrektywy, tak aby umożliwić wdrożenie przepisów w obszarach objętych zakresem stosowania niniejszej dyrektywy, a w razie

* Poprawki: tekst nowy lub zmieniony został zaznaczony kursywą i wytłuszczonym drukiem; symbol ■ sygnalizuje skreślenia.

¹ Dyrektywa 2002/92/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 9 grudnia 2002 r. w sprawie pośrednictwa ubezpieczeniowego, (Dz.U. L 9 z 15.1.2003, s. 3).

potrzeby dostosowanie ich do istniejącej specyfiki danego rynku lub systemu prawnego w poszczególnych państwach członkowskich. Celem niniejszej dyrektywy powinna być również koordynacja krajowych przepisów dotyczących warunków podejmowania działalności w zakresie pośrednictwa ubezpieczeniowego i reasekuracyjnego, ■ dlatego też jej podstawę stanowi art. 53 ust. 1 TFUE. Ponadto ponieważ podmioty działające w przedmiotowym sektorze świadczą usługi w całej Unii, podstawę niniejszej dyrektywy stanowi również art. 62 TFUE.

- (3) Pośrednicy ubezpieczeniowi oraz reasekuracyjni odgrywają główną rolę w rozpowszechnianiu produktów ubezpieczeniowych i reasekuracyjnych w Unii.
- (4) Poszczególne rodzaje osób lub instytucji, takie jak: agenci, brokerzy i podmioty gospodarcze „ubezpieczeń bankowych”, zakłady ubezpieczeń, biura podróży oraz wypożyczalnie samochodów mogą prowadzić dystrybucję produktów ubezpieczeniowych. ■
- (4a) *W celu zagwarantowania takiego samego poziomu ochrony oraz umożliwienia konsumentowi korzystania z porównywalnych standardów zasadnicze znaczenie ma to, by niniejsza dyrektywa sprzyjała stworzeniu pośrednikom równych szans i konkurencji na równych warunkach, niezależnie od tego, czy są oni związani z zakładem ubezpieczeń. Dla konsumentów jest korzystne, jeżeli produkty ubezpieczeniowe są oferowane różnymi kanałami przez różnych pośredników w ramach różnych form współpracy z zakładami ubezpieczeń, pod warunkiem że do tych kanałów i pośredników stosuje się takie same zasady ochrony konsumenta. Ważne jest, by państwa członkowskie uwzględniły te aspekty w trakcie wdrażania niniejszej dyrektywy.*
- (5) Stosowanie dyrektywy 2002/92/WE wykazało, że konieczne jest doprecyzowanie szeregu przepisów, aby ułatwić prowadzenie pośrednictwa ubezpieczeniowego i reasekuracyjnego oraz że ochrona konsumentów wymaga objęcia zakresem stosowania tej dyrektywy wszystkich transakcji sprzedaży produktów ubezpieczeniowych **zawieranych w ramach podstawowej działalności zawodowej, niezależnie od tego, czy sprzedaży tej dokonują** pośrednicy ubezpieczeniowi, czy zakłady ubezpieczeń. W odniesieniu do sprzedaży tych produktów, obsługi posprzedażnej i obsługi roszczeń zakłady ubezpieczeń prowadzące bezpośrednią sprzedaż produktów ubezpieczeniowych należy objąć zakresem stosowania nowej dyrektywy w podobny sposób, jak agentów i brokerów ubezpieczeniowych.
-
- (8) Nadal występują znaczące różnice między przepisami krajowymi tworzące bariery dla podejmowania i prowadzenia działalności pośredników ubezpieczeniowych i reasekuracyjnych na rynku wewnętrznym. **Należy dalej umacniać rynek wewnętrzny oraz stworzyć prawdziwie europejski wewnętrzny rynek produktów i usług ubezpieczeń na życie oraz produktów i usług ubezpieczeniowych innych niż ubezpieczenia na życie.**
- (9) Obecne i niedawne zaburzenia na rynkach finansowych uwypukliły znaczenie zapewniania skutecznej ochrony konsumentów we wszystkich sektorach finansowych.

Należy zatem zwiększyć poziom zaufania klientów i bardziej ujednolicić przepisy regulujące rozpowszechnianie produktów ubezpieczeniowych w celu zapewnienia stosownego poziomu ochrony klientów w całej Unii. ***Należy podnieść poziom ochrony konsumenta w stosunku do poziomu ochrony w dyrektywie 2002/92/WE, aby ograniczyć potrzebę różnicowania środków krajowych. Istotne jest uwzględnienie szczególnego charakteru umów ubezpieczenia w porównaniu z produktami inwestycyjnymi regulowanymi dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/.../UE [MiFID]¹. Dystrybucja umów ubezpieczeniowych, w tym tzw. ubezpieczeniowych produktów inwestycyjnych, powinna zatem zostać uregulowana na mocy niniejszej dyrektywy oraz ujednolicona z dyrektywą 2014/.../UE [MiFID]. Należy podnieść minimalne normy w odniesieniu do przepisów w zakresie dystrybucji oraz tworzenia równych warunków działania, stosowane do wszystkich „konfekcjonowanych” ubezpieczeniowych produktów inwestycyjnych. Środki służące ochronie klientów powinny być większe dla „klientów nieprofesjonalnych” niż dla „klientów profesjonalnych”.***

- (10) Niniejszą dyrektywę powinno stosować się do osób, których działalność polega na świadczeniu usług pośrednictwa ubezpieczeniowego lub reasekuracyjnego na rzecz osób trzecich za wynagrodzeniem, które może mieć charakter świadczeń pieniężnych lub przybierać inne formy uzgodnionych korzyści ekonomicznych związanych z jej prowadzeniem.
- (11) Niniejsza dyrektywa powinna mieć zastosowanie do osób, których działalność polega na przekazywaniu informacji na temat umowy lub umów ubezpieczenia lub reasekuracji w odpowiedzi na zadane kryteria wybrane przez klienta za pośrednictwem stron internetowych lub innych środków lub na udostępnianiu rankingów produktów ubezpieczeniowych lub reasekuracyjnych lub zapewnianiu zniżki od ceny umowy, w przypadku gdy klient jest w stanie bezpośrednio zawrzeć umowę ubezpieczenia na końcowym etapie tego procesu; nie powinna mieć jednak zastosowania do działalności wiążącej się z zwykłym wprowadzaniem polegającej na przekazywaniu pośrednikom ubezpieczeniowym lub reasekuracyjnym lub zakładom ubezpieczeń lub reasekuracji danych i informacji dotyczących potencjalnych ubezpieczających, czy też na przekazywaniu potencjalnym ubezpieczającym informacji na temat produktów ubezpieczeniowych lub reasekuracyjnych lub pośredników ubezpieczeniowych lub reasekuracyjnych lub zakładów ubezpieczeń lub reasekuracji.
- (12) Niniejszej dyrektywy nie powinno stosować się do osób prowadzących innego typu działalność zawodową, takich jak eksperci podatkowi lub księgowi, którzy w toku prowadzenia innego typu działalności zawodowej świadczą okazjonalnie usługi doradcze w sprawie zakresu ubezpieczenia, nie powinno stosować się jej również do działalności polegającej wyłącznie na dostarczaniu ogólnych informacji w sprawie produktów ubezpieczeniowych, pod warunkiem że celem takiej działalności nie jest udzielanie klientowi pomocy przy zawieraniu lub wykonywaniu umowy ubezpieczenia lub reasekuracji. ***Niniejszej dyrektywy nie należy też stosować do zawodowej obsługi roszczeń w imieniu zakładu ubezpieczeń lub reasekuracji ani do likwidacji szkód i wyceny szkód przez biegłych.***

¹ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/.../UE w sprawie rynków instrumentów finansowych, uchylająca dyrektywę 2004/39/WE (Dz.U. ...).

- (13) Niniejszej dyrektywy nie powinno stosować się do osób wykonujących pośrednictwo ubezpieczeniowe jako działalność poboczną, z zastrzeżeniem pewnych ograniczeń dotyczących polisy, zwłaszcza wiedzy wymaganej do jej sprzedaży, objętych nią rodzajów ryzyka oraz kwoty składki.
- (14) W niniejszej dyrektywie zdefiniowano pojęcie „zależnego pośrednika ubezpieczeniowego”, aby uwzględnić cechy charakterystyczne rynków państw członkowskich i ustanowić warunki stosowane do takich pośredników.
- (15) Pośrednicy ubezpieczeniowi i reasekuracyjni będący osobami fizycznymi powinni być zarejestrowani we właściwym organie państwa członkowskiego, w którym zamieszkują; pośrednicy ubezpieczeniowi i reasekuracyjni będący osobami prawnymi powinni być zarejestrowani we właściwym organie państwa członkowskiego, w którym mieści się ich siedziba statutowa (lub jeśli w świetle ich prawa krajowego nie posiadają siedziby statutowej – siedziba zarządu), pod warunkiem że spełniają ściśle określone wymogi zawodowe dotyczące ich umiejętności, nieposzlakowanej opinii, zakresu odpowiedzialności zawodowej i możliwości finansowych. Od pośredników ubezpieczeniowych już zarejestrowanych w państwach członkowskich nie należy wymagać ponownej rejestracji na podstawie niniejszej dyrektywy.
- (16) Pośrednicy ubezpieczeniowi i reasekuracyjni powinni móc korzystać ze swobody przedsiębiorczości i swobody świadczenia usług zapisanych w TFUE. Rejestracja w państwie członkowskim pochodzenia lub dokonanie w nim zgłoszenia powinny więc umożliwiać pośrednikom ubezpieczeniowym i reasekuracyjnym prowadzenie działalności w innych państwach członkowskich, zgodnie z zasadami swobody przedsiębiorczości i swobody świadczenia usług, pod warunkiem że właściwe organy dopełniły wobec siebie odpowiedniej procedury powiadomienia.
- I**
- (18) W celu zwiększenia przejrzystości i ułatwienia transgranicznej wymiany handlowej Europejski Urząd Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych („EIOPA”) ustanowiony rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1094/2010¹ powinien ustanowić, podać do publicznej wiadomości i aktualizować pojedynczą elektroniczną bazę danych zawierającą wykaz wszystkich pośredników ubezpieczeniowych i reasekuracyjnych, którzy zgłosili zamiar korzystania z przysługującej im swobody przedsiębiorczości lub świadczenia usług. Państwa członkowskie powinny bezzwłocznie przekazywać EIOPA stosowne informacje, aby umożliwić EIOPA realizację tego zadania. Wspomniana baza danych powinna zawierać hiperłącza do każdego odpowiedniego właściwego organu w każdym państwie członkowskim. Każdy właściwy organ z każdego państwa członkowskiego powinien umieścić na swoich stronach internetowych hiperłącze do tej bazy danych.
- (19) Należy wyraźnie ustanowić odnośne prawa i obowiązki państwa członkowskiego pochodzenia i przyjmującego państwa członkowskiego w zakresie nadzoru nad

¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1094/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych), zmiany decyzji nr 716/2009/WE i uchylenia decyzji Komisji 2009/79/WE (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 48).

pośrednikami ubezpieczeniowymi i reasekuracyjnymi, którzy zostali przez nie zarejestrowani lub którzy prowadzą działalność w zakresie pośrednictwa ubezpieczeniowego lub reasekuracyjnego na ich terytorium, korzystając z przysługujących im praw w zakresie swobody przedsiębiorczości lub swobody świadczenia usług.

- I**
- (21) Brak możliwości swobodnego funkcjonowania pośredników ubezpieczeniowych w całej Unii utrudnia sprawne funkcjonowanie jednolitego rynku ubezpieczeń. ***Niniejsza dyrektywa jest istotnym krokiem w kierunku zwiększenia poziomu ochrony konsumenta i integracji rynku w obrębie rynku wewnętrznego.***
- (21a) ***Pośrednik ubezpieczeniowy lub reasekuracyjny prowadzi działalność w zakresie pośrednictwa ubezpieczeniowego na warunkach swobody świadczenia usług, jeżeli zajmuje się pośrednictwem ubezpieczeniowym lub reasekuracyjnym wobec ubezpieczającego lub potencjalnego ubezpieczającego, który ma miejsce zamieszkania lub siedzibę w państwie członkowskim innym niż państwo członkowskie pochodzenia pośrednika, a każde ubezpieczane ryzyko umiejscowione jest w państwie członkowskim innym niż państwo członkowskie pochodzenia pośrednika. Pośrednik ubezpieczeniowy lub reasekuracyjny prowadzi działalność w zakresie pośrednictwa ubezpieczeniowego lub reasekuracyjnego na warunkach swobody przedsiębiorczości, jeżeli utrzymuje stałą obecność w państwie członkowskim innym niż jego państwo członkowskie pochodzenia.***
- (22) Ważne jest zagwarantowanie wysokiego poziomu profesjonalizmu i kompetencji pośredników ubezpieczeniowych i reasekuracyjnych oraz pracowników bezpośrednich ubezpieczycieli, którzy są zaangażowani w czynności przygotowawcze przed sprzedażą polis ubezpieczeniowych oraz czynności w trakcie i po sprzedaży polis ubezpieczeniowych. Fachowa wiedza pośredników i pracowników bezpośrednich ubezpieczycieli **I** powinna zatem być współmierna do stopnia złożoności tej działalności. Należy zapewnić kształcenie ustawiczne. ***Państwa członkowskie powinny decydować o formie, treści i wymaganych dokumentach poświadczających. Należy przy tym certyfikować branżowe lub należące do stowarzyszeń ośrodki szkolenia zawodowego.***
- (22a) ***Państwa członkowskie dopilnowują, aby pracownicy pośrednika doradzający klientom detalicznym w sprawie ubezpieczeniowych produktów inwestycyjnych lub sprzedający im takie produkty posiadali odpowiedni poziom wiedzy i kompetencji w zakresie oferowanych produktów. Jest to szczególnie istotne z uwagi na wzrastającą złożoność i ciągle innowacje w strukturze ubezpieczeniowych produktów inwestycyjnych. Zakup ubezpieczeniowego produktu inwestycyjnego wiąże się z ryzykiem, a inwestor powinien móc polegać na dostarczanych informacjach i jakości ocen. Ponadto konieczne jest zapewnienie pracownikom odpowiedniego czasu i zasobów umożliwiających im dostarczenie klientom wszystkich istotnych informacji o oferowanych produktach.***
- (23) Koordynacja przepisów krajowych w sprawie wymogów zawodowych i rejestracji osób podejmujących i prowadzących działalność w dziedzinie pośrednictwa

ubezpieczeniowego lub reasekuracyjnego może przyczynić się zarówno do wprowadzenia jednolitego rynku usług finansowych, jak i do poprawienia ochrony klientów w tym zakresie.

- (24) W celu zwiększenia transgranicznego obrotu handlowego należy wprowadzić zasady regulujące wzajemne uznawanie wiedzy i umiejętności pośredników.
- (25) Jako dowód spełnienia przez pośrednika ubezpieczeniowego lub reasekuracyjnego wymogów w zakresie wiedzy i umiejętności stanowiących warunek rejestracji zgodnie z niniejszą dyrektywą przyjmujące państwo członkowskie powinno akceptować kwalifikacje krajowe uznane za równorzędne kwalifikacjom na poziomie 3 lub wyższym według europejskich ram kwalifikacji ustanowionych w zaleceniu Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 kwietnia 2008 r. w sprawie ustanowienia europejskich ram kwalifikacji dla uczenia się przez całe życie. Ramy te pomagają państwom członkowskim, instytucjom kształcenia, pracodawcom i osobom fizycznym w porównywaniu kwalifikacji uzyskanych w zróżnicowanych systemach kształcenia i szkolenia w całej Unii. Narzędzie to ma zasadnicze znaczenie dla rozwoju rynku zatrudnienia w całej Unii. Ram tych nie stworzono, aby zastąpić krajowe systemy kwalifikacji, lecz by uzupełniać działania państw członkowskich poprzez ułatwianie współpracy między nimi.
- (26) Pomimo istnienia systemu jednolitego paszportu dla ubezpieczycieli i pośredników europejski rynek ubezpieczeń pozostaje bardzo rozdrobniony. W celu ułatwienia prowadzenia działalności w kontekście transgranicznym oraz zwiększenia przejrzystości wobec konsumentów państwa członkowskie powinny zapewnić publikowanie przepisów dotyczących dobra ogólnego obowiązujących na ich terytorium; należy również zapewnić powszechną dostępność pojedynczego rejestru elektronicznego i informacji na temat przepisów dotyczących dobra ogólnego obowiązujących we wszystkich państwach członkowskich w odniesieniu do działalności w zakresie pośrednictwa ubezpieczeniowego i reasekuracyjnego.
- (27) W celu ochrony klientów oraz zapewnienia prawidłowości działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej prowadzonej na jednolitym rynku zasadnicze znaczenie ma współpraca i wymiana informacji między właściwymi organami.
- (28) Potrzebne są odpowiednie i skuteczne pozasądowe procedury reklamacyjne i odszkodowawcze w państwach członkowskich w celu rozstrzygania sporów między pośrednikami ubezpieczeniowymi lub zakładami ubezpieczeń a klientami, przy wykorzystaniu, w stosownych przypadkach, istniejących procedur. Skuteczne pozasądowe procedury reklamacyjne i odszkodowawcze powinny być dostępne, aby umożliwić rozstrzyganie sporów dotyczących praw i obowiązków na mocy niniejszej dyrektywy, wynikłych między zakładami ubezpieczeń lub osobami sprzedającymi lub oferującymi produkty ubezpieczeniowe a klientami. **W przypadku alternatywnego rozstrzygania sporów postanowienia dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/11/UE¹ powinny być wiążące również dla celów niniejszej dyrektywy.** W celu

¹ *Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/11/UE w sprawie alternatywnych metod rozstrzygania sporów konsumenckich oraz zmiany rozporządzenia (WE) nr 2006/2004 i dyrektywy 2009/22/WE (Dz.U. L 165 z 18.6.2013, s. 63).*

zwiększenia skuteczności procedur pozasądowego rozstrzygnięcia sporów dotyczących reklamacji składanych przez klientów niniejsza dyrektywa powinna przewidywać obowiązek uczestnictwa zakładów ubezpieczeń lub osób sprzedających lub oferujących produkty ubezpieczeniowe w procedurach rozstrzygnięcia sporów wszczętych przeciwko nim przez klientów, a dotyczących praw i obowiązków ustanowionych w niniejszej dyrektywie, **oraz decyzjach**, które **na wyraźny wniosek mogą być wiążące dla pośredników i klientów**. Celem tych procedur pozasądowego rozstrzygnięcia sporów jest uzyskanie szybszego i mniej kosztownego rozstrzygnięcia sporów między zakładami ubezpieczeń lub osobami sprzedającymi lub oferującymi produkty ubezpieczeniowe a klientami oraz zmniejszenie obciążeń systemu sądowego. ■

Bez uszczerbku dla prawa klientów do wnoszenia skarg do sądów państwa członkowskie powinny dbać o to, by podmioty odpowiedzialne za alternatywne rozstrzygnięcie sporów prowadzące postępowania w sprawie sporów, o których mowa w niniejszej dyrektywie, współpracowały między sobą w zakresie rozstrzygnięcia sporów transgranicznych. Państwa członkowskie powinny zachęcać podmioty odpowiedzialne za alternatywne rozstrzygnięcie sporów prowadzące postępowania w sprawie tych sporów do przystąpienia do Sieci Składania Zażaleń na Usługi Finansowe (FIN-Net).

- (29) Wielu pośredników ubezpieczeniowych i wiele zakładów ubezpieczeń w coraz większym stopniu jednocześnie prowadzi wiele rodzajów działalności, co zwiększa ryzyko wystąpienia konfliktów interesów między tymi różnymi rodzajami prowadzonej działalności a interesami ich klientów. Konieczne jest zatem wprowadzenie przez państwa członkowskie przepisów **zapewniających uwzględnianie interesu** klientów.
- (30) Konsumentom należy z wyprzedzeniem udostępniać jasne informacje na temat statusu osób, które sprzedają produkt ubezpieczeniowy ■ . **Warto rozważyć** nałożenie na europejskich pośredników ubezpieczeniowych i europejskie zakłady ubezpieczeń obowiązku ujawniania informacji na temat statusu tych osób. Informacje te powinny być przekazywane konsumentom przed zawarciem umowy. Informacje te mają na celu ukazanie stosunku łączącego zakład ubezpieczeń i pośrednika (w stosownych przypadkach) ■ .
- (31) W celu łagodzenia konfliktów interesów między sprzedawcą a nabywcą produktu ubezpieczeniowego konieczne jest zapewnienie ujawniania odpowiednich informacji na temat wynagrodzenia dystrybutorów ubezpieczeń. ■ Pośrednik oraz pracownik pośrednika ubezpieczeniowego lub zakładu ubezpieczeń powinni mieć obowiązek informowania klienta, **na żądanie i bez pobierania opłaty, o charakterze i źródle** swojego wynagrodzenia, przed dokonaniem sprzedaży.
- (32) Aby udostępnić klientom możliwe do porównania informacje na temat świadczonych usług pośrednictwa ubezpieczeniowego, niezależnie od tego, czy klient dokonuje zakupu produktu ubezpieczeniowego przez pośrednika, czy też bezpośrednio w zakładzie ubezpieczeń, oraz aby uniknąć zakłócenia konkurencji, do czego prowadzić może zachęcanie zakładów ubezpieczeń do bezpośredniej sprzedaży produktów klientom, a nie przez pośredników, w celu uniknięcia konieczności ujawniania informacji, na zakłady ubezpieczeń należy również nałożyć wymóg przekazywania klientom, z którymi mają bezpośrednio do czynienia w ramach świadczenia usług pośrednictwa ubezpieczeniowego, informacji na temat wynagrodzenia, które otrzymują

z tytułu sprzedaży produktów ubezpieczeniowych.

- (32a) *W przypadku gdy przed świadczeniem usługi doradztwa nie można określić wysokości kosztów i zachęt, informacje o sposobie ich obliczania muszą zostać ujawnione w pełny, dokładny i zrozumiały sposób w dokumencie zawierającym informacje o kluczowych usługach, a następnie tak szybko, jak to praktycznie możliwe, klient musi być powiadomiony o koszcie całkowitym usługi doradztwa i jego wpływie na zysk. Jeśli doradztwo inwestycyjne prowadzone jest na bieżąco, ujawnianie informacji na temat kosztów doradztwa inwestycyjnego, w tym zachęt, należy zapewniać okresowo, co najmniej raz do roku. W sprawozdaniu okresowym ujawnia się wszystkie zachęty wypłacone lub otrzymane w poprzednim okresie.*
- (32b) *Każda osoba sprzedająca produkty ubezpieczeniowe niebędąca twórcą tych produktów powinna przedstawić inwestorowi detalicznemu w odrębnym dokumencie zawierającym informacje o kluczowych usługach szczegóły, których nie może dostarczyć twórca produktu inwestycyjnego, dotyczące kosztów tych produktów i usług zgodnie z niniejszą dyrektywą i dyrektywą 2014/.../UE [MiFID] oraz dodatkowe istotne informacje potrzebne inwestorowi detalicznemu do oceny, czy produkt ubezpieczeniowy odpowiada jego potrzebom.*
- (32c) *Dla konsumenta jest korzystne, jeżeli produkty ubezpieczeniowe są sprzedawane różnymi kanałami przez różnych pośredników w ramach różnych form współpracy z zakładami ubezpieczeń, pod warunkiem że muszą oni stosować takie same zasady ochrony konsumenta i przejrzystości.*
- (33) Ponieważ celem niniejszego wniosku jest zwiększenie poziomu ochrony konsumentów, niektóre z jego przepisów mają wyłącznie zastosowanie w kontekście stosunków między przedsiębiorstwami a konsumentami (B2C), zwłaszcza przepisy regulujące zasady prowadzenia działalności pośredników ubezpieczeniowych lub innych sprzedawców produktów ubezpieczeniowych.
- I**
- (34a) *Państwa członkowskie powinny wymagać, by polityka wynagrodzeń stosowana przez pośredników ubezpieczeniowych i zakłady ubezpieczeń w stosunku do ich pracowników lub przedstawicieli nie wpływała negatywnie na ich zdolność działania w najlepszym interesie klientów. Jeśli chodzi o pracowników doradzających klientom w sprawie ubezpieczeniowych produktów inwestycyjnych lub sprzedających im takie produkty, państwa członkowskie powinny wymagać, by pośrednicy ubezpieczeniowi i zakłady ubezpieczeń gwarantowali, że wynagrodzenie, jakie pracownicy ci dostają od przedsiębiorstwa, nie wpływa na ich bezstronność podczas formułowania odpowiednich zaleceń lub dokonywania odpowiedniej sprzedaży oraz na przedstawianie przez nich informacji w sposób uczciwy, jasny i niewprowadzający w błąd. W takich przypadkach wynagrodzenie nie może zależeć wyłącznie od celów sprzedaży lub zysków, jakie firma czerpie z określonego produktu.*
- (35) Dla klienta *ważna* jest informacja, czy ma do czynienia z pośrednikiem, który doradza mu w sprawie produktów szerokiej gamy zakładów ubezpieczeń, czy też produktów dostarczanych przez określoną liczbę zakładów ubezpieczeń.

- (36) Z powodu coraz większego uzależnienia konsumentów od osobistych rekomendacji właściwe jest wprowadzenie definicji doradztwa. ***Jakość doradztwa ma zasadnicze znaczenie, a wszelkie porady powinny odpowiadać indywidualnej charakterystyce danego klienta.*** Przed udzieleniem porady pośrednik ubezpieczeniowy lub zakład ubezpieczeń powinni ocenić potrzeby, ***oczekiwania*** i sytuację finansową klienta. Jeżeli pośrednik oświadcza, iż doradza w sprawie produktów szerokiej gamy zakładów ubezpieczeń, powinien przeprowadzić prawidłową i ***■*** szeroką analizę ***odpowiednio dużej liczby*** produktów ***ubezpieczeniowych*** dostępnych na rynku. Ponadto wszyscy pośrednicy ubezpieczeniowi i zakłady ubezpieczeń powinni wyjaśniać przesłanki swojej porady ***oraz polecać odpowiednie produkty ubezpieczeniowe zgodnie z preferencjami, potrzebami, sytuacją finansową i sytuacją osobistą klienta.***
- (37) Przed zawarciem umowy, w tym w przypadku transakcji sprzedaży, której nie towarzyszy udzielenie porady, klientowi należy przekazać istotne informacje na temat produktu ubezpieczeniowego, aby umożliwić mu podjęcie świadomej decyzji. Pośrednik ubezpieczeniowy powinien wyjaśnić klientowi główne cechy produktów ubezpieczeniowych, które sprzedaje, ***a zatem jego pracownicy powinni otrzymać na ten cel odpowiednie środki i wystarczający czas.***
- (38) Należy określić jednolite przepisy w celu ***ulatwienia*** wyboru nośnika, na którym klientowi przekazywane są ***wymagane*** informacje, by umożliwić wykorzystanie, w stosownych przypadkach, środków komunikacji elektronicznej, z uwzględnieniem okoliczności transakcji. Należy jednak zapewnić klientowi możliwość otrzymania tych informacji na papierze. W interesie zapewnienia konsumentom dostępu do informacji wszelkie informacje przekazywane przed zawarciem umowy powinny być udostępniane bezpłatnie.
- (39) Wymóg ujawnienia takich informacji wtedy, gdy klient poszukuje ochrony reasekuracyjnej lub ubezpieczeniowej obejmującej ryzyko handlowe i przemysłowe lub gdy klient jest klientem profesjonalnym ***■***, nie jest tak potrzebny.
- (40) Niniejsza dyrektywa powinna określać minimalne obowiązki zakładów ubezpieczeń i pośredników ubezpieczeniowych w zakresie udzielania informacji klientom. W tym obszarze państwo członkowskie powinno być w stanie utrzymać lub przyjąć bardziej restrykcyjne przepisy, które mogą być nakładane na pośredników ubezpieczeniowych i zakłady ubezpieczeń prowadzące działalność w zakresie pośrednictwa ubezpieczeniowego na ich terytorium, niezależnie od przepisów państwa członkowskiego ich pochodzenia, pod warunkiem że takie bardziej restrykcyjne przepisy są zgodne z prawem Unii, w tym z dyrektywą 2000/31/WE Parlamentu Europejskiego i Rady¹. Państwo członkowskie, które zgłasza zamiar stosowania dodatkowych przepisów regulujących pośrednictwo ubezpieczeniowe oraz sprzedaż produktów ubezpieczeniowych i stosuje te przepisy obok przepisów określonych w niniejszej dyrektywie, powinno zadbać o to, by obciążenia administracyjne wynikające z tych przepisów były ***jak najmniej***.

¹ Dyrektywa 2000/31/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 8 czerwca 2000 r. w sprawie niektórych aspektów prawnych usług świadczonych na rynku wewnętrznym na rzecz społeczeństwa informacyjnego, w szczególności odnośnie do handlu elektronicznego (dyrektywa o handlu elektronicznym) (Dz.U. L 178 z 17.7.2000, s. 1).

(41) Praktyki sprzedaży krzyżowej stanowią powszechną **i właściwą** strategię stosowaną przez podmioty świadczące detaliczne usługi finansowe w całej Unii. ■

41a *W przypadku gdy ubezpieczenie oferowane jest wraz z inną usługą lub innym produktem jako część pakietu lub jako warunek zawarcia tej samej umowy lub sprzedaży pakietu, podlega ono przepisom dyrektywy 2005/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 maja 2005 r. dotyczącej nieuczciwych praktyk handlowych stosowanych przez przedsiębiorstwa wobec konsumentów na rynku wewnętrznym. Niniejsza dyrektywa również przewiduje szereg zabezpieczeń klientów w przypadku zakupu przez nich ubezpieczenia jako części pakietu. Państwa członkowskie mogą wymagać, aby krajowe właściwe organy mogły przyjąć lub utrzymać dodatkowe środki zapobiegające praktykom sprzedaży krzyżowej niekorzystnym dla konsumentów.*

(42) Umowy ubezpieczenia zawierające aspekty inwestycyjne często oferowane są klientom jako produkty alternatywne wobec produktów inwestycyjnych objętych dyrektywą **2014/.../UE** [MiFID] lub jako zamienniki tych produktów. W celu zapewnienia spójnej ochrony inwestorów i uniknięcia ryzyka arbitrażu regulacyjnego ważne jest, by detaliczne produkty inwestycyjne (ubezpieczeniowe produkty inwestycyjne zdefiniowane w rozporządzeniu w sprawie dokumentów zawierających kluczowe informacje, dotyczących produktów inwestycyjnych) podlegały tym samym standardom w zakresie prowadzenia działalności, w tym m.in. wymogom w zakresie udostępniania odpowiednich informacji, wymogom w zakresie adekwatności udzielanych porad oraz ograniczeniom w zakresie zachęt, a także wymogom w zakresie zarządzania konfliktami interesów **oraz dalszym** ograniczeniom ■ wynagrodzenia. Europejski Urząd Nadzoru (Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych) (ESMA) ustanowiony rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1095/2010¹ oraz EIOPA powinni współpracować w celu osiągnięcia możliwie największej spójności standardów prowadzenia działalności w odniesieniu do detalicznych produktów inwestycyjnych objętych zakresem dyrektywy **2014/.../UE** [MiFID] lub niniejszej dyrektywy poprzez wydawanie wytycznych. **W wytycznych tych należy jednak wziąć pod uwagę specyfikę produktów ubezpieczeniowych innych niż ubezpieczenia na życie. Ponadto zgodnie z analogiczną zasadą w dyrektywie 2014/.../UE [MIFID] przy wdrażaniu dyrektywy na szczeblu krajowym oraz w wytycznych wspólnego komitetu należy rozważyć analogiczny system w odniesieniu do zakładów ubezpieczeń.** W odniesieniu do ubezpieczeniowych produktów inwestycyjnych **należy zaostrzyć standardy prowadzenia działalności zastępujące** standardy określone w niniejszej dyrektywie, które mają zastosowanie do **ogólnych** umów ubezpieczeniowych ■. Stąd też osoby prowadzące działalność w zakresie pośrednictwa ubezpieczeniowego w odniesieniu do ubezpieczeniowych produktów inwestycyjnych powinny spełniać ■ zaostrzone standardy mające zastosowanie do **takich** produktów.

42a *Po przyjęciu MiFID II należy dokonać przeglądu rozdziału VII niniejszej dyrektywy, aby uniknąć nakładania się przepisów, sprzeczności w przepisach i problemów z*

¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1095/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych), zmiany decyzji nr 716/2009/WE i uchylenia decyzji Komisji 2009/77/WE (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 84).

dostosowaniem.

- (42b) Niniejsza dyrektywa ustanawia zasady podejmowania i prowadzenia działalności w zakresie pośrednictwa ubezpieczeniowego i reasekuracyjnego przez osoby fizyczne i prawne prowadzące działalność w państwie członkowskim lub osoby, które zamierzają tam podjąć taką działalność. Przepisy w innych aktach prawnych Unii stanowiące odstępstwo od tych zasad lub je uzupełniające nie powinny mieć zastosowania do działalności w zakresie pośrednictwa ubezpieczeniowego i reasekuracyjnego.**
- (43) W celu zapewnienia przestrzegania przez zakłady ubezpieczeń i osoby świadczące usługi pośrednictwa ubezpieczeniowego przepisów niniejszej dyrektywy oraz w celu zapewnienia podobnego traktowania tych zakładów i osób w całej Unii państwa członkowskie należy zobowiązać do ustanowienia kar administracyjnych i innych środków, które są skuteczne, proporcjonalne i odstrasżające. W komunikacie Komisji z dnia 8 grudnia 2010 r. „Wzmocnienie systemów sankcji w branży usług finansowych” dokonano przeglądu istniejących uprawnień i ich praktycznego stosowania w celu osiągnięcia większej zbieżności kar i innych środków. Kary administracyjne i inne środki ustanowione przez państwa członkowskie powinny zatem spełniać pewne zasadnicze wymogi dotyczące ich adresatów, kryteriów, które należy brać pod uwagę przy nakładaniu kary lub innego środka, publikacji **oraz** podstawowych uprawnień do nakładania kar ■ .
- (44) W szczególności właściwym organom należy przyznać uprawnienia do nakładania kar finansowych, które są wystarczająco wysokie, aby niwelowały oczekiwane korzyści oraz aby nawet dla większych instytucji i osób zarządzających nimi stanowiły środek odstrasżający.
- (45) W celu zapewnienia spójnego stosowania kar we wszystkich państwach członkowskich przy ustalaniu rodzaju kar administracyjnych lub innych środków oraz wysokości administracyjnych kar finansowych państwa członkowskie powinny być zobowiązane dopilnować, aby właściwe organy uwzględniały wszystkie istotne okoliczności.
Państwa członkowskie nie muszą jednak przewidywać kar administracyjnych, jeżeli prawo krajowe przewiduje kary w systemie prawa karnego.
- (46) W celu wzmocnienia odstrasżającego efektu kar i środków w stosunku do ogółu społeczeństwa oraz informowania o naruszeniach przepisów, które mogą powodować uszczerbek w poziomie ochrony klientów, informacje o nałożonych karach i środkach powinny być publikowane, z wyjątkiem pewnych ściśle określonych przypadków. W celu zapewnienia zgodności z zasadą proporcjonalności informacje o nałożonych karach i innych środkach powinny być publikowane anonimowo, jeżeli publikacja wyrządziłaby niewspółmierną szkodę zaangażowanym stronom.
- (47) W celu wykrywania potencjalnych naruszeń przepisów właściwe organy powinny dysponować niezbędnymi uprawnieniami dochodzeniowymi oraz powinny ustanowić skuteczne mechanizmy sprzyjające zgłaszaniu potencjalnych lub faktycznych naruszeń **i zapewniające właściwą ochronę osobom ujawniającym takie naruszenia. Jednak niniejsza dyrektywa nie oznacza, że państwa członkowskie muszą nadać organom administracyjnym uprawnienia do prowadzenia dochodzeń karnych.**

- (48) Niniejsza dyrektywa powinna odwoływać się zarówno do kar administracyjnych, jak i innych środków, bez względu na fakt, czy w świetle prawa krajowego kwalifikują się one jako kara, czy jako inny środek.
- (49) Niniejsza dyrektywa nie powinna naruszać żadnych przepisów państw członkowskich dotyczących przestępstw.
- (49a) *Osoby zgłaszające przypadki naruszenia zwracają uwagę właściwych organów na nowe informacje, co pomaga tym organom w wykrywaniu i karaniu przypadków wykorzystywania informacji poufnych i manipulacji na rynku. Do zgłaszania przypadków naruszenia może jednak zniechęcać obawa przed zemstą lub brak odpowiednich procedur zgłaszania przypadków naruszenia. Niniejsza dyrektywa powinna zatem zapewnić wprowadzenie odpowiednich rozwiązań zachęcających osoby zgłaszające przypadki naruszenia do ostrzegania właściwych organów o możliwych naruszeniach niniejszej dyrektywy oraz chroniących te osoby przed zemstą. Państwa członkowskie powinny także dopilnować, aby wdrażane przez nie programy zgłaszania przypadków naruszenia obejmowały mechanizmy zapewniające odpowiednią ochronę osoby, której dotyczy zgłoszenie, w szczególności jeśli chodzi o jej prawo do ochrony danych osobowych, oraz procedury zapewniające prawo osoby, której dotyczy zgłoszenie, do obrony oraz do bycia wysłuchanym, zanim zostanie podjęta decyzja dotycząca takiej osoby, a także prawo do skutecznego zaskarżenia do sądu decyzji dotyczącej tej osoby.*
- (50) W celu osiągnięcia celów określonych w niniejszej dyrektywie należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjęcia aktów zgodnie z art. 290 Traktatu w odniesieniu do zarządzania konfliktami interesów, obowiązków w zakresie prowadzenia działalności w zakresie ubezpieczeniowych „konfekcjonowanych” detalicznych produktów inwestycyjnych, a także procedur i formularzy na potrzeby przekazywania informacji na temat nałożonych kar. Szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym na poziomie ekspertów. Przygotowując i opracowując akty delegowane, Komisja powinna zapewnić jednoczesne, terminowe i odpowiednie przekazywanie stosownych dokumentów Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.
- (51) Standardy techniczne dotyczące usług finansowych powinny zapewnić spójną harmonizację i odpowiednią ochronę konsumentów w całej Unii. **Z uwagi na to, że EIOPA jest organem dysponującym wysokospecjalistyczną wiedzą, lecz ograniczonymi zasobami, można by mu powierzyć wyłącznie opracowanie projektów wniosków, które nie wymagają decyzji politycznych, celem ich przedłożenia Parlamentowi Europejskiemu i Komisji.**
- (52) Komisja powinna przyjąć akty delegowane **określone w niniejszej dyrektywie** w odniesieniu do zarządzania konfliktami interesów, w odniesieniu do obowiązków dotyczących prowadzenia działalności w zakresie ubezpieczeniowych „konfekcjonowanych” detalicznych produktów inwestycyjnych, a także wykonawcze standardy techniczne w odniesieniu do procedur i formularzy na potrzeby przekazywania informacji na temat nałożonych kar, w drodze aktów delegowanych na podstawie art. 290 i 291 TFUE oraz zgodnie z art. 10–15 rozporządzenia (UE) nr 1094/2010 [...]. Projekty tych aktów delegowanych i wykonawczych standardów

technicznych powinien opracować EIOPA.

- (53) Przetwarzanie danych osobowych prowadzone przez EIOPA w ramach niniejszej dyrektywy, pod nadzorem Europejskiego Inspektora Ochrony Danych, reguluje dyrektywa 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady [...] ¹ oraz rozporządzenie (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady [...] ².
- (54) Niniejsza dyrektywa zapewnia poszanowanie podstawowych praw i jest zgodna z zasadami uznanymi w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej, zapisanymi w Traktacie.
- (55) Zgodnie ze wspólną deklaracją polityczną państw członkowskich i Komisji z dnia 28 września 2011 r. ³ dotyczącą dokumentów wyjaśniających państwa członkowskie zobowiązały się do złożenia, w uzasadnionych przypadkach, wraz z powiadomieniem o środkach transpozycji, jednego lub więcej dokumentów wyjaśniających związki między elementami dyrektywy a odpowiadającymi im częściami krajowych instrumentów transpozycyjnych. W odniesieniu do niniejszej dyrektywy ustawodawca uznaje, że złożenie tych dokumentów jest uzasadnione.
- (55a) *Organy nadzoru państw członkowskich powinny mieć do dyspozycji wszystkie środki, które są niezbędne do zapewnienia prawidłowego prowadzenia działalności przez pośredników ubezpieczeniowych i zakłady reasekuracji na całym terytorium Unii, niezależnie od tego, czy jest ona prowadzona na podstawie swobody przedsiębiorczości, czy swobody świadczenia usług. Aby zapewnić efektywność nadzoru, wszystkie działania podejmowane przez organy nadzoru powinny być proporcjonalne do charakteru, skali i złożoności ryzyka właściwego dla działalności zakładu ubezpieczeń lub reasekuracji, niezależnie od znaczenia danego zakładu dla ogólnej stabilności finansowej rynku.***
- (55b) *Niniejsza dyrektywa nie powinna stanowić nadmiernego obciążenia dla małych i średnich zakładów ubezpieczeń. Jednym ze sposobów osiągnięcia tego celu jest odpowiednie zastosowanie zasady proporcjonalności. Zasada ta powinna mieć zastosowanie zarówno do wymogów wobec zakładów ubezpieczeń i reasekuracji, jak i do wykonywania uprawnień nadzorczych.***
- (56) Przegląd niniejszej dyrektywy należy przeprowadzić po **trzech** latach od jej wejścia w życie w celu uwzględnienia zmian na rynku, a także zmian w innych obszarach unijnego prawa lub doświadczeń państw członkowskich z wdrażaniem prawa Unii, zwłaszcza w odniesieniu do produktów objętych dyrektywą 2003/41/WE Parlamentu

¹ Dyrektywa 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych, pod nadzorem właściwych organów państw członkowskich, w szczególności niezależnych organów publicznych wyznaczonych przez państwa członkowskie (Dz.U. L 281 z 23.11.1995, s.31).

² Rozporządzenie (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2000 r. o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych (Dz.U. L 8 z 12.1.2001, s. 1).

³ Dz.U. C 369 z 17.12.2011, s. 14.

Europejskiego i Rady¹.

- (57) Dyrektywa 2002/92/WE powinna zostać zatem uchylona.
- (58) Zobowiązanie do transpozycji niniejszej dyrektywy do prawa krajowego należy ograniczyć do tych przepisów, które stanowią merytoryczną zmianę dyrektywy 2002/92/WE. Zobowiązanie do transpozycji przepisów, które nie uległy zmianie, wynika z dyrektywy 2002/92/WE.
- (59) Niniejsza dyrektywa nie powinna naruszać zobowiązań państw członkowskich dotyczących terminów transpozycji do prawa krajowego dyrektywy 2002/92/WE,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

ROZDZIAŁ I

ZAKRES OBOWIĄZYWANIA I DEFINICJE

Artykuł 1 *Zakres*

1. Niniejsza dyrektywa ustanawia zasady podejmowania i prowadzenia działalności w zakresie pośrednictwa ubezpieczeniowego i reasekuracyjnego ■ przez osoby fizyczne i prawne prowadzące działalność w państwie członkowskim lub osoby, które zamierzają tam podjąć taką działalność.
2. Niniejszej dyrektywy nie stosuje się do osób świadczących usługi pośrednictwa w zakresie umów ubezpieczenia, jeżeli spełnione są łącznie następujące warunki:
 - a) umowa ubezpieczenia wymaga jedynie znajomości zakresu świadczonego ubezpieczenia;
 - b) umowa ubezpieczenia nie jest umową ubezpieczenia na życie;
 - c) umowa ubezpieczenia nie obejmuje żadnego ryzyka odpowiedzialności;
 - d) podstawowa działalność zawodowa danej osoby jest inna niż pośrednictwo ubezpieczeniowe;
 - e) ubezpieczenie uzupełnia **dostawę towarów** przez dowolnego dostawcę **lub świadczoną przez niego usługę**, jeżeli takie ubezpieczenie obejmuje ryzyko

¹ Dyrektywa 2003/41/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 3 czerwca 2003 r. w sprawie działalności instytucji pracowniczych programów emerytalnych oraz nadzoru nad takimi instytucjami (Dz.U. L 235 z 23.9.2003).

zniszczenia, utraty, **kradzieży** lub uszkodzenia towarów dostarczanych przed tego dostawcę;

- f) kwota składki rocznej z tytułu umowy ubezpieczenia, obliczona proporcjonalnie w ujęciu rocznym, nie przekracza 600 EUR.
3. Niniejszej dyrektywy nie stosuje się do usług pośrednictwa ubezpieczeniowego i reasekuracyjnego świadczonych w odniesieniu do ryzyk i zobowiązań umiejscowionych poza Unią.

Niniejsza dyrektywa nie ma wpływu na ustawodawstwo państwa członkowskiego w odniesieniu do działalności pośrednictwa ubezpieczeniowego i reasekuracyjnego prowadzonej przez zakłady ubezpieczeń i reasekuracji lub pośredników ubezpieczeniowych i reasekuracyjnych, mających siedzibę w państwie trzecim i prowadzących działalność na jego terytorium zgodnie z zasadą swobody świadczenia usług, pod warunkiem że zagwarantowano równość traktowania wszystkich osób prowadzących działalność w zakresie pośrednictwa ubezpieczeniowego i reasekuracyjnego na tym rynku lub osób, którym udzielono zezwolenia na prowadzenie takiej działalności.

Niniejsza dyrektywa nie reguluje działalności w zakresie pośrednictwa ubezpieczeniowego lub reasekuracyjnego prowadzonej w państwach trzecich.

Państwa członkowskie informują Komisję o wszelkich trudnościach natury ogólnej, które napotykają pośrednicy ubezpieczeniowi przy podejmowaniu lub prowadzeniu działalności w zakresie pośrednictwa ubezpieczeniowego w dowolnym państwie trzecim.

- 3a. *Niniejsza dyrektywa zapewnia stosowanie jednakowego poziomu ochrony oraz umożliwia konsumentowi korzystanie z porównywalnych standardów. Niniejsza dyrektywa sprzyja równości szans i konkurencji na równych warunkach między pośrednikami, niezależnie od tego, czy są oni związani z zakładem ubezpieczeń. Dla konsumenta jest korzystne, jeżeli produkty ubezpieczeniowe są oferowane różnymi kanałami przez różnych pośredników w ramach różnych form współpracy z zakładami ubezpieczeń, pod warunkiem że muszą oni stosować podobne zasady ochrony konsumenta. Państwa członkowskie uwzględniają tę kwestię przy wdrażaniu niniejszej dyrektywy.*

Artykuł 2

Definicje

1. Do celów niniejszej dyrektywy:
- 1) „zakład ubezpieczeń” oznacza przedsiębiorstwo **ubezpieczeniowe zdefiniowane w art. 13 pkt 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/138/WE¹**;

¹ *Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/138/WE z dnia 25 listopada 2009 r. w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Wyplacalność II)*

- 2) „zakład reasekuracji” oznacza przedsiębiorstwo **reasekuracji zdefiniowane w art. 13 pkt 4** dyrektywy 2009/138/WE;
- 3) „pośrednictwo ubezpieczeniowe” oznacza działalność polegającą na doradzaniu, proponowaniu lub przeprowadzaniu innych prac przygotowawczych do zawarcia umów ubezpieczenia lub zawieraniu takich umów, lub udzielaniu pomocy w administrowaniu i wykonywaniu takich umów; **działalność polegającą na doradzaniu, proponowaniu lub zawieraniu umów ubezpieczenia** uznaje się za pośrednictwo ubezpieczeniowe także wówczas, gdy prowadzona jest przez **pracownika zakładu ubezpieczeń w bezpośrednim kontakcie z klientem** bez udziału pośrednika ubezpieczeniowego;

W rozumieniu niniejszej dyrektywy za pośrednictwo ubezpieczeniowe uznaje się następujące czynności:

udzielanie informacji na temat jednej lub kilku umów ubezpieczenia na podstawie kryteriów wybranych przez klienta za pośrednictwem stron internetowych lub innych środków oraz opracowanie rankingu produktów ubezpieczeniowych, obejmującego porównanie cen i produktów, lub udzielanie rabatu na składkę ubezpieczeniową, jeżeli na końcowym etapie procesu klient jest w stanie bezpośrednio zawrzeć umowę ubezpieczenia za pośrednictwem stron internetowych lub innych środków.

Do celów niniejszej dyrektywy za pośrednictwo ubezpieczeniowe nie uznaje się żadnego z następujących rodzajów działalności:

- a) działalności polegającej na okazjonalnym dostarczaniu informacji klientowi w kontekście innej działalności zawodowej, jeżeli podmiot dostarczający informacji nie podejmuje żadnych dodatkowych kroków w celu udzielenia klientowi pomocy w zawieraniu lub wykonywaniu umowy ubezpieczenia;
- b) zwykłego przekazywania pośrednikom ubezpieczeniowym lub zakładom ubezpieczeń danych i informacji na temat potencjalnych ubezpieczających lub potencjalnym ubezpieczającym – informacji na temat produktów ubezpieczeniowych, pośrednika ubezpieczeniowego lub zakładu ubezpieczeń.
- 4) „**produkt inwestycyjny o charakterze ubezpieczeniowym**” oznacza **produkt ubezpieczeniowy zapewniający wartość w dniu zapadalności lub wartość wykupu, jeżeli ta wartość w dniu zapadalności lub wartość wykupu jest całkowicie lub częściowo narażona, bezpośrednio lub pośrednio, na wahania rynkowe, z wyłączeniem:**
- a) **produktów ubezpieczeniowych innych niż ubezpieczenia na życie, wymienionych w załączniku I do dyrektywy 2009/138/WE (Grupy ubezpieczeń innych niż na życie);**

- b) *umów ubezpieczenia na życie, jeżeli korzyści na podstawie umowy są wypłacalne wyłącznie w razie śmierci lub w związku z brakiem zdolności prawnej z powodu obrażeń, choroby lub niepełnosprawności;*
 - c) *produktów emerytalnych, których głównym celem według prawa krajowego jest zapewnienie inwestorowi dochodu po przejściu na emeryturę i które uprawniają inwestora do określonych korzyści;*
 - d) *oficjalnie uznanych pracowniczych programów emerytalnych, które są objęte zakresem dyrektywy 2003/41/WE lub dyrektywy 2009/138/WE;*
 - e) *indywidualnych produktów emerytalnych, w przypadku których na podstawie przepisów prawa krajowego wymagany jest udział finansowy pracodawcy, a pracodawca lub pracownik nie ma możliwości wyboru produktu emerytalnego lub jego dostawcy;*
- 5) „pośrednik ubezpieczeniowy” oznacza osobę fizyczną lub prawną inną niż zakład ubezpieczeń **lub jego pracownicy**, która podejmuje lub prowadzi pośrednictwo ubezpieczeniowe za wynagrodzeniem;
- 6) „pośrednictwo reasekuracyjne” oznacza działalność polegającą na doradzaniu, proponowaniu lub wykonywaniu innych prac przygotowawczych do zawarcia umów **ubezpieczenia lub** reasekuracji lub zawieraniu takich umów, lub udzielania pomocy w administrowaniu i wykonywaniu takich umów, w szczególności w przypadku roszczenia, **również wtedy**, gdy działalność prowadzona jest przez zakład reasekuracji bez pośrednictwa pośrednika reasekuracyjnego;

Do celów niniejszej dyrektywy za pośrednictwo reasekuracyjne nie uznaje się żadnego z następujących rodzajów działalności:

- a) działalności polegającej na okazjonalnym dostarczaniu informacji w kontekście innej działalności zawodowej, pod warunkiem że celem tej działalności nie jest udzielanie klientowi pomocy w zawieraniu lub wykonywaniu umowy reasekuracji;
 - aa) **zawodowej obsługi roszczeń zakładu reasekuracji ani likwidacji szkód i wyceny szkód przez biegłych;**
 - b) zwykłego przekazywania pośrednikom reasekuracyjnym lub zakładom reasekuracji danych i informacji na temat potencjalnych ubezpieczających lub potencjalnym ubezpieczającym – informacji na temat produktów reasekuracyjnych, pośrednika reasekuracyjnego lub zakładu reasekuracji;
- 7) „pośrednik reasekuracyjny” oznacza dowolną osobę fizyczną lub prawną inną niż zakład reasekuracji **lub jego pracownicy**, która podejmuje lub prowadzi pośrednictwo reasekuracyjne za wynagrodzeniem;
- 8) „zależny pośrednik ubezpieczeniowy” oznacza każdą osobę, która prowadzi działalność pośrednictwa ubezpieczeniowego na rzecz i w imieniu jednego

zakładu ubezpieczeń lub pośrednika ubezpieczeniowego lub – **jeżeli produkty ubezpieczeniowe nie są wobec siebie konkurencyjne** – kilku zakładów ubezpieczeń lub pośredników ubezpieczeniowych, **ale która nie pobiera składek ani kwot przeznaczonych dla klienta** i za której działalność pełną odpowiedzialność ponosi ten zakład ubezpieczeń lub pośrednik ubezpieczeniowy, pod warunkiem że pośrednik ubezpieczeniowy, który ponosi odpowiedzialność za działalność tej osoby, sam nie prowadzi działalności, za którą odpowiedzialność ponosi inny zakład ubezpieczeń lub pośrednik ubezpieczeniowy;

Każdą osobę, która prowadzi działalność pośrednictwa ubezpieczeniowego oprócz podstawowej działalności zawodowej, również uznaje się za zależnego pośrednika ubezpieczeniowego, za którego działalność odpowiedzialność ponosi jeden lub kilka zakładów ubezpieczeń w przypadku produktów, które ich odpowiednio dotyczą, jeżeli ubezpieczenie ma charakter uzupełniający w stosunku do dostarczanego towaru lub usługi świadczonej w ramach podstawowej działalności zawodowej;

- 9) „doradztwo” oznacza udzielenie klientowi **osobistej** rekomendacji, na jego życzenie lub z inicjatywy zakładu ubezpieczeń lub pośrednika ubezpieczeniowego;
- 10) „prowizja warunkowa” oznacza wynagrodzenie w formie prowizji ■ uzależnione od osiągnięcia **uprzednio** uzgodnionych celów **lub progów** związanych z **wielkością** transakcji zawartej za pośrednictwem danego pośrednika między klientem a danym ubezpieczycielem;
- 11) „duże ryzyka” oznaczają **duże** ryzyka **zdefiniowane** w art. 13 pkt 27 dyrektywy 2009/138/WE;
- 12) „państwo członkowskie pochodzenia” oznacza:
 - a) w przypadku pośrednika będącego osobą fizyczną – państwo członkowskie, w którym posiada on miejsce zamieszkania;
 - b) w przypadku pośrednika będącego osobą prawną – państwo członkowskie, w którym znajduje się siedziba statutowa pośrednika lub, jeżeli na mocy prawa krajowego nie posiada on siedziby statutowej, państwo członkowskie, w którym mieści się siedziba zarządu;
- 13) „przyjmujące państwo członkowskie” oznacza państwo członkowskie, w którym pośrednik ubezpieczeniowy lub reasekuracyjny posiada stałą obecność lub zakład lub w którym świadczy on usługi, a które nie jest państwem członkowskim jego pochodzenia;
- 14) „trwały nośnik informacji” oznacza trwały nośnik zdefiniowany w art. 2 lit. m) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/65/WE¹;

¹ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/65/WE z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do

- I**
- 16) „bliskie powiązania” oznaczają sytuację, o której mowa w art. **13 pkt 7** dyrektywy **2009/130/WE**;
 - 17) „główne miejsce prowadzenia działalności” oznacza miejsce, z którego zarządzana jest główna działalność;
 - 18) „wynagrodzenie” oznacza prowizję, honorarium, opłatę lub inną płatność, w tym korzyść ekonomiczną **lub świadczenie rzeczowe** jakiegokolwiek rodzaju, **a także wszelkie inne zachęty** oferowane lub przekazywane w związku z działalnością w zakresie pośrednictwa ubezpieczeniowego;
 - 19) **„praktyka sprzedaży wiązanej” oznacza oferowanie lub sprzedaż produktu ubezpieczeniowego w pakiecie wraz z innymi odrębnymi dodatkowymi produktami lub usługami, jeżeli dany produkt ubezpieczeniowy nie jest dla konsumenta dostępny oddzielnie;**
 - 20) **„praktyka sprzedaży łączonej” oznacza oferowanie lub sprzedaż produktu ubezpieczeniowego w pakiecie wraz z innymi odrębnymi dodatkowymi produktami lub usługami, jeżeli dany produkt ubezpieczeniowy jest dla konsumenta dostępny również oddzielnie, lecz niekoniecznie na takich samych warunkach, na jakich oferowany jest w połączeniu z usługami dodatkowymi;**
 - 20a) **„produkt” oznacza umowę ubezpieczenia, które obejmuje jedno lub więcej ryzyk;**
 - 20b) **„detaliczny” oznacza nieprofesjonalny.**
2. ***W celu zagwarantowania takiego samego poziomu ochrony oraz umożliwienia konsumentowi korzystania z porównywalnych standardów zasadnicze znaczenie ma to, by niniejsza dyrektywa sprzyjała stworzeniu pośrednikom równych szans i konkurencji na równych warunkach, niezależnie od tego, czy są oni związani z zakładem ubezpieczeń. Przy wdrażaniu niniejszej dyrektywy państwa członkowskie biorą pod uwagę znaczenie, jakie ma propagowanie równych szans i konkurencji na równych zasadach.***

ROZDZIAŁ II

WYMOGI REJESTRACYJNE

Artykuł 3

Rejestracja

1. Z wyjątkiem przypadków przewidzianych w art. 4 pośrednicy ubezpieczeniowi i reasekuracyjni są rejestrowani we właściwym organie, **o którym mowa w art. 10 ust.2**, w państwie członkowskim pochodzenia. Zakłady ubezpieczeń **i reasekuracji** zarejestrowane w państwach członkowskich na podstawie dyrektywy Rady 73/239/EWG¹, dyrektywy 2002/83/WE Parlamentu Europejskiego i Rady² i dyrektywy 2005/68/WE Parlamentu Europejskiego i Rady³ oraz ich pracownicy nie mają obowiązku ponownej rejestracji na podstawie niniejszej dyrektywy.

Bez uszczerbku dla akapitu pierwszego państwa członkowskie mogą określić, że zakłady ubezpieczeń i reasekuracji lub inne instytucje mogą współpracować z właściwymi organami w zakresie rejestrowania pośredników ubezpieczeniowych i reasekuracyjnych i stosowania wymogów art. 8 w stosunku do takich pośredników. W szczególności, w przypadku zależnych pośredników ubezpieczeniowych dopuszcza się ich rejestrowanie przez zakład ubezpieczeń, stowarzyszenie zakładów ubezpieczeń lub pośrednika ubezpieczeniowego lub reasekuracyjnego pod nadzorem właściwego organu.

Państwa członkowskie mogą postanowić, że w przypadku gdy pośrednik ubezpieczeniowy lub reasekuracyjny prowadzi działalność, za którą odpowiedzialność ponosi zakład ubezpieczeń lub reasekuracji lub pośrednik, **od pośrednika ubezpieczeniowego nie wymaga się dostarczenia właściwemu organowi informacji określonych w art. 3 ust. 7 lit. a) i b), a odpowiedzialny zakład ubezpieczeń dopilnowuje, by pośrednik ubezpieczeniowy spełniał warunki rejestracji i inne postanowienia niniejszej dyrektywy**. Państwa członkowskie mogą również postanowić, że osoby lub podmioty przyjmujące odpowiedzialność za pośredników dokonują ich rejestracji.

Państwa członkowskie nie muszą stosować wymogu określonego w akapicie pierwszym i drugim do wszystkich osób fizycznych, które pracują w zakładzie ubezpieczeń lub

¹ Pierwsza dyrektywa Rady 73/239/EWG z dnia 24 lipca 1973 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do podejmowania i prowadzenia działalności w dziedzinie ubezpieczeń bezpośrednich innych niż ubezpieczenia na życie (Dz.U. L 228 z 16.8.1973, s. 3).

² Dyrektywa 2002/83/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 listopada 2002 r. dotycząca ubezpieczeń na życie (Dz.U. L 345 z 19.2.2002, s. 1).

³ Dyrektywa 2005/68/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 listopada 2005 r. w sprawie reasekuracji oraz zmieniająca dyrektywy Rady 73/239/EWG, 92/49/EWG, a także dyrektywy 98/78/WE i 2002/83/WE (Dz.U. L 323 z 9.12.2005, s. 1).

reasekuracji lub u zarejestrowanego pośrednika ubezpieczeniowego lub reasekuracyjnego i które prowadzą działalność w zakresie pośrednictwa ubezpieczeniowego lub reasekuracyjnego.

Państwa członkowskie zapewniają rejestrację osób prawnych oraz wskazują w rejestrze nazwiska osób fizycznych wchodzących w skład zarządu, odpowiedzialnych za działalność w zakresie pośrednictwa.

2. Państwa członkowskie mogą ustanowić jeden lub więcej rejestrów pośredników ubezpieczeniowych i reasekuracyjnych, pod warunkiem że ustanowią kryteria, zgodnie z którymi rejestruje się pośredników.

Państwa członkowskie ustanawiają system rejestracji internetowej obejmujący jeden formularz rejestracyjny dostępny na stronie internetowej, do którego pośrednicy ubezpieczeniowi i zakłady ubezpieczeń powinni mieć łatwy dostęp, oraz umożliwiającą wypełnienie tego formularza bezpośrednio w internecie.

3. Państwa członkowskie zapewniają utworzenie jednego punktu informacyjnego umożliwiającego szybki i łatwy dostęp do informacji pochodzących z różnych rejestrów, opracowywanych elektronicznie i na bieżąco uaktualnianych. Ten punkt informacyjny udostępnia również dane identyfikacyjne właściwych organów każdego państwa członkowskiego, o których mowa w ust. 1 akapit pierwszy. Ponadto rejestr wskazuje państwo lub państwa, w których pośrednik prowadzi działalność zgodnie z zasadami w zakresie swobody przedsiębiorczości lub w zakresie swobody świadczenia usług.
4. EIOPA ustanawia, publikuje na swoich stronach internetowych oraz aktualizuje pojedynczy rejestr elektroniczny zawierający wykaz pośredników ubezpieczeniowych i reasekuracyjnych, którzy zgłosili zamiar prowadzenia działalności transgranicznej zgodnie z rozdziałem IV. Państwa członkowskie bezzwłocznie przekazują EIOPA stosowne informacje, aby umożliwić EIOPA realizację tego zadania. Rejestr ten zawiera hiperłącza do każdego odpowiedniego właściwego organu w każdym państwie członkowskim. Rejestr ten zawiera także łącza do stron internetowych właściwych organów z każdego państwa członkowskiego, natomiast strony internetowe tych organów zawierają łącza prowadzące do tego rejestru. ***EIOPA ma prawo dostępu do przechowywanych tam danych. EIOPA i właściwe organy są uprawnione do zmiany przechowywanych danych. Osoby, których dane osobowe mogą być przechowywane i wymieniane, mają prawo do dostępu i odpowiedniej informacji.***

EIOPA stworzy stronę internetową z hiperłączami do każdego pojedynczego punktu informacyjnego ustanowionego przez państwa członkowskie na mocy art. 3 ust. 3.

Państwa członkowskie dopilnowują, aby rejestracja pośredników ubezpieczeniowych, włącznie z pośrednikami zależnymi, i pośredników reasekuracyjnych była uzależniona od spełnienia wymogów zawodowych ustanowionych w art. 8.

Państwa członkowskie dopilnowują również, aby pośrednicy ubezpieczeniowi, włącznie z pośrednikami zależnymi, i pośrednicy reasekuracyjni, którzy przestali spełniać te wymogi, byli ***niezwłocznie*** usuwani z rejestru. Ważność rejestracji podlega okresowej

kontroli właściwego organu. W razie konieczności państwo członkowskie pochodzenia informuje przyjmujące państwo członkowskie o takim usunięciu.

5. Państwa członkowskie dopilnowują, aby właściwe organy nie dokonywały rejestracji pośrednika ubezpieczeniowego lub reasekuracyjnego, dopóki nie upewnią się, że dany pośrednik spełnia wymogi określone w art. 8 ***lub że inny pośrednik lub zakład będzie ponosił odpowiedzialność za dopilnowanie, by pośrednik spełniał te wymogi zgodnie z art. 3 ust. 1 akapit trzeci.***

- 5a. ***Zarejestrowani pośrednicy ubezpieczeniowi i reasekuracyjni mogą podejmować i prowadzić działalność w zakresie pośrednictwa ubezpieczeniowego i reasekuracyjnego w Unii, korzystając zarówno ze swobody przedsiębiorczości, jak i ze swobody świadczenia usług.***

Pośrednik ubezpieczeniowy działa w ramach swobody świadczenia usług, jeżeli zamierza zawrzeć z ubezpieczającym, który ma miejsce zamieszkania w państwie członkowskim innym niż państwo członkowskie, w którym pośrednik ubezpieczeniowy ma siedzibę, umowę ubezpieczenia dotyczącą ryzyka umiejscowionego w państwie członkowskim innym niż państwo członkowskie, w którym pośrednik ubezpieczeniowy ma siedzibę.

Właściwe organy mogą dostarczyć pośrednikom ubezpieczeniowym i reasekuracyjnym dokument umożliwiający zainteresowanej stronie sprawdzenie, czy są oni należycie zarejestrowani, poprzez sprawdzenie informacji zawartych w którymkolwiek z rejestrów określonych w ust. 2.

Dokument ten musi przynajmniej dostarczać informacje wyszczególnione w art. 16 lit. a) ***pkt (i) i (iii) oraz art. 16 lit. b) pkt (i) i (iii)***, a w przypadku osoby prawnej – nazwisko(-a) osoby(osób) fizycznej(-ych), określonej(-ych) w ust. 1 akapit czwarty niniejszego artykułu.

Państwo członkowskie wymaga zwrotu dokumentu właściwemu organowi, który go wydał, z chwilą usunięcia z rejestru przedmiotowego pośrednika ubezpieczeniowego lub reasekuracyjnego.

6. Państwa członkowskie stanowią, że wnioski pośredników o wpis do rejestru rozpatruje się w terminie ***dwóch*** miesięcy od daty złożenia kompletnego wniosku oraz że wnioskodawcę informuje się niezwłocznie o podjętej decyzji.

Państwa członkowskie dopilnowują, aby właściwe organy dysponowały stosownymi środkami umożliwiającymi im monitorowanie, czy pośrednicy ubezpieczeniowi i reasekuracyjni nadal spełniają w każdym czasie wymogi rejestracyjne określone w niniejszej dyrektywie.

7. Państwa członkowskie dopilnowują, aby właściwe organy żądały ***jako warunku rejestracji*** następujących ***dowodów*** od pośredników ubezpieczeniowych i reasekuracyjnych ***innych niż pośrednicy zależni i pośrednicy, w przypadku których inny zakład ubezpieczeń ponosi odpowiedzialność za dopilnowanie, by pośrednik spełniał te wymogi zgodnie z art. 3 ust. 1 akapit trzeci:***

- a) dostarczenia swoim właściwym organom informacji o tożsamości akcjonariuszy lub udziałowców, czy to osób fizycznych, czy też prawnych, którzy posiadają w pośredniku udział kapitałowy przekraczający 10 % oraz o wysokości tych udziałów;
- b) dostarczenia swoim właściwym organom informacji o tożsamości osób, które mają bliskie powiązania z pośrednikiem ubezpieczeniowym lub reasekuracyjnym;
- c) wykazania w zadowalający sposób, że udziały kapitałowe lub bliskie powiązania nie uniemożliwiają skutecznego sprawowania przez właściwy organ funkcji nadzorczych.

Państwa członkowskie dopilnowują, by ich właściwe organy wymagały od pośredników ubezpieczeniowych i reasekuracyjnych, do których ma zastosowanie art. 3 ust. 7, powiadamiania organów bez zbędnej zwłoki o zmianie informacji dostarczonych na mocy art. 3 ust. 7 lit. a) i b).

- 8. Państwa członkowskie dopilnowują, aby właściwe organy odmawiały rejestracji, jeżeli skuteczne sprawowanie ich funkcji nadzorczych uniemożliwiają przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne państwa trzeciego regulujące osobę fizyczną lub prawną lub większą liczbę tych osób, z którymi pośrednik ubezpieczeniowy lub reasekuracyjny ma bliskie powiązania, lub trudności związane z egzekwowaniem tych przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych.
- 8a. ***Państwa członkowskie mogą przewidzieć, że osoby, które wykonywały działalność w zakresie pośrednictwa przed dniem 1 stycznia 2014 r., które wpisano do rejestru i które posiadały poziom wykształcenia i doświadczenia podobny do wymaganego przez niniejszą dyrektywę, z chwilą spełnienia wymogów podanych w art. 4 ust. 3 i 4 automatycznie zostaną wpisane do rejestru, jaki ma zostać utworzony.***

ROZDZIAŁ III

UPROSZCZONA PROCEDURA REJESTRACYJNA – ZGŁOSZENIE DZIAŁALNOŚCI

Artykuł 4

Procedura zgłoszenia w przypadku prowadzenia działalności w zakresie pośrednictwa ubezpieczeniowego jako działalności pobocznej; zawodowa obsługa roszczeń i świadczenie usług w zakresie wyceny szkód

- 1. Wymogów rejestracyjnych określonych w art. 3 nie stosuje się do pośrednika ubezpieczeniowego, który prowadzi pośrednictwo ubezpieczeniowe jako działalność poboczną, pod warunkiem że jego działalność spełnia następujące warunki:
 - a) podstawową działalnością zawodową pośrednika ubezpieczeniowego jest

działalność inna niż pośrednictwo ubezpieczeniowe;

- b) pośrednik ubezpieczeniowy pośredniczy w sprzedaży tylko niektórych produktów ubezpieczeniowych, które stanowią uzupełnienie produktu lub usługi i które zostały przez niego wyraźnie wskazane w zgłoszeniu;
 - c) dane produkty ubezpieczeniowe nie obejmują ubezpieczenia na życie lub ryzyka z tytułu odpowiedzialności, chyba że ochrona z tego tytułu jest **uzupełnieniem produktu dostarczanego lub usługi świadczonej przez pośrednika w ramach głównej działalności zawodowej;**
- ca) odpowiedzialność za pracę tego pośrednika ponosi zarejestrowany pośrednik.**

- I**
- 3. Każdy pośrednik ubezpieczeniowy, który podlega przepisom ust. 1 i 2, składa we właściwym organie państwa członkowskiego swojego pochodzenia zgłoszenie, w którym informuje właściwy organ o swojej tożsamości, adresie i działalności zawodowej.
 - 4. Pośrednicy, którzy podlegają przepisom ust. 1 i 2, podlegają przepisom rozdziałów I, III, IV, V, VIII, IX i art. 15 i 16.
 - 4a. ***Państwa członkowskie mogą stosować wymogi rejestracyjne określone w art. 3 do pośredników ubezpieczeniowych objętych zakresem art. 4, jeżeli uznają to za konieczne w interesie ochrony konsumenta.***

ROZDZIAŁ IV

SWOBODA ŚWIADCZENIA USŁUG I SWOBODA PRZEDSIĘBIORCZOŚCI

Artykuł 5

Korzystanie ze swobody świadczenia usług

- 1. Każdy pośrednik ubezpieczeniowy lub reasekuracyjny, który po raz pierwszy zamierza prowadzić działalność na terytorium innego państwa członkowskiego na podstawie swobody świadczenia usług, przekazuje następujące informacje właściwemu organowi państwa członkowskiego jego pochodzenia.
 - a) nazwę, adres i numer rejestracyjny pośrednika;
 - b) wskazanie państwa członkowskiego lub państw członkowskich, w których pośrednik zamierza prowadzić działalność;
 - c) kategorię pośrednika oraz, w stosownych przypadkach, nazwę każdego zakładu

- ubezpieczeń lub reasekuracji, który reprezentuje;
- d) w stosownych przypadkach, informacje na temat danych klas ubezpieczenia;
- e) dowody potwierdzające fachową wiedzę i umiejętności.
2. Właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia w terminie jednego miesiąca od otrzymania informacji, o których mowa w ust. 1, przekazuje je właściwemu organowi przyjmującego państwa członkowskiego, który niezwłocznie potwierdza ich odbiór. Państwo członkowskie pochodzenia informuje pośrednika ubezpieczeniowego lub reasekuracyjnego na piśmie o otrzymaniu tych informacji przez przyjmujące państwo członkowskie oraz o tym, że dany pośrednik ubezpieczeniowy lub reasekuracyjny może rozpocząć swoją działalność w tym przyjmującym państwie członkowskim.
- Otrzymując informacje, o których mowa w ust. 1, przyjmujące państwo członkowskie – jako dowód na posiadanie wymaganej wiedzy i umiejętności – dopuszcza uprzednie doświadczenie w prowadzeniu działalności w zakresie pośrednictwa ubezpieczeniowego lub reasekuracyjnego, którego potwierdzeniem jest dowód rejestracji lub zgłoszenia działalności w państwie członkowskim pochodzenia.
3. Potwierdzenia uprzedniej rejestracji lub zgłoszenia działalności dokonuje się w oparciu o dowód dokonania rejestracji przez właściwy organ lub instytucję państwa członkowskiego pochodzenia wnioskodawcy lub dowód dokonania zgłoszenia działalności w tym organie lub instytucji, który to dowód wnioskodawca przedkłada wraz z wnioskiem składanym w przyjmujących państwie członkowskim.
4. Jeżeli jakiegokolwiek informacje przekazane zgodnie z ust. 1 ulegną zmianie, pośrednik ubezpieczeniowy lub reasekuracyjny powiadamia na piśmie właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia o tej zmianie na przynajmniej jeden miesiąc przed wprowadzeniem jej w życie. Właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia informuje o tej zmianie właściwy organ przyjmującego państwa członkowskiego w możliwie najkrótszym terminie, przy czym nie później niż w przeciągu jednego miesiąca od daty otrzymania tych informacji przez właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia.
- 4a. Zarejestrowany pośrednik ubezpieczeniowy lub reasekuracyjny prowadzi działalność w zakresie pośrednictwa ubezpieczeniowego w ramach swobody świadczenia usług, jeżeli:**
- a) *prowadzi działalność w zakresie pośrednictwa ubezpieczeniowego lub reasekuracyjnego dla ubezpieczającego, który ma miejsce zamieszkania lub siedzibę w państwie członkowskim innym niż państwo członkowskie pochodzenia pośrednika;*
- b) *wszelkie ubezpieczane ryzyko jest umiejscowione w państwie członkowskim innym niż państwo członkowskie pochodzenia pośrednika;*
- c) *spełnia przepisy ust. 1 i 4.*

Artykuł 6
Korzystanie ze swobody przedsiębiorczości

1. Od pośrednika ubezpieczeniowego lub reasekuracyjnego, który zamierza skorzystać ze swobody przedsiębiorczości w celu ustanowienia oddziału na terytorium innego państwa członkowskiego, państwa członkowskie wymagają uprzedniego zawiadomienia właściwego organu państwa członkowskiego pochodzenia tego pośrednika oraz przekazania temu organowi następujących informacji:
 - a) nazwy, adresu i numeru rejestracyjnego (w stosownych przypadkach) pośrednika;
 - b) wskazania państwa członkowskiego, na którego terytorium planuje on ustanowić oddział lub stałą obecność;
 - c) kategorię pośrednika oraz, w stosownych przypadkach, nazwę każdego zakładu ubezpieczeń lub reasekuracji, który reprezentuje;
 - d) w stosownych przypadkach, informacji na temat danych klas ubezpieczenia;
 - e) programu działalności określającego czynności w zakresie pośrednictwa ubezpieczeniowego lub reasekuracyjnego, które będą prowadzone, oraz strukturę organizacyjną zakładu, a także wskazującego tożsamość agentów, w przypadku gdy pośrednik zamierza korzystać z ich usług;
 - f) adresu w przyjmującym państwie członkowskim, pod którym można uzyskać dokumenty;
 - g) nazwisk wszystkich osób odpowiedzialnych za kierowanie zakładem lub stałą obecnością.
- 1a. *Pośrednik ubezpieczeniowy działa w ramach swobody przedsiębiorczości, jeżeli prowadzi działalność w przyjmującym państwie członkowskim przez nieokreślony czas, będąc stale obecny w tym państwie członkowskim.***
2. Właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia przekazuje informacje, o których mowa w ust. 1, w terminie jednego miesiąca od ich otrzymania, właściwemu organowi przyjmującego państwa członkowskiego, który niezwłocznie potwierdza ich odbiór, chyba że właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia ma podstawy – uwzględniając planowaną działalność w zakresie pośrednictwa – aby uznać strukturę organizacyjną lub sytuację finansową pośrednika ubezpieczeniowego lub reasekuracyjnego za nieodpowiednią. Państwo członkowskie pochodzenia informuje pośrednika ubezpieczeniowego lub reasekuracyjnego na piśmie o otrzymaniu tych informacji przez przyjmujące państwo członkowskie oraz o tym, że dany pośrednik ubezpieczeniowy lub reasekuracyjny może rozpocząć swoją działalność w tym przyjmującym państwie członkowskim.
3. W przypadku gdy właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia odmówi przekazania informacji właściwemu organowi przyjmującego państwa członkowskiego, organ ten podaje pośrednikowi ubezpieczeniowemu lub reasekuracyjnemu powody

swojej odmowy w terminie jednego miesiąca od otrzymania wszystkich informacji, o których mowa w ust. 1.

4. Jeżeli jakiekolwiek informacje przekazane zgodnie z ust. 1 ulegną zmianie, pośrednik ubezpieczeniowy lub reasekuracyjny powiadamia na piśmie właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia o tej zmianie na przynajmniej jeden miesiąc przed wprowadzeniem jej w życie. Właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia informuje o tej zmianie właściwy organ przyjmującego państwa członkowskiego w możliwie najkrótszym terminie, przy czym nie później niż w przeciągu jednego miesiąca od daty otrzymania tych informacji przez właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia.

Artykuł 7

Podział kompetencji między państwo członkowskie pochodzenia i przyjmujące państwo członkowskie

1. Jeżeli główne miejsce prowadzenia działalności pośrednika ubezpieczeniowego mieści się w innym państwie członkowskim, właściwy organ tego innego państwa członkowskiego może uzgodnić z właściwym organem państwa członkowskiego pochodzenia, że w odniesieniu do obowiązków określonych w rozdziałach VI, VII i VIII będzie działał tak, jakby był właściwym organem państwa członkowskiego pochodzenia. W przypadku takiego uzgodnienia właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia niezwłocznie informuje o tym fakcie pośrednika ubezpieczeniowego i EIOPA.
2. Właściwy organ przyjmującego państwa członkowskiego przyjmuje odpowiedzialność za zapewnienie zgodności usług świadczonych przez zakład na jego terytorium z obowiązkami określonymi w rozdziałach VI i VII oraz w środkach przyjętych na ich podstawie.

Właściwemu organowi przyjmującego państwa członkowskiego przysługuje prawo badania kwestii związanych z organizacją zakładu oraz żądania wprowadzenia zmian, które są bezwzględnie konieczne, aby umożliwić temu organowi egzekwowanie obowiązków określonych w rozdziałach VI i VII oraz w środkach przyjętych na ich podstawie, w odniesieniu do usług świadczonych lub działalności prowadzonej przez zakład na terytorium przyjmującego państwa członkowskiego.

3. Jeżeli przyjmujące państwo członkowskie ma podstawy, aby uznać, że pośrednik ubezpieczeniowy lub reasekuracyjny prowadzący działalność na jego terytorium w ramach swobody świadczenia usług lub za pośrednictwem zakładu narusza którykolwiek z obowiązków określonych w niniejszej dyrektywie, przekazuje ono te ustalenia właściwemu organowi państwa członkowskiego pochodzenia, który podejmuje odpowiednie środki. Jeżeli, pomimo środków podjętych przez właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia, pośrednik ubezpieczeniowy lub reasekuracyjny nadal prowadzi działalność w sposób wyraźnie naruszający interesy konsumentów z przyjmującego państwa członkowskiego lub zakłócający prawidłowe funkcjonowanie rynków ubezpieczeń i reasekuracji, pośrednik ubezpieczeniowy lub reasekuracyjny podlega następującym środkom:

- a) właściwy organ przyjmującego państwa członkowskiego, po poinformowaniu właściwego organu państwa członkowskiego pochodzenia, podejmuje wszelkie odpowiednie środki konieczne w celu ochrony konsumentów i prawidłowego funkcjonowania rynków ubezpieczeń i reasekuracji, w tym uniemożliwia naruszającym przepisy pośrednikom ubezpieczeniowym lub reasekuracyjnym inicjowanie dalszych transakcji na swoim terytorium; o środkach tych właściwy organ przyjmującego państwa członkowskiego niezwłocznie informuje Komisję;
 - b) właściwy organ przyjmującego państwa członkowskiego może przekazać sprawę do EIOPA oraz zwrócić się do EIOPA o pomoc zgodnie z art. 19 rozporządzenia (UE) nr 1094/2010; w takim przypadku EIOPA może działać zgodnie z uprawnieniami przyznanymi mu na podstawie tego artykułu w przypadkach sporów między właściwymi organami przyjmującego państwa członkowskiego i państwa członkowskiego pochodzenia.
4. W przypadku gdy właściwe organy przyjmującego państwa członkowskiego stwierdzą, że pośrednik ubezpieczeniowy lub reasekuracyjny, który posiada zakład na jego terytorium, narusza przepisy ustawowe i wykonawcze przyjęte w tym państwie członkowskim na podstawie przepisów niniejszej dyrektywy przyznających uprawnienia właściwym organom przyjmującego państwa członkowskiego, organy te zobowiązują danego pośrednika ubezpieczeniowego lub reasekuracyjnego do położenia kresu tej sytuacji.

Jeżeli pomimo środków podjętych przez właściwy organ przyjmującego państwa członkowskiego, pośrednik ubezpieczeniowy lub reasekuracyjny nadal prowadzi działalność w sposób wyraźnie naruszający interesy konsumentów z przyjmującego państwa członkowskiego lub zakłócający prawidłowe funkcjonowanie rynków ubezpieczeń i reasekuracji, pośrednik ubezpieczeniowy lub reasekuracyjny podlega następującym środkom:

- a) właściwy organ przyjmującego państwa członkowskiego, po poinformowaniu właściwego organu państwa członkowskiego pochodzenia, podejmuje wszelkie odpowiednie środki konieczne w celu ochrony konsumentów i prawidłowego funkcjonowania rynków, w tym uniemożliwia naruszającym przepisy pośrednikom ubezpieczeniowym lub reasekuracyjnym inicjowanie dalszych transakcji na swoim terytorium; o środkach tych właściwy organ przyjmującego państwa członkowskiego niezwłocznie informuje Komisję;
- b) właściwy organ przyjmującego państwa członkowskiego może przekazać sprawę do EIOPA oraz zwrócić się do EIOPA o pomoc zgodnie z art. 19 rozporządzenia (UE) nr 1094/2010; w takim przypadku EIOPA może działać zgodnie z uprawnieniami przyznanymi mu na podstawie tego artykułu w przypadkach sporów między właściwymi organami przyjmującego państwa członkowskiego i państwa członkowskiego pochodzenia.

ROZDZIAŁ V

INNE WYMOGI ORGANIZACYJNE

Artykuł 8

Wymogi zawodowe i organizacyjne

1. Pośrednicy ubezpieczeniowi i reasekuracyjni, ■ a także członkowie personelu zakładów ubezpieczeń prowadzący działalność w zakresie pośrednictwa ubezpieczeniowego muszą posiadać właściwą wiedzę i umiejętności ustalone przez państwo członkowskie pochodzenia pośrednika lub zakładu ubezpieczeń, umożliwiające im odpowiednią realizację zadań i wykonywanie obowiązków ■ .

Państwa członkowskie dopilnowują, aby ■ członkowie personelu **pośredników ubezpieczeniowych i reasekuracyjnych oraz** zakładów ubezpieczeń, **którzy prowadzą działalność w zakresie pośrednictwa ubezpieczeniowego jako podstawową działalność zawodową, regularnie** aktualizowali swoją wiedzę i umiejętności **odpowiednio do pełnionej przez nich funkcji i do rynku.**

Aby zapewnić przestrzeganie tych przepisów, musi być spełniony wymóg ustawicznego doskonalenia zawodowego oraz wystarczającego i odpowiedniego szkolenia pracowników w wymiarze co najmniej 200 godzin w okresie pięcioletnim lub proporcjonalnej liczby godzin, jeżeli nie jest to ich podstawowa działalność. Państwa członkowskie publikują również ustanowione przez siebie kryteria w celu sprawdzania, czy personel spełnia wymogi dotyczące kompetencji. Kryteria te obejmują wykaz wszelkich uznawanych kwalifikacji.

W tym celu państwa członkowskie muszą dysponować mechanizmami pozwalającymi na kontrolę, ocenę i potwierdzenie wiedzy i umiejętności przez niezależne podmioty.

Państwa członkowskie **dostosowują** wymagania w odniesieniu do wiedzy i umiejętności do danej działalności w zakresie pośrednictwa ubezpieczeniowego i reasekuracyjnego oraz produktów będących przedmiotem pośrednictwa, w szczególności wtedy, gdy podstawowa działalność prowadzona przez pośrednika jest inna niż pośrednictwo ubezpieczeniowe. ■ Państwa członkowskie mogą przewidzieć, że w przypadkach określonych w art. 3 ust. 1 akapit drugi **oraz w odniesieniu do pracowników zakładów ubezpieczeń, którzy prowadzą działalność w zakresie pośrednictwa ubezpieczeniowego**, zakład ubezpieczeń lub pośrednik sprawdza, czy wiedza i umiejętności pośredników są zgodne z obowiązkami określonymi w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, i w razie konieczności zapewnia takim pośrednikom szkolenie odpowiadające wymogom dotyczącym produktów sprzedawanych przez pośredników.

Państwa członkowskie nie muszą stosować wymogu wskazanego w akapicie pierwszym niniejszego ustępu do wszystkich osób fizycznych pracujących w zakładzie ubezpieczeń

lub u pośrednika ubezpieczeniowego lub reasekuracyjnego, które prowadzą działalność w zakresie pośrednictwa ubezpieczeniowego lub reasekuracyjnego. Państwa członkowskie dopilnowują, aby odpowiednia liczba osób wchodzących w skład struktur zarządzających tymi zakładami, odpowiedzialnych za pośrednictwo w odniesieniu do produktów ubezpieczeniowych i reasekuracyjnych i wszystkie pozostałe osoby bezpośrednio zaangażowane w pośrednictwo ubezpieczeniowe lub reasekuracyjne wykazywały wiedzę i umiejętności niezbędne do wykonywania ich obowiązków.

2. Pośrednicy ubezpieczeniowi i reasekuracyjni oraz członkowie personelu zakładów ubezpieczeń prowadzący działalność w zakresie pośrednictwa ubezpieczeniowego muszą cieszyć się nieposzlakowaną opinią. Warunek minimalny stanowi to, że ***osoby bezpośrednio zaangażowane we wprowadzanie do obrotu i sprzedaż produktów nie mogą być notowane*** w kartotekach policyjnych lub innych odpowiednikach krajowych w związku z ciężkimi przestępstwami przeciwko mieniu lub innymi przestępstwami związanymi z działalnością finansową █.

Państwa członkowskie mogą, zgodnie z przepisami art. 3 ust. 1 akapit drugi, umożliwić zakładowi ubezpieczeń sprawdzanie nieposzlakowanej opinii pośredników ubezpieczeniowych.

Państwa członkowskie nie muszą stosować wymogu wskazanego w akapicie pierwszym niniejszego ustępu do wszystkich osób fizycznych, które pracują w zakładzie ubezpieczeń lub u pośrednika ubezpieczeniowego lub reasekuracyjnego i które prowadzą działalność w zakresie pośrednictwa ubezpieczeniowego lub reasekuracyjnego. Państwa członkowskie dopilnowują, aby struktura zarządzania takimi zakładami oraz pracownicy bezpośrednio zaangażowani w pośrednictwo ubezpieczeniowe lub reasekuracyjne spełniali ten wymóg.

3. Pośrednicy ubezpieczeniowi i reasekuracyjni muszą posiadać ubezpieczenie od odpowiedzialności zawodowej obejmujące całe terytorium Unii lub jakąś inną, porównywalną gwarancję odpowiedzialności, wynikającą z zaniedbania zawodowego, opiewającą przynajmniej na **1 250 000 EUR** w stosunku do każdego roszczenia oraz **1 850 000 EUR** rocznie w stosunku do wszystkich roszczeń łącznie, o ile takie ubezpieczenie lub porównywalna gwarancja nie zostały już przewidziane przez zakład ubezpieczeń, zakład reasekuracji lub inny zakład, w którego imieniu działa pośrednik ubezpieczeniowy lub reasekuracyjny lub w którego imieniu pośrednik ubezpieczeniowy lub reasekuracyjny jest upoważniony do działania, lub o ile taki zakład nie przyjął pełnej odpowiedzialności za działania pośrednika.
4. Państwa członkowskie podejmują wszelkie niezbędne środki w celu ochrony klientów przed niezdolnością pośrednika ubezpieczeniowego do przekazania składki do zakładu ubezpieczenia lub do przekazania kwoty roszczenia lub zwrotu składki ubezpieczonemu.

Środki te przyjmują jedną lub więcej poniższych form:

- a) przepisów przewidzianych prawem lub umową, według których sumy pieniędzy wpłacone przez klienta pośrednikowi traktuje się jako wpłacone zakładowi, natomiast sumy pieniędzy wypłaconych przez zakład pośrednikowi

nie traktuje się jako wypłaconych klientowi, o ile klient faktycznie ich nie otrzymuje;

- b) wymogu posiadania przez pośredników ubezpieczeniowych trwałej zdolności finansowej w wysokości 4% sumy rocznych pobranych składek, z zastrzeżeniem kwoty minimum **18 750 EUR**;
 - c) wymogu przekazywania sum pieniędzy klienta za pomocą ściśle wyznaczonych do tego celu rachunków klienta i niewykorzystywania tych rachunków do celu dokonywania zwrotów na rzecz innych wierzycieli w przypadku upadłości;
 - d) wymogu ustanowienia funduszu gwarancyjnego.
5. Prowadzenie działalności w zakresie pośrednictwa ubezpieczeniowego i reasekuracyjnego wymaga stałego spełniania wymogów zawodowych wymienionych w niniejszym artykule.
6. Państwa członkowskie mogą zaostrzyć wymogi wymienione w niniejszym artykule lub dołączyć inne wymogi dotyczące pośredników ubezpieczeniowych i reasekuracyjnych zarejestrowanych w ich jurysdykcji.
7. EIOPA regularnie dokonuje przeglądu kwot określonych w ust. 3 i 4 w celu uwzględnienia zmian w europejskim wskaźniku cen konsumpcyjnych, publikowanym przez Eurostat. Pierwsza kontrola następuje pięć lat po wejściu w życie niniejszej dyrektywy, a następne kontrole – co pięć lat od daty poprzedniej kontroli.

EIOPA opracowuje projekty standardów regulacyjnych dostosowujących kwotę bazową w euro, o której mowa w ust. 3 i 4, o procentową zmianę tego wskaźnika w okresie między wejściem w życie niniejszej dyrektywy a datą pierwszego przeglądu lub między datą ostatniego przeglądu a datą nowego przeglądu, z zaokrągleniem w górę się do pełnej kwoty w euro.

EIOPA przedkłada te projekty regulacyjnych standardów technicznych Komisji pięć lat po wejściu w życie niniejszej dyrektywy i przeprowadza kolejne przeglądy co pięć lat od daty poprzedniego przeglądu.

Komisja jest uprawniona do przyjęcia wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1094/2010.

8. **Państwa członkowskie** określają:

- a) pojęcie właściwej wiedzy i umiejętności pośrednika **i członków personelu zakładów ubezpieczeń**, o których mowa w ust. 1, na potrzeby świadczenia usługi pośrednictwa ubezpieczeniowego na rzecz jego klientów;
- b) odpowiednie kryteria służące, w szczególności, określeniu poziomu kwalifikacji zawodowych, doświadczenia i umiejętności wymaganych do prowadzenia działalności w zakresie pośrednictwa ubezpieczeniowego;

- c) kroki, których podjęcia można w normalnych okolicznościach oczekiwać od pośredników ubezpieczeniowych **i członków personelu** zakładów ubezpieczeń, służące aktualizacji ich wiedzy i zdolności poprzez ustawiczne doskonalenie zawodowe w celu utrzymania odpowiedniego poziomu świadczonych usług.

8a. Jeżeli państwo członkowskie pochodzenia dokonuje rejestracji pośrednika ubezpieczeniowego, który uzyskał kwalifikacje zawodowe lub zdobył doświadczenie w innym państwie członkowskim, państwo członkowskie pochodzenia bierze pod uwagę te kwalifikacje lub doświadczenie z uwzględnieniem dyrektywy 2005/36/WE Parlamentu Europejskiego i Rady¹ oraz poziomu kwalifikacji zdefiniowanego w europejskich ramach kwalifikacji dla uczenia się przez całe życie ustanowionych na mocy zalecenia Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 kwietnia 2008 r.²

Artykuł 9

Publikacja przepisów dotyczących dobra ogólnego

1. Państwa członkowskie podejmują niezbędne kroki, aby zapewnić odpowiednią publikację przez swoje właściwe organy stosownych krajowych przepisów prawnych służących ochronie dobra ogólnego, które mają zastosowanie do prowadzenia działalności w zakresie pośrednictwa ubezpieczeniowego i reasekuracyjnego na ich terytorium.
2. Państwo członkowskie, które zgłasza zamiar stosowania i stosuje – obok przepisów określonych w niniejszej dyrektywie – dodatkowe przepisy regulujące pośrednictwo ubezpieczeniowe oraz sprzedaż produktów ubezpieczeniowych, zapewnia współmierność obciążeń administracyjnych wynikających z tych przepisów do celu, jakim jest ochrona konsumentów. To państwo członkowskie nieprzerwanie monitoruje te przepisy, aby zapewnić utrzymanie ich współmierności do tego celu.
3. EIOPA przedstawia znormalizowany arkusz informacyjny na temat przepisów dotyczących zasad dobra ogólnego, który wypełniają właściwe organy w każdym państwie członkowskim. Arkusz ten zawiera hiperłącza do stron internetowych właściwych organów, na których publikowane są informacje na temat przepisów dotyczących dobra ogólnego. Informacje te są regularnie aktualizowane przez krajowe właściwe organy i udostępniane przez EIOPA na stronach internetowych tego urzędu w języku angielskim, francuskim i niemieckim, przy czym wszystkie krajowe przepisy dotyczące dobra ogólnego przyporządkowane są do poszczególnych odpowiednich obszarów prawa.
4. Państwa członkowskie ustanawiają pojedynczy punkt kontaktowy odpowiedzialny za przekazywanie informacji na temat przepisów dotyczących dobra ogólnego obowiązujących w danym państwie członkowskim. Tym punktem kontaktowym powinien być odpowiedni właściwy organ.

¹ Dyrektywa 2005/36/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 września 2005 r. w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych (Dz.U. L 255 z 30.9.2005, s. 22).

² Zalecenie Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 kwietnia 2008 r. w sprawie ustanowienia europejskich ram kwalifikacji dla uczenia się przez całe życie (Dz.U. C 111 z 6.5.2008, s. 1).

5. EIOPA analizuje w sprawozdaniu publikowane przez państwa członkowskie przepisy dotyczące dobra ogólnego, o których mowa w niniejszym artykule, w kontekście prawidłowego funkcjonowania niniejszej dyrektywy i rynku wewnętrznego oraz informuje o nich Komisję przed ...* [OJ please insert date: three years after the entry into force of the Directive].

Artykuł 10 *Właściwe organy*

1. Państwa członkowskie wyznaczają właściwe organy upoważnione do zapewnienia wprowadzenia w życie niniejszej dyrektywy. Powiadamiają o tym Komisję, wskazując wszelki podział odnośnych obowiązków.
2. Organy, o których mowa w ust. 1, są organami publicznymi lub instytucjami uznanymi przez prawo krajowe lub władze publiczne, jednoznacznie upoważnionymi do tego celu przez prawo krajowe. Nie są zakładami ubezpieczeń lub reasekuracji ***ani stowarzyszeniami, których członkami pośrednio lub bezpośrednio są zakłady ubezpieczeń lub reasekuracji bądź pośrednicy ubezpieczeniowi lub reasekuracyjni.***
3. Właściwe organy posiadają wszystkie kompetencje niezbędne do wykonania swoich obowiązków. Jeżeli na terytorium państwa członkowskiego istnieje więcej niż jeden właściwy organ, państwo członkowskie zapewnia ścisłą współpracę tych organów umożliwiającą skuteczne wykonywanie odpowiednich obowiązków.

Artykuł 11 *Wymiana informacji między państwami członkowskimi*

1. Właściwe organy poszczególnych państw członkowskich współpracują ze sobą w celu zapewnienia prawidłowego stosowania przepisów niniejszej dyrektywy.
2. Właściwe organy wymieniają się informacjami w sprawie pośredników ubezpieczeniowych i reasekuracyjnych, jeżeli nałożono na nich karę określoną w rozdziale VIII, a informacje te mogą doprowadzić do usunięcia takich pośredników z rejestru. Właściwe organy mogą również wymieniać wszelkie istotne informacje na żądanie organu.
3. Wszystkie osoby, od których wymaga się otrzymywania lub rozpowszechniania informacji w związku z niniejszą dyrektywą, wiąże tajemnica zawodowa w taki sam sposób, jak stanowi art. 16 dyrektywy Rady 92/49/EWG¹ i art. 15 dyrektywy Rady 92/96/EWG².

¹ Dyrektywa Rady 92/49/EWG z dnia 18 czerwca 1992 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do ubezpieczeń bezpośrednich innych niż ubezpieczenia na życie oraz zmieniająca dyrektywy 73/239/EWG i 88/357/EWG (trzecia dyrektywa w sprawie ubezpieczeń innych niż ubezpieczenia na życie) (Dz.U. L 228 z 11.8.1992, s. 1).

² Dyrektywa Rady 92/96/EWG z dnia 10 listopada 1992 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych,

Artykuł 12 Skargi

Państwa członkowskie zapewniają ustanowienie procedur umożliwiających klientom i innym zainteresowanym stronom, w szczególności organizacjom konsumenckim, składanie skarg dotyczących pośredników ubezpieczeniowych i reasekuracyjnych oraz zakładów ubezpieczeń i reasekuracji. We wszystkich przypadkach udziela się odpowiedzi na złożone skargi.

Artykuł 13 Odszkodowania pozasądowe

1. **Zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady .../.../UE¹ i rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady .../.../UE²** państwa członkowskie zapewniają ustanowienie właściwych, skutecznych, bezstronnych i niezależnych procedur reklamacyjnych i odszkodowawczych w celu pozasądowego rozstrzygania sporów między pośrednikami ubezpieczeniowymi a klientami oraz między zakładami ubezpieczeń a klientami, w stosownych przypadkach wykorzystując istniejące instytucje. Państwa członkowskie zapewniają ponadto uczestnictwo wszystkich zakładów ubezpieczeń i pośredników ubezpieczeniowych w procedurach pozasądowego rozstrzygania sporów, w sytuacji gdy spełnione są następujące warunki:
 - a) procedura prowadzi do wydania decyzji, które **na wyraźne żądanie obu stron mogą być** wiążące **odpowiednio dla pośrednika lub zakładu ubezpieczeń i klienta;**
2. Państwa członkowskie zapewniają współpracę tych instytucji przy rozwiązywaniu sporów transgranicznych.
 - 2a. **Państwa członkowskie zapewniają, aby pośrednicy ubezpieczeniowi mający siedziby na ich terytorium informowali konsumentów o nazwie, adresie i adresie strony internetowej podmiotów ds. alternatywnego rozstrzygania sporów, które są właściwe dla tych pośredników i dla rozstrzygania ewentualnych sporów między nimi a konsumentami.**
 - 2b. **Pośrednicy ubezpieczeniowi w Unii zajmujący się sprzedażą online oraz sprzedażą transgraniczną online informują konsumentów o ewentualnej platformie alternatywnego rozstrzygania sporów i podają im swój adres poczty elektronicznej.**

wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do ubezpieczeń bezpośrednich innych niż ubezpieczenia na życie oraz zmieniająca dyrektywy 79/267/EWG i 90/619/EWG (trzecia dyrektywa w sprawie ubezpieczeń innych niż ubezpieczenia na życie) (Dz.U. L 360 z 9.12.1992, s. 1).

- ¹ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady .../.../UE z dnia ... w sprawie alternatywnych metod rozstrzygania sporów konsumenckich oraz zmiany rozporządzenia (WE) nr 2006/2004 i dyrektywy 2009/22/WE (dyrektywa w sprawie ADR w sporach konsumenckich) (Dz.U. ...).
- ² Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady .../.../UE z dnia ... w sprawie internetowego systemu rozstrzygania sporów konsumenckich (rozporządzenie w sprawie ODR w sporach konsumenckich) (Dz.U. ...).

Informacje te muszą być łatwo, bezpośrednio, widocznie i stale dostępne na stronach internetowych pośredników ubezpieczeniowych, a jeżeli oferta jest składana za pomocą poczty elektronicznej lub innej wiadomości tekstowej przekazywanej środkami elektronicznymi – w tej wiadomości. Informacje te zawierają hiperłącza do strony startowej platformy alternatywnego rozstrzygania sporów. Pośrednicy ubezpieczeniowi informują również konsumentów o platformie alternatywnego rozstrzygania sporów, jeżeli konsument składa skargę do pośrednika ubezpieczeniowego, do systemu rozpatrywania skarg konsumenckich prowadzonego przez pośrednika ubezpieczeniowego lub do rzecznika praw konsumenta w danym przedsiębiorstwie.

- 2c. *Jeżeli klient wszczyna ustanowioną w prawie krajowym procedurę alternatywnego rozstrzygania sporów przeciwko pośrednikowi ubezpieczeniowemu lub zakładowi ubezpieczeń w związku ze sporem dotyczącym praw i obowiązków ustanowionych w niniejszej dyrektywie, pośrednik ubezpieczeniowy lub zakład ubezpieczeń jest zobowiązany do udziału w tej procedurze.*
- 2d. *Do celów stosowania niniejszej dyrektywy właściwe organy współpracują ze sobą oraz z organami odpowiedzialnymi za pozasądowe procedury reklamacyjne i odszkodowawcze, o których mowa w niniejszym artykule, w zakresie dopuszczonym przez obowiązujące akty ustawodawcze Unii.*

Artykuł 14

Ograniczenie korzystania z usług pośredników

Państwa członkowskie zapewniają, aby **korzystając z usług pośredników ubezpieczeniowych lub reasekuracyjnych z siedzibą w Unii**, zakłady ubezpieczeń i reasekuracji oraz pośrednicy ubezpieczeniowi i reasekuracyjni korzystali z usług pośrednictwa ubezpieczeniowego i reasekuracyjnego świadczonych wyłącznie przez zarejestrowanych pośredników ubezpieczeniowych i reasekuracyjnych lub osoby określone w art. 1 ust. 2 lub osoby, które dopełniły procedury zgłoszenia działalności, o której mowa w art. 4.

ROZDZIAŁ VI

WYMOGI INFORMACYJNE I ZASADY PROWADZENIA DZIAŁALNOŚCI

Artykuł 15

Zasady ogólne

1. Państwa członkowskie wymagają, aby pośrednik ubezpieczeniowy lub zakład ubezpieczeń, świadcząc pośrednictwo ubezpieczeniowe w ramach transakcji zawieranych z klientami lub na ich rzecz, **zawsze** postępował uczciwie, rzetelnie, w

sposób godny zaufania, sumiennie i profesjonalnie zgodnie z najlepszym interesem klientów.

2. Wszelkie informacje, w tym materiały marketingowe, kierowane przez pośrednika ubezpieczeniowego lub zakład ubezpieczeń do klientów lub potencjalnych klientów muszą być rzetelne, jasne i nie mogą wprowadzać w błąd. Materiały marketingowe **zawsze** muszą być w jednoznaczny sposób oznaczone jako takie.

Artykuł 16

Ogólne informacje dostarczane przez pośrednika ubezpieczeniowego lub zakład ubezpieczeń
Państwa członkowskie ustanawiają przepisy zapewniające:

- a) ujawnianie klientom przez pośrednika ubezpieczeniowego, w tym przez pośredników zależnych, przed zawarciem umowy ubezpieczenia **lub, w przypadku istotnej zmiany ujawnianych konsumentom danych dotyczących pośrednika, po zawarciu umowy ubezpieczenia**, następujących informacji:
- (i) jego tożsamości i adresu oraz faktu bycia pośrednikiem ubezpieczeniowym;
 - (ii) informacji o tym, czy świadczy on doradztwo jakiegokolwiek rodzaju związane ze sprzedawanymi produktami ubezpieczeniowymi;
 - (iii) procedur, o których mowa w art. 12, umożliwiających klientom i innym zainteresowanym stronom składanie skarg dotyczących pośredników ubezpieczeniowych i reasekuracyjnych oraz wszczynanie pozasądowych procedur odszkodowawczych i reklamacyjnych, o których mowa w art. 13;
 - (iv) rejestru, do którego jest wpisany, i środków umożliwiających sprawdzenie, czy dokonano jego rejestracji; oraz
 - (v) informacji, czy pośrednik reprezentuje klienta, czy też działa na rzecz i w imieniu zakładu ubezpieczeń;
- b) ujawnianie klientom przez zakład ubezpieczeniowy, przed zawarciem umowy ubezpieczenia, następujących informacji:
- (i) swoich danych identyfikacyjnych i adresu oraz faktu bycia zakładem ubezpieczeń;
 - (ii) informacji o tym, czy świadczy on doradztwo jakiegokolwiek rodzaju związane ze sprzedawanymi produktami ubezpieczeniowymi;
 - (iii) procedur, o których mowa w art. 12, umożliwiających klientom i innym zainteresowanym stronom składanie skarg dotyczących zakładów ubezpieczeń oraz wszczynanie pozasądowych procedur odszkodowawczych i reklamacyjnych, o których mowa w art. 13.

Artykuł 17
Konflikty interesów i przejrzystość

1. Przed zawarciem każdej umowy ubezpieczenia pośrednik ubezpieczeniowy
■ dostarcza klientowi co najmniej następujące informacje:
- a) czy posiada pakiet akcji bezpośrednio lub pośrednio reprezentujący więcej niż 10% praw głosu lub kapitału w danym zakładzie ubezpieczeń;
 - b) czy dany zakład ubezpieczeń lub zakład dominujący danego zakładu ubezpieczeń posiada pakiet akcji bezpośrednio lub pośrednio reprezentujący więcej niż 10% praw głosu lub kapitału pośrednika ubezpieczeniowego;
 - c) w odniesieniu do proponowanej umowy, czy:
 - (i) świadczy usługi doradcze na podstawie rzetelnej **i zindywidualizowanej** analizy; lub
 - (ii) podlega zobowiązaniu umownemu do prowadzenia działalności w zakresie pośrednictwa ubezpieczeniowego wyłącznie z jednym lub większą liczbą zakładów ubezpieczeń; w takim przypadku podaje nazwy tych zakładów ubezpieczeń; lub
 - (iii) nie podlega zobowiązaniu umownemu do prowadzenia działalności w zakresie pośrednictwa ubezpieczeniowego wyłącznie z jednym zakładem lub większą liczbą zakładów i nie świadczy doradztwa na podstawie rzetelnej **i zindywidualizowanej** analizy; w takim przypadku podaje nazwy zakładów ubezpieczeń, z którymi może prowadzić i prowadzi działalność;
-
- e) czy w związku z umową ubezpieczenia za swoją pracę otrzymuje:
 - (i) honorarium, to znaczy wynagrodzenie płacone bezpośrednio przez klienta; lub
 - (ii) prowizję dowolnego rodzaju, to znaczy wynagrodzenie wliczone w kwotę składki ubezpieczenia; lub
 - (iii) wynagrodzenie stanowiące połączenie rodzajów wynagrodzenia, o których mowa w pkt (i) i (ii);
-
- ea) czy w związku z umową ubezpieczenia źródłem wynagrodzenia jest:
 - (i) **ubezpieczający;**
 - (ii) **zakład ubezpieczeń;**

- (iii) *inny pośrednik ubezpieczeniowy;*
- (iv) *połączenie źródeł, o których mowa w ppkt (i), (ii) i (iii).*

Państwo członkowskie może wymagać dodatkowych informacji zgodnie z art. 17a.

- 2. *Konsument ma prawo wymagać dodatkowych szczegółowych informacji, o których mowa w ust. 1 lit. ea).*
- 3. *Sprzedając ubezpieczenia bezpośrednio konsumentom, zakład ubezpieczeń informuje również klienta, czy pracownicy otrzymują jakiegokolwiek zmienny składnik wynagrodzenia z tytułu dystrybucji danego produktu ubezpieczeniowego i administrowania nim.*

- 5a. *W przypadku konfliktu interesów oraz w celu stymulowania uczciwej konkurencji konsument otrzymuje informacje na temat istotnych elementów ilościowych dotyczących głównych pojęć, na takich samych warunkach, o jakich mowa w ust. 1 lit. ea) i ust. 3. Zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1094/2010 EIOPA do 31 grudnia 2015 r. opracuje, a następnie będzie okresowo uaktualniać wytyczne mające zapewniać spójne stosowanie niniejszego artykułu.*

Artykuł 17a

Ujawnianie informacji

Państwa członkowskie mogą wprowadzić lub utrzymać w mocy dodatkowe wymogi w zakresie ujawniania informacji przez pośredników ubezpieczeniowych i zakłady ubezpieczeń, dotyczące wysokości wynagrodzenia, honorariów, prowizji lub korzyści niepieniężnych uzyskiwanych w związku ze świadczeniem usług pośrednictwa, pod warunkiem że dane państwo członkowskie zachowa równe warunki działalności wszystkich kanałów dystrybucji, nie zakłóca konkurencji i przestrzega prawa Unii, a wynikające stąd obciążenie administracyjne pozostaje współmierne do zamierzonego poziomu ochrony konsumentów.

Artykuł 18

Doradztwo oraz standardy regulujące transakcje sprzedaży

- 1. *W przypadku świadczenia doradztwa przed zawarciem każdej szczególnej umowy pośrednik ubezpieczeniowy, w tym zależny pośrednik ubezpieczeniowy, lub zakład ubezpieczeń określa na podstawie informacji dostarczonych przez klienta:*
 - a) *wymagania i potrzeby klienta;*

- b) **■** przesłanki porady udzielonej klientowi w sprawie określonego produktu ubezpieczeniowego **■** .
2. Szczegóły, o których mowa w ust. 1 lit. a) i b), zmienia się stosownie do stopnia złożoności oferowanego produktu ubezpieczeniowego oraz do poziomu ryzyka finansowego, na które narażony jest klient, **niezależnie od wybranego sposobu dystrybucji**.
3. Kiedy pośrednik ubezpieczeniowy lub zakład ubezpieczeń **udziela porad na podstawie rzetelnej analizy**, ma obowiązek świadczenia działalności doradczej na podstawie **rzetelnej** analizy wystarczającej liczby umów ubezpieczeń dostępnych na rynku, umożliwiającą mu sformułowanie **indywidualnych zaleceń w najlepszym interesie konsumenta**, zgodnie z kryteriami zawodowymi, dotyczącymi umowy ubezpieczenia, która w **najodpowiedniejszy** sposób spełniałaby potrzeby klienta.
4. Przed zawarciem umowy, bez względu na to, czy udzielono porady, pośrednik ubezpieczeniowy lub zakład ubezpieczeń przekazuje klientowi istotne informacje na temat produktu ubezpieczeniowego w zrozumiałej formie, aby umożliwić klientowi podjęcie świadomej decyzji, z uwzględnieniem złożoności produktu ubezpieczeniowego i rodzaju klienta. **Informacje te są przekazywane na znormalizowanym arkuszu informacyjnym, w postaci dokumentu zawierającego informacje o produkcie (PID), sporządzonego w prostym języku. Zawiera on przynajmniej następujące informacje:**
- a) **informacje o rodzaju ubezpieczenia;**
 - b) **opis ryzyka ubezpieczanego i ryzyka nieobjętego ubezpieczeniem;**
 - c) **tryb opłacania składek i okresy płatności;**
 - d) **wylączenia;**
 - e) **obowiązki na początku umowy;**
 - f) **obowiązki w czasie trwania umowy;**
 - g) **obowiązki w przypadku przedstawienia roszczenia;**
 - g) **czas trwania umowy, łącznie z datą rozpoczęcia i zakończenia umowy;**
 - i) **tryb rozwiązywania umowy.**
- 4a. **Ust. 4 nie ma zastosowania do:**
- a) **produktów inwestycyjnych zdefiniowanych w art. 4a rozporządzenia .../.../UE Parlamentu Europejskiego i Rady¹; lub**

¹ Rozporządzenie .../.../UE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie dokumentów zawierających kluczowe informacje, dotyczących produktów inwestycyjnych (Dz.U. ...).

b) sprzedaży ubezpieczeniowych produktów inwestycyjnych, o których mowa w rozdziale VII.

Artykuł 19

Zwolnienia z wymogów informacyjnych i klauzula elastyczności

1. Informacji określonych w art. 16, 17 i 18 nie trzeba **dostarczać**, jeżeli pośrednik ubezpieczeniowy lub zakład ubezpieczeń pośredniczą w ubezpieczeniu dużego ryzyka, w przypadku pośrednictwa prowadzonego przez pośredników reasekuracyjnych lub zakłady reasekuracji, ani też w stosunku do klientów profesjonalnych określonych w załączniku.
2. Państwa członkowskie mogą utrzymać lub przyjąć bardziej restrykcyjne przepisy dotyczące wymogów informacyjnych określonych w art. 16, 17 i 18, pod warunkiem że przepisy te są zgodne z prawem Unii. Państwa członkowskie przekazują takie przepisy krajowe EIOPA i Komisji.
- 2a. ***Państwa członkowskie, które utrzymują lub przyjmują bardziej restrykcyjne przepisy mające zastosowanie do pośredników ubezpieczeniowych, zapewniają zgodność tych przepisów z zasadami równych warunków działania oraz współmierność obciążenia administracyjnego wynikającego z tych przepisów do korzyści w zakresie ochrony konsumenta.***
3. W celu ustanowienia wysokiego poziomu przejrzystości wszystkimi właściwymi środkami EIOPA zapewnia przekazywanie otrzymywanych przez niego informacji o przepisach krajowych również konsumentom, pośrednikom ubezpieczeniowym i zakładom ubezpieczeń.

Artykuł 20

Warunki dotyczące informacji

1. Wszystkie informacje, jakie mają być dostarczane zgodnie z art. 16, 17 i 18, są przekazywane klientom:
 - a) w formie papierowej;
 - b) w jasny i dokładny sposób, zrozumiały dla klienta; oraz
 - c) w języku urzędowym państwa członkowskiego, w którym umiejscowione jest ryzyko, lub państwa członkowskiego zobowiązania lub w dowolnym innym języku uzgodnionym przez strony; informacje te przekazywane są nieodpłatnie.
2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 lit. a) informacje, o których mowa w art. 16, 17 i 18, mogą być przekazywane klientowi na jednym z następujących nośników:
 - a) z wykorzystaniem trwałego nośnika informacji innego niż papier, w przypadku spełnienia warunków określonych w ust. 4; lub

- b) za pośrednictwem strony internetowej, w przypadku spełnienia warunków określonych w ust. 5.
3. W przypadku przekazania informacji, o których mowa w art. 16, 17 i 18, z wykorzystaniem trwałego nośnika informacji innego niż papier lub za pośrednictwem strony internetowej, na żądanie klienta przekazuje mu się jednak nieodpłatnie papierową kopię.
4. Informacje, o których mowa w art. 16, 17 i 18, mogą być przekazywane z wykorzystaniem trwałego nośnika informacji innego niż papier, jeżeli spełnione są następujące warunki:
- a) wykorzystanie trwałego nośnika jest właściwe w kontekście transakcji przeprowadzanej między pośrednikiem lub zakładem ubezpieczeń a klientem; oraz
 - b) klientowi dano możliwość wyboru informacji w formie papierowej lub informacji na trwałym nośniku, a klient wybrał informacje na trwałym nośniku.
5. Informacje, o których mowa w art. 16, 17 i 18, mogą być przekazywane za pośrednictwem strony internetowej, jeżeli są one skierowane osobiście do klienta lub jeżeli spełnione są następujące warunki:
- a) przekazanie informacji, o których mowa w art. 16, 17 i 18, za pośrednictwem strony internetowej jest właściwe w kontekście transakcji przeprowadzanej między pośrednikiem lub zakładem ubezpieczeń a klientem;
 - b) klient wyraził zgodę na przekazanie mu informacji, o których mowa w art. 16, 17 i 18, za pośrednictwem strony internetowej;
 - c) klient został powiadomiony drogą elektroniczną o adresie strony internetowej oraz miejscu na tej stronie, gdzie można znaleźć informacje, o których mowa w art. 16, 17 i 18;
 - d) zapewniono dostępność informacji, o których mowa w art. 16, 17 i 18, na stronie internetowej tak długo, jak długo klient może w normalnych okolicznościach mieć potrzebę się z nim zapoznać.
6. Do celów ust. 4 i 5 przekazywanie informacji na trwałym nośniku informacji innym niż papier lub za pośrednictwem strony internetowej uznaje się za właściwe w kontekście transakcji prowadzonej między pośrednikiem lub zakładem ubezpieczeń a klientem, jeśli istnieją dowody na to, że klient ma regularny dostęp do internetu. Za taki dowód uznaje się podanie przez klienta adresu poczty elektronicznej na potrzeby tej transakcji.
7. W przypadku sprzedaży telefonicznej informacje udzielone klientowi uprzednio są zgodne z przepisami Unii mającymi zastosowanie do sprzedaży konsumentom usług finansowych na odległość. Ponadto ***po tym, jak klient wybrał otrzymywanie informacji na nośniku innym niż papier, zgodnie z ust. 4***, informacje dostarczane są

klientowi zgodnie z ust. 1 lub 2 niezwłocznie po zawarciu umowy ubezpieczenia.

Artykuł 21a

Praktyki sprzedaży wiązanej i łączonej

1. *Jeżeli ubezpieczenie oferowane jest wraz z inną usługą lub produktem dodatkowym jako element pakietu bądź jako warunek zawarcia tej samej umowy lub zakupu tego samego pakietu, pośrednik ubezpieczeniowy lub zakład ubezpieczeń informują klienta o możliwości łącznego lub oddzielnego zakupu poszczególnych składników pakietu oraz oferują mu taką możliwość i wydają oddzielne dowody wpłaty składki lub ceny za każdy składnik. Nie uniemożliwia to pośrednictwa w sprzedaży produktów ubezpieczeniowych o różnym poziomie ochrony ubezpieczeniowej ani polis ubezpieczeniowych zapewniających ochronę przed różnymi rodzajami ryzyka.*
2. *Jeżeli ryzyko wynikające z takiej umowy lub pakietu oferowanego klientowi może być inne niż ryzyko związane z poszczególnymi składnikami oddzielnie, pośrednik ubezpieczeniowy lub zakład ubezpieczeń na żądanie klienta przedstawia odpowiedni opis poszczególnych składników umowy lub pakietu i wskazuje, w jaki sposób ich wzajemne związki wpływają na ryzyko.*
3. *EIOPA we współpracy z Europejskim Urzędem Nadzoru Bankowego i Europejskim Urzędem Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych, za pośrednictwem Wspólnego Komitetu Europejskich Komitetów Nadzoru, opracuje do dnia ...* [OJ please insert date: 18 months after the date of entry into force of this Directive] i będzie okresowo aktualizować wytyczne dotyczące oceny i nadzorowania praktyk sprzedaży krzyżowej, wskazując zwłaszcza sytuacje, w których praktyki sprzedaży krzyżowej nie spełniają przepisów art. 15 ust. 1.*
4. *Państwa członkowskie dopilnowują, aby pośrednik ubezpieczeniowy lub zakład ubezpieczeń prowadzący doradztwo zapewniał, aby cały pakiet produktów ubezpieczeniowych spełniał potrzeby konsumenta.*
5. *Państwa członkowskie mogą utrzymać lub przyjąć dodatkowe, bardziej restrykcyjne środki lub interweniować w poszczególnych przypadkach, zakazując sprzedaży ubezpieczeń wraz z inną usługą lub produktem jako elementem pakietu lub jako warunkiem zawarcia tej samej umowy lub zakupu tego samego pakietu, jeżeli mogą wykazać, że praktyki takie przynoszą szkodę konsumentom.*

ROZDZIAŁ VII

DODATKOWE WYMOGI W ZAKRESIE OCHRONY KLIENTÓW W ODNIESIENIU DO UBEZPIECZENIOWYCH PRODUKTÓW INWESTYCYJNYCH

Artykuł 22 Zakres

W niniejszym rozdziale wprowadza się **■** wymogi *dodatkowe w stosunku do wymogów, o których mowa w art. 15, 16, 17 i 18*, mające zastosowanie do *działalności w zakresie* pośrednictwa ubezpieczeniowego prowadzonego w związku ze sprzedażą produktów inwestycyjnych o charakterze ubezpieczeniowym przez:

- a) pośrednika ubezpieczeniowego;
- b) zakład ubezpieczeń.

Artykuł 23 Konflikty interesów

1. Państwa członkowskie wymagają od pośredników ubezpieczeniowych i zakładów ubezpieczeń podejmowania wszelkich stosownych kroków w celu identyfikowania konfliktów interesów między nimi, w tym między członkami ich kierownictwa, pracownikami i zależnymi pośrednikami ubezpieczeniowymi, lub dowolną osobą mającą bezpośrednie lub pośrednie powiązania z nimi z racji sprawowanej kontroli, a ich klientami, lub też między jednym klientem a drugim, powstających w trakcie prowadzenia *jakiegokolwiek* działalności w zakresie pośrednictwa ubezpieczeniowego.
 2. Jeżeli *rozwiązania organizacyjne lub administracyjne przyjęte* przez pośrednika ubezpieczeniowego lub zakład ubezpieczeń zgodnie z art. 15, 16 i 17 są niewystarczające, by z należyłą pewnością zapewnić uniknięcie ryzyka naruszenia interesów klientów **■**, pośrednik ubezpieczeniowy lub zakład ubezpieczeń wyraźnie ujawnia klientowi ogólny charakter *i* źródła konfliktów interesów, *stosownie do przypadku*, przed podjęciem czynności handlowych w jego imieniu.
- 2a. *Informacje, o których mowa w ust. 2:*
- a) *są przedstawiane na trwałym nośniku;*
 - b) *obejmują wystarczająco szczegółowe dane, stosownie do rodzaju klienta, umożliwiające mu podjęcie świadomej decyzji co do działalności z zakresu pośrednictwa ubezpieczeniowego, w odniesieniu do której zaistniał konflikt interesów.*

3. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 33 w celu określenia:
- a) działań, których podjęcia można w normalnych okolicznościach oczekiwać od pośredników ubezpieczeniowych **lub** zakładów ubezpieczeń w celu identyfikowania konfliktów interesów, zapobiegania im, zarządzania nimi i ujawniania ich przy prowadzeniu **działalności z zakresu** pośrednictwa ubezpieczeniowego;
 - b) stosownych kryteriów służących określeniu rodzajów konfliktów interesów, których istnienie może przynieść szkodę interesom klientów lub potencjalnych klientów pośrednika ubezpieczeniowego lub zakładu ubezpieczeń.

Artykuł 24

Ogólne zasady i informacje przekazywane klientom

1. Państwa członkowskie **zapewniają**, aby pośrednik ubezpieczeniowy lub zakład ubezpieczeń, prowadząc **działalność z zakresu pośrednictwa ubezpieczeniowego**, postępował uczciwie, rzetelnie i profesjonalnie zgodnie z najlepszym interesem klientów oraz stosował się, w szczególności, do zasad określonych w niniejszym artykule i w art. 25.
2. Wszelkie informacje, w tym materiały marketingowe, kierowane przez pośrednika ubezpieczeniowego lub zakład ubezpieczeń do klientów lub potencjalnych klientów muszą być rzetelne, jasne i nie mogą wprowadzać w błąd. Materiały marketingowe muszą być w jednoznaczny sposób oznaczone jako takie.
3. Klientom lub potencjalnym klientom przekazuje się odpowiednie informacje na temat:
 - a) pośrednika ubezpieczeniowego lub zakładu ubezpieczeń oraz świadczonych przez niego usług: **w** przypadku świadczenia usługi doradztwa informacje te powinny określać, czy doradztwo świadczone jest niezależnie oraz czy opiera się na szerokiej, czy też bardziej ograniczonej analizie rynku, oraz powinny wskazywać, czy pośrednik ubezpieczeniowy lub zakład ubezpieczeń udostępniać będzie klientowi bieżącą ocenę odpowiedniości poleconego **konsumantom** produktu **inwestycyjnego o charakterze ubezpieczeniowym**;
 - b) produktów **inwestycyjnych o charakterze ubezpieczeniowym** i proponowanych strategii inwestycyjnych: **informacje te** powinny obejmować stosowne wytyczne oraz ostrzeżenia o ryzyku związanym z inwestycjami w takie **instrumenty** lub odnoszącym się do poszczególnych strategii inwestycyjnych; ■
 - c) kosztów i odnośnych opłat, **w tym, w stosownych przypadkach, wysokości wynagrodzenia otrzymywanego przez pośrednika ubezpieczeniowego lub zakład ubezpieczeń od stron trzecich.**

4. Informacje, o których mowa w **ust. 2 i 3**, powinny być przekazywane w przystępnej formie w taki sposób, aby klienci lub potencjalni klienci w normalnych okolicznościach byli w stanie zrozumieć charakter konkretnego **rodzaju produktu inwestycyjnego o charakterze ubezpieczeniowym**, który jest oferowany, oraz związane z nim ryzyko, a w konsekwencji byli w stanie podjąć świadome decyzje inwestycyjne. Informacje te mogą być przekazywane w znormalizowanym formacie **zgodnie z art. 18 ust. 4**.
5. **Państwa członkowskie wymagają, by w przypadku poinformowania klienta, że doradztwo jest świadczone w sposób niezależny, pośrednik ubezpieczeniowy lub zakład ubezpieczeń ujawniał klientowi informacje o charakterze wynagrodzenia otrzymanego w związku z umową ubezpieczenia:**
- a) **wybór produktów ubezpieczeniowych, na których opiera się zalecenie, a w szczególności informację, czy ten wybór produktów ogranicza się do produktów ubezpieczeniowych wyemitowanych lub dostarczonych przez podmioty mające bliskie powiązania z pośrednikiem, który reprezentuje klienta;**
 - b) **informację, czy klient ma zapłacić honorarium za udzielenie porady; oraz**
 - ba) **informację, czy w związku z umową ubezpieczenia pośrednik ubezpieczeniowy otrzymuje honorarium lub prowizję od osób trzecich.**
- 5a. **Ponadto państwa członkowskie mogą wprowadzić zakaz oferowania lub przyjmowania honorariów, prowizji lub niepieniężnych korzyści od stron trzecich w związku ze świadczeniem usług doradztwa ubezpieczeniowego, lub w większym stopniu je ograniczyć. Może to obejmować wymaganie zwrócenia klientowi wszelkich takich honorariów, prowizji lub niepieniężnych korzyści lub odliczenia ich od opłat uiszczanych przez klienta.**
- Państwa członkowskie mogą ponadto wymagać, by pośrednik informujący klienta, że doradztwo jest świadczone w sposób niezależny, dokonał oceny wystarczająco dużej liczby produktów ubezpieczeniowych dostępnych na rynku, wystarczająco zróżnicowanych pod względem rodzaju produktów i ich emitentów lub dostawców, aby zapewnić odpowiednie osiągnięcie celów klientów, oraz nieograniczających się do produktów ubezpieczeniowych wyemitowanych lub dostarczonych przez podmioty mające bliskie powiązania z danym pośrednikiem■.
6. EIOPA opracuje do dnia ...* [OJ please insert date: 18 months after the date of entry into force of this Directive] i będzie okresowo aktualizować wytyczne dotyczące oceny i nadzorowania praktyk sprzedaży krzyżowej, wskazując zwłaszcza sytuacje, w których praktyki sprzedaży krzyżowej nie są zgodne z obowiązkami wprowadzonymi w ust. 1.
-
7. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 33 w celu **określenia zasad, które pośrednicy ubezpieczeniowi i zakłady ubezpieczeń muszą spełniać przy prowadzeniu pośrednictwa ubezpieczeniowego na rzecz swoich**

klientów. Te akty delegowane **uwzględniają**:

- a) charakter **■** usług oferowanych klientowi lub potencjalnemu klientowi lub świadczonych na ich rzecz, z uwzględnieniem rodzaju, przedmiotu, wielkości i częstotliwości transakcji;
- b) charakter oferowanych lub rozpatrywanych produktów, w tym różne rodzaje produktów **inwestycyjnych o charakterze ubezpieczeniowym**.

Artykuł 25

Ocena odpowiedniości i stosowności oraz sprawozdawczość wobec klientów

1. Świadcząc usługę doradztwa, pośrednik ubezpieczeniowy lub zakład ubezpieczeń uzyskuje niezbędne informacje na temat wiedzy i doświadczenia klienta lub potencjalnego klienta w dziedzinie **inwestycji** istotnej dla danego rodzaju produktu lub usługi, a także na temat sytuacji finansowej i celów inwestycyjnych klienta lub potencjalnego klienta, **umożliwiające pośrednikowi ubezpieczeniowemu lub zakładowi ubezpieczeń polecanie klientowi lub potencjalnemu klientowi pośrednictwa lub produktów inwestycyjnych o charakterze ubezpieczeniowym**, które są odpowiednie dla danego klienta lub potencjalnego klienta.
2. Państwa członkowskie zapewniają, aby pośrednicy ubezpieczeniowi i zakłady ubezpieczeń, **prowadząc działalność z zakresu pośrednictwa ubezpieczeniowego inną niż ta, o której mowa w ust. 1**, zwracali się do klienta lub potencjalnego klienta o przekazanie informacji na temat posiadanej przez niego wiedzy i doświadczenia w dziedzinie inwestycji istotnej dla danego rodzaju produktu **inwestycyjnego o charakterze ubezpieczeniowym, który jest oferowany klientowi lub którego** klient się domaga, aby umożliwić pośrednikowi ubezpieczeniowemu lub zakładowi ubezpieczeń ocenę tego, czy **■** przedmiotowy **produkt inwestycyjny o charakterze ubezpieczeniowym jest stosowny** dla klienta.

W przypadku gdy pośrednik ubezpieczeniowy lub zakład ubezpieczeń uzna, w oparciu o informacje otrzymane na podstawie poprzedniego akapitu, że produkt **inwestycyjny o charakterze ubezpieczeniowym nie jest stosowny** dla klienta lub potencjalnego klienta, pośrednik ubezpieczeniowy lub zakład ubezpieczeń ostrzega o tym fakcie klienta lub potencjalnego klienta. Ostrzeżenie to może być przekazywane w znormalizowanym formacie.

W przypadku gdy klient lub potencjalny klient nie przekaze informacji, o których mowa w akapicie pierwszym, lub przekaze niewystarczające informacje na temat swojej wiedzy lub doświadczenia, pośrednik ubezpieczeniowy lub zakład ubezpieczeń ostrzega klienta lub potencjalnego klienta, że nie jest w stanie stwierdzić, czy **przedmiotowy produkt inwestycyjny o charakterze ubezpieczeniowym jest** dla niego **stosowny**. Ostrzeżenie to może być przekazywane w znormalizowanym formacie.

- 2a. **Państwa członkowskie zezwalają pośrednikom ubezpieczeniowym lub zakładom ubezpieczeń, które prowadzą pośrednictwo ubezpieczeniowe polegające wyłącznie na wykonywaniu zleceń klientów, na prowadzenie tej działalności na rzecz klientów**

bez konieczności uzyskiwania informacji ani dokonywania oceny, o których mowa w ust. 2, jeżeli spełnione są wszystkie następujące warunki:

- a) *dana działalność dotyczy jednego z następujących produktów inwestycyjnych o charakterze ubezpieczeniowym:*
 - (i) *umowy, których ryzyko inwestycyjne odnosi się tylko do instrumentów finansowych uznanych za niezłożone zgodnie z dyrektywą .../.../UE [MiFID] i które nie mają struktury utrudniającej klientowi zrozumienie odnośnego ryzyka; lub*
 - (ii) *inne niezłożone produkty inwestycyjne o charakterze ubezpieczeniowym do celów niniejszego ustępu;*
- b) *działalność z zakresu pośrednictwa ubezpieczeniowego jest prowadzona z inicjatywy klienta lub potencjalnego klienta;*
- c) *klient lub potencjalny klient został wyraźnie poinformowany, w znormalizowanym formacie lub nie, że prowadząc tę działalność pośrednictwa ubezpieczeniowego, pośrednik ubezpieczeniowy lub zakład ubezpieczeń nie jest zobowiązany do oceniania stosowności dostarczanego lub oferowanego produktu inwestycyjnego o charakterze ubezpieczeniowym lub świadczonej lub oferowanej działalności z zakresu pośrednictwa ubezpieczeniowego, a klient lub potencjalny klient nie korzysta z odnośnej ochrony wprowadzonej w stosownych przepisach dotyczących prowadzenia działalności;*
- d) *pośrednik ubezpieczeniowy lub zakład ubezpieczeń spełnia obowiązki spoczywające na nim na mocy art. 23.*

3. Pośrednik ubezpieczeniowy lub zakład ubezpieczeń zakłada ewidencję zawierającą dokument lub dokumenty **uzgodnione** między **nim** a klientem, w których określono prawa i obowiązki stron, oraz pozostałe warunki, na jakich pośrednik ubezpieczeniowy lub zakład ubezpieczeń będzie **prowadzić działalność pośrednictwa ubezpieczeniowego** na rzecz klienta. Prawa i obowiązki stron umowy mogą zostać włączone do innych dokumentów lub tekstów prawnych poprzez ich przywołanie.

4. **Pośrednik ubezpieczeniowy lub zakład ubezpieczeń dostarcza klientowi odpowiednie sprawozdania dotyczące świadczonej działalności z zakresu pośrednictwa ubezpieczeniowego.** Sprawozdania te obejmują okresowe informacje kierowane do klientów, z uwzględnieniem rodzaju i złożoności danych **produktów inwestycyjnych o charakterze ubezpieczeniowym** oraz charakteru **działalności z zakresu pośrednictwa ubezpieczeniowego prowadzonej** na rzecz klienta, oraz zawierają, w stosownych przypadkach, zestawienie kosztów związanych z **działaniami** realizowanymi w imieniu klienta. ■

Świadcząc usługi doradztwa, pośrednik ubezpieczeniowy lub zakład ubezpieczeń przed uzgodnieniem z klientem produktu inwestycyjnego o charakterze ubezpieczeniowym dostarcza klientowi na trwałym nośniku oświadczenie dotyczące

odpowiedniości, w którym przedstawia udzieloną poradę i wskazuje, jak ta porada odpowiada preferencjom, celom i innym cechom klienta.

W przypadku zawarcia umowy za pomocą środków porozumiewania się na odległość, które uniemożliwiają uprzednie dostarczenie oświadczenia o odpowiedzialności, pośrednik ubezpieczeniowy lub zakład ubezpieczeń może przedłożyć pisemne oświadczenie o odpowiedzialności na trwałym nośniku niezwłocznie po związaniu klienta jakąkolwiek umową.

5. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 33 w celu *określenia zasad, które pośrednicy ubezpieczeniowi i zakłady ubezpieczeń muszą spełniać, prowadząc pośrednictwo ubezpieczeniowe* na rzecz swoich klientów. Te akty delegowane uwzględniają:
- a) charakter ■ usług oferowanych klientowi lub potencjalnemu klientowi lub świadczonych na ich rzecz, z uwzględnieniem rodzaju, przedmiotu, wielkości i częstotliwości transakcji;
 - b) charakter oferowanych lub rozważanych usług produktów, w tym różne rodzaje *instrumentów finansowych i lokat bankowych, o których mowa w art. 1 ust. 2 dyrektywy .../.../UE [MiFID];*
 - ba) *detaliczny lub profesjonalny charakter klienta lub potencjalnego klienta.*
- 5a. *EIOPA opracuje do dnia ...* [OJ please insert date: 18 months after the date of entry into force of this Directive] i będzie okresowo aktualizować wytyczne dotyczące oceny produktów inwestycyjnych o charakterze ubezpieczeniowym zawierających strukturę utrudniającą klientowi zrozumienie odnośnego ryzyka, zgodnie z ust. 3 lit. a).*

ROZDZIAŁ VIII

KARY I INNE ŚRODKI

Artykuł 26

Kary administracyjne i inne środki

1. Państwa członkowskie zapewniają skuteczność, proporcjonalność i odstraszający charakter swoich kar administracyjnych i innych środków.
2. W przypadku gdy zakłady ubezpieczeń lub reasekuracji lub pośrednicy ubezpieczeniowi lub reasekuracyjni podlegają określonym obowiązkom, państwa członkowskie zapewniają możliwość stosowania, w przypadku naruszenia tych obowiązków, kar administracyjnych lub innych środków wobec członków ich organów zarządzających oraz wszelkich innych osób fizycznych lub prawnych, które w świetle prawa krajowego ponoszą odpowiedzialność za naruszenie.
3. Właściwym organom przyznaje się wszelkie uprawnienia dochodzeniowe, które są

niezbędne do wykonywania ich funkcji. Wykonując swoje [...] uprawnienia do nakładania kar, właściwe organy współpracują ze sobą ściśle w celu zapewnienia pożądanej skuteczności kar lub innych środków oraz koordynują swoje działania w sprawach transgranicznych, *zapewniając spełnienie warunków legalności przetwarzania danych zgodnie z dyrektywą 95/46/WE oraz rozporządzeniem (WE) nr 45/2001. Właściwe organy mogą zwrócić się o przedłożenie dokumentów lub innych informacji na podstawie formalnej decyzji, w której podają podstawę prawną wniosku o informacje i termin wykonania oraz informują o prawie podmiotu otrzymującego decyzję do sądowego odwołania się od tej decyzji.*

Artykuł 26a **Kary specjalne**

1. *Zgodnie z art. 9 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010 EIOPA monitoruje produkty ubezpieczeniowe i reasekuracyjne wprowadzane do obrotu, dystrybuowane lub sprzedawane w Unii oraz może aktywnie sprawdzać nowe produkty ubezpieczeniowe i reasekuracyjne, zanim będą wprowadzane do obrotu, dystrybuowane lub sprzedawane w Unii, we współpracy z właściwymi organami. EIOPA monitoruje również pozostałe działania i praktyki finansowe pośredników ubezpieczeniowych lub reasekuracyjnych, w tym działalność inwestycyjną.*
2. *Zgodnie z art. 9 ust. 5 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010, jeżeli EIOPA na podstawie uzasadnionych argumentów uzyska pewność, że warunki, o których mowa w ust. 3 i 4, zostały spełnione, może tymczasowo wprowadzić w Unii zakaz lub ograniczenia dotyczące:*
 - a) *wprowadzania do obrotu, dystrybucji lub sprzedaży określonych produktów ubezpieczeniowych i reasekuracyjnych, w tym ubezpieczeń zdrowotnych i ubezpieczeniowych produktów inwestycyjnych o pewnych określonych cechach; lub*
 - b) *rodzaju działalności lub praktyki finansowej, w tym działalności inwestycyjnej, zakładów ubezpieczeń lub reasekuracji.*

Zakaz lub ograniczenie może mieć zastosowanie w okolicznościach określonych przez EIOPA bądź z zastrzeżeniem wyjątków określonych przez EIOPA.

3. *EIOPA podejmuje decyzję na mocy ust. 2 tylko wówczas, gdy spełnione są wszystkie poniższe warunki:*
 - a) *proponowane działanie przeciwdziała istotnemu zagrożeniu dla ochrony ubezpieczających lub beneficjentów, prawidłowego funkcjonowania i integralności rynków finansowych lub stabilności całego systemu finansowego Unii lub jego części;*
 - b) *wymogi regulacyjne wprowadzone w prawie Unii, które mają zastosowanie do danego produktu ubezpieczeniowego lub reasekuracyjnego, instrumentu finansowego lub działalności, nie przeciwdziałają temu zagrożeniu;*

- c) *właściwy organ lub właściwe organy nie podjęły działań w celu przeciwdziałania zagrożeniu lub podjęte działania w niewystarczającym stopniu przeciwdziałają temu zagrożeniu.*

W przypadku spełnienia warunków określonych w akapicie pierwszym EIOPA może w oparciu o zasady ostrożności wprowadzić zakaz lub ograniczenie, o którym mowa w ust. 2, zanim dany produkt ubezpieczeniowy lub reasekuracyjny zostanie wprowadzony do obrotu lub sprzedany ubezpieczającym lub zanim zrealizowana zostanie działalność lub praktyka finansowa.

4. *Podjmując działanie zgodnie z niniejszym artykułem, EIOPA bierze pod uwagę stopień, w jakim działanie to:*

- a) *nie wywiera na efektywność rynków finansowych ani na ubezpieczających i beneficjentów niekorzystnego wpływu niewspółmiernego do korzyści płynących z tego działania; oraz*
- b) *nie stwarza ryzyka arbitrażu regulacyjnego.*

Jeżeli właściwy organ lub właściwe organy przyjęły środek, o którym mowa w art. 32, EIOPA może przyjąć dowolne spośród środków, o których mowa w ust. 2, bez wydawania opinii, o której mowa w art. 33.

5. *Przed podjęciem decyzji o podjęciu działania na mocy niniejszego artykułu EIOPA powiadamia właściwe organy o proponowanym działaniu.*
6. *Przed podjęciem decyzji na podstawie ust. 2 EIOPA powiadamia o zamiarze wprowadzenia zakazu lub ograniczenia w odniesieniu do produktu ubezpieczeniowego lub reasekuracyjnego bądź działalności lub praktyki finansowej, o ile w określonym terminie nie zostaną wprowadzone pewne zmiany w charakterystyce produktu ubezpieczeniowego lub reasekuracyjnego bądź działalności lub praktyki finansowej.*
7. *EIOPA publikuje na swojej stronie internetowej komunikat o każdej decyzji dotyczącej podjęcia działania na mocy niniejszego artykułu. Komunikat ten zawiera informacje dotyczące zakazu lub ograniczenia oraz określa liczony od publikacji komunikatu okres, po upływie którego środki wchodzi w życie. Zakaz lub ograniczenie mają zastosowanie tylko do działań podejmowanych po wejściu w życie środków.*
8. *EIOPA dokonuje przeglądu zakazu lub ograniczenia nałożonego zgodnie z ust. 2 w odpowiednich odstępach czasu, przynajmniej co 12 miesięcy. Zakaz lub ograniczenie, które nie zostały przedłużone po okresie 12 miesięcy, wygasają.*
9. *Działanie podjęte przez EIOPA na mocy niniejszego artykułu ma charakter nadrzędny wobec wcześniejszych działań podjętych przez właściwy organ.*
10. *Komisja przyjmuje akty delegowane zgodnie z art. 41 określające kryteria i czynniki, które EIOPA ma uwzględniać, ustalając, czy wystąpiło zagrożenie, o którym mowa w ust. 3 lit. a), dotyczące ochrony inwestorów lub prawidłowego funkcjonowania i*

integralności rynków finansowych oraz stabilności całego systemu finansowego Unii lub jego części. W tych aktach delegowanych zapewnia się EIOPA możliwość działania w stosownych przypadkach w oparciu o zasadę ostrożności bez konieczności czekania z podjęciem działania do chwili wprowadzenia danego produktu do obrotu lub podjęcia danego rodzaju działalności lub rozpoczęcia stosowania danej praktyki.

Artykuł 27

Publikacja informacji o nałożonych karach

Państwa członkowskie zapewniają bezzwłoczne publikowanie przez właściwe organy informacji o karach lub innych środkach nałożonych za naruszenie przepisów prawa krajowego przyjętych w celu wdrożenia niniejszej dyrektywy, w tym informacji na temat rodzaju i charakteru naruszenia oraz tożsamości osób odpowiedzialnych za naruszenie, ***dopiero wtedy, gdy kara lub inny środek staną się prawomocne i nie będą podlegać zaskarżeniu lub kontroli sądowej*** W przypadku gdy publikacja wspomnianych informacji wyrządziłaby niewspółmierną szkodę zaangażowanym stronom, właściwe organy publikują informacje o nałożonych karach w sposób anonimowy.

Artykuł 28

Naruszenia

1. Niniejszy artykuł ma zastosowanie do:
 - a) pośrednika ubezpieczeniowego lub reasekuracyjnego, który nie jest zarejestrowany w państwie członkowskim i który nie jest objęty zakresem stosowania art. 1 ust. 2 lub art. 4;
 - b) osoby prowadzącej poboczną działalność ubezpieczeniową, która nie dokonała zgłoszenia, o którym mowa w art. 4, lub która dokonała takiego zgłoszenia, lecz w stosunku do której nie są spełnione wymogi określone w art. 4;
 - c) zakładu ubezpieczeń lub reasekuracji lub pośrednika ubezpieczeniowego lub reasekuracyjnego korzystającego z usług pośrednictwa ubezpieczeniowego lub reasekuracyjnego świadczonych przez osoby, które nie są zarejestrowane w państwie członkowskim, ani nie są wymienione w art. 1 ust. 2, i które nie dokonały zgłoszenia zgodnie z art. 4;
 - d) pośrednika ubezpieczeniowego lub reasekuracyjnego, który uzyskał rejestrację w oparciu o fałszywe oświadczenia lub w jakikolwiek inny niezgodny z prawem sposób, z naruszeniem art. 3;
 - e) pośrednika ubezpieczeniowego lub reasekuracyjnego lub zakładu ubezpieczeń, który nie przestrzega przepisów art. 8;
 - f) zakładu ubezpieczeń lub pośrednika ubezpieczeniowego lub reasekuracyjnego, który nie przestrzega wymogów w zakresie prowadzenia działalności zgodnie z rozdziałem VI i VII.

2. Państwa członkowskie zapewniają możliwość stosowania – w przypadkach, o których mowa w ust. 1 – kar administracyjnych i innych środków obejmujących co najmniej:
- a) publiczne oświadczenie wskazujące osobę fizyczną lub prawną oraz charakter naruszenia;
 - b) nakaz zobowiązujący osobę fizyczną lub prawną do zaprzestania danego postępowania oraz do powstrzymania się od ponownego podejmowania tego postępowania;
 - c) w przypadku pośrednika ubezpieczeniowego lub reasekuracyjnego – cofnięcie rejestracji zgodnie z art. 3;
 - d) nałożenie na członka organu zarządzającego pośrednika ubezpieczeniowego lub reasekuracyjnego lub zakładu ubezpieczeń lub reasekuracji, których uznano za odpowiedzialnych za naruszenie, **tymczasowego** zakazu sprawowania funkcji u pośredników ubezpieczeniowych lub reasekuracyjnych lub w zakładach ubezpieczeń lub reasekuracji;
 - e) w przypadku osoby prawnej, administracyjne kary finansowe w maksymalnej wysokości 10% całkowitego rocznego obrotu osoby prawnej w poprzednim roku obrotowym; w przypadku gdy osoba prawna jest jednostką zależną jednostki dominującej, całkowity roczny obrót stanowi kwota całkowitego rocznego obrotu wynikająca ze skonsolidowanego sprawozdania finansowego ostatecznej jednostki dominującej za poprzedni rok obrotowy;
 - f) w przypadku osoby fizycznej – administracyjne kary finansowe w wysokości maksymalnie 5 000 000 EUR lub, w przypadku państw członkowskich, w których euro nie jest walutą urzędową, wartość w walucie krajowej odpowiadającą tej kwocie w dniu wejścia w życie niniejszej dyrektywy; oraz

jeżeli można ustalić kwotę korzyści uzyskanych w wyniku naruszenia, państwa członkowskie zapewniają maksymalną wysokość sankcji na poziomie nie niższym niż dwukrotność kwoty tych korzyści.

Artykuł 29

Skuteczne stosowanie kar

1. Państwa członkowskie zapewniają uwzględnianie przez właściwe organy – przy ustalaniu rodzaju kar administracyjnych lub innych środków oraz wysokości administracyjnych kar finansowych – wszelkich istotnych okoliczności, w tym **w stosownych przypadkach:**
- a) wagi naruszenia i czasu jego trwania;
 - b) stopnia odpowiedzialności odpowiedzialnej osoby fizycznej lub prawnej;
 - c) sytuacji finansowej odpowiedzialnej osoby fizycznej lub prawnej, której wyznacznikiem jest wysokość całkowitych obrotów odpowiedzialnej osoby prawnej lub rocznych dochodów odpowiedzialnej osoby fizycznej;

- d) skali korzyści uzyskanych lub strat unikniętych przez odpowiedzialną osobę fizyczną lub prawną, o ile można je ustalić;
- e) strat poniesionych przez osoby trzecie, a będących wynikiem naruszenia, o ile można je ustalić;
- f) gotowości odpowiedzialnej osoby fizycznej lub prawnej do współpracy z właściwym organem; oraz
- g) uprzednich naruszeń popełnionych przez odpowiedzialną osobę fizyczną lub prawną.

- I**
3. Niniejsza dyrektywa nie wpływa na uprawnienia przyjmujących państw członkowskich do podejmowania właściwych środków mających na celu zapobieganie lub karanie popełnianych na ich terytoriach nieprawidłowości, które są sprzeczne z przepisami ustawowymi lub wykonawczymi przyjętymi w interesie dobra ogólnego. Obejmuje to możliwość zapobiegania podejmowaniu dalszych działań przez pośredników ubezpieczeniowych lub reasekuracyjnych dokonujących naruszenia na terytoriach tych państw członkowskich.

Artykuł 30 *Zgłaszanie naruszeń*

1. Państwa członkowskie zapewniają ustanowienie przez właściwe organy skutecznych mechanizmów sprzyjających zgłaszaniu właściwym organom naruszeń przepisów prawa krajowego wdrażających niniejszą dyrektywę.
2. Mechanizmy te obejmują co najmniej:
 - a) szczególne procedury odbierania zgłoszeń o naruszeniach oraz działania następcze;
 - b) stosowną ochronę, w tym w stosownych przypadkach zapewnienie anonimowości osób, które ujawniają popełnienie naruszeń w danym podmiocie; oraz
 - c) ochronę danych osobowych zarówno osoby dokonującej zgłoszenia naruszeń, jak i osoby, której zarzuca się popełnienie naruszenia, zgodnie z zasadami określonymi w dyrektywie 95/46/WE.

Tożsamość osób zgłaszających naruszenia i osób, którym zarzuca się popełnienie naruszenia, jest utajniona na wszystkich etapach prowadzonego postępowania, chyba że przepisy krajowe wymagają jej ujawnienia w związku z dalszymi dochodzeniami lub postępowaniami sądowymi.

Artykuł 31
Przekazywanie EIOPA informacji na temat kar

1. Państwa członkowskie przekazują EIOPA co roku zbiorczą informację o wszystkich środkach lub karach administracyjnych zastosowanych zgodnie z art. 26.

Właściwe organy przekazują EIOPA co roku zbiorczą informację o wszystkich środkach lub karach administracyjnych zastosowanych zgodnie z art. 26.

2. Jeżeli właściwy organ ujawnił publicznie środek administracyjny lub karę administracyjną, powiadamia o tym fakcie jednocześnie EIOPA.
3. EIOPA opracowuje projekty wykonawczych standardów technicznych dotyczących procedur i formularzy na potrzeby przekazywania informacji, o których mowa w niniejszym artykule.

EIOPA przedstawi Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia ... r.* [OJ please insert date: six months after entry into force of this Directive].

Komisja jest uprawniona do przyjęcia wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1094/2010.

ROZDZIAŁ IX

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 32
Ochrona danych

1. Państwa członkowskie stosują dyrektywę 95/46/WE w odniesieniu do przetwarzania danych osobowych prowadzonego w państwach członkowskich na podstawie niniejszej dyrektywy.
2. Do przetwarzania danych prowadzonego przez EIOPA zgodnie z niniejszą dyrektywą stosuje się rozporządzenie (WE) nr 45/2001.

Artykuł 33
Akty delegowane

Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych dotyczących art. 23, 24 i 25 zgodnie z art. 34.

Artykuł 34
Wykonywanie przekazanych uprawnień

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjęcia aktów delegowanych podlega

warunkom określonym w niniejszym artykule.

2. Uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych, o których mowa w art. 23, 24 i 25, powierza się Komisji na czas nieokreślony od dnia wejścia w życie niniejszej dyrektywy.
3. Przekazanie uprawnień, o których mowa w art. 23, 24 i 25, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna od następnego dnia po jej opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej lub w określonym w tej decyzji późniejszym terminie. Nie wpływa ona na ważność jakichkolwiek już obowiązujących aktów delegowanych.
4. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.
5. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 23, 24 i 25 wchodzi w życie tylko wtedy, kiedy Parlament Europejski albo Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie **trzech** miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie lub kiedy przed upływem tego terminu zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o **trzy** miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.

Artykuł 34a

Dalsze postanowienia dotyczące regulacyjnych standardów technicznych

1. ***Bez uszczerbku dla jakichkolwiek terminów przedkładania Komisji projektów regulacyjnych standardów technicznych Komisja przedkłada te projekty w odstępach 12, 18 lub 24 miesięcy.***
2. ***Komisja nie przyjmuje regulacyjnych standardów technicznych w czasie, kiedy okres na przeprowadzenie kontroli Parlament Europejski na skutek przerwy w jego działalności zostałby skrócony do mniej niż dwóch miesięcy, łącznie z przedłużeniem.***
3. ***Europejskie organy nadzoru mogą zasięgać opinii Parlamentu Europejskiego na etapie opracowywania regulacyjnych standardów technicznych, szczególnie gdy istnieją wątpliwości co do zakresu niniejszej dyrektywy.***
4. ***Jeżeli właściwa komisja Parlamentu Europejskiego odrzuci regulacyjny standard techniczny, a do najbliższej miesięcznej sesji plenarnej pozostało mniej niż dwa tygodnie, Parlament Europejski może przedłużyć termin przeprowadzenia kontroli do następnej miesięcznej sesji plenarnej.***
5. ***Jeżeli regulacyjny standard techniczny został odrzucony, a dane kwestie mają ograniczony zasięg, Komisja może przyjąć przyspieszony harmonogram opracowania zmienionego projektu regulacyjnego standardu technicznego.***
6. ***Komisja zapewnia bezzwłoczne udzielanie odpowiedzi na wszystkie pytania***

Parlamentu Europejskiego formułowane oficjalnie przez przewodniczącego właściwej komisji, przed przyjęciem projektu regulacyjnego standardu technicznego.

Artykuł 35
Przegląd i ocena

1. Do dnia ... r.* [OJ please insert date: five years after the date of entry into force of this Directive] Komisja dokona przeglądu **■** praktycznego stosowania przepisów ustanowionych w niniejszej dyrektywie, z należyтым uwzględnieniem zmian na rynkach detalicznych produktów inwestycyjnych oraz doświadczeń nabytych przy praktycznym stosowaniu przepisów niniejszej dyrektywy, rozporządzenia .../.../UE [w sprawie dokumentów zawierających kluczowe informacje, dotyczących produktów inwestycyjnych] oraz dyrektywy .../.../UE [MiFID II] **Ocena ta** obejmuje również szczególną analizę wpływu art. 17 ust. 2, z uwzględnieniem stanu konkurencji na rynku usług pośrednictwa w odniesieniu do umów innych niż umowy należące do którejkolwiek z grup wymienionych w załączniku I do dyrektywy 2002/83/WE, oraz wpływu obowiązków, o których mowa w art. 17 ust. 2, na pośredników ubezpieczeniowych będących małymi i średnimi przedsiębiorstwami.
 2. Po odbyciu konsultacji ze Wspólnym Komitetem Europejskich Urzędów Nadzoru Komisja przedkłada **swoje ustalenia** Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.
-
5. **Komisja** analizuje **■**, czy właściwe organy, o których mowa w art. 10 ust. 1, posiadają wystarczające uprawnienia oraz odpowiednie zasoby, aby wykonywać swoje zadania.
-

Artykuł 36
Transpozycja

1. Państwa członkowskie **przyjmą i opublikują, do dnia ... r.* [OJ please insert date: 18 months after the date of entry into force of this Directive]**, przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy Niezwłocznie przekazują tekst tych środków Komisji.

Jeśli dokumenty dołączone do powiadomienia o środkach transpozycji dostarczone przez państwa członkowskie są niewystarczające, aby w pełni ocenić zgodność tych środków z określonymi przepisami niniejszej dyrektywy, Komisja może, na wniosek EIOPA mający na celu wykonanie jego zadań zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 1094/2010 lub z własnej inicjatywy, zażądać od państw członkowskich dostarczenia bardziej szczegółowych informacji na temat transpozycji niniejszej dyrektywy i wdrożenia tych środków.
- 1a. **Państwa członkowskie stosują środki, o których mowa w ust. 1, od dnia ... r.* [OJ**

please insert date: 18 months after the date of entry into force of this Directive].

Środki przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. ***Środki*** te zawierają także wskazanie, że w istniejących przepisach ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odniesienia do dyrektywy uchylonej niniejszą dyrektywą odczytuje się jako odniesienia do niniejszej dyrektywy. Metody dokonywania takiego odniesienia i formułowania takiego wskazania określone są przez państwa członkowskie.

2. Państwa członkowskie przekazują Komisji tekst podstawowych przepisów prawa krajowego przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 37 *Uchylenie*

Dyrektywa 2002/92/WE traci moc od dnia ... r.* [***OJ please insert date: 18 months after the date of entry into force of this Directive***] bez uszczerbku dla zobowiązań państw członkowskich dotyczących terminu transpozycji tej dyrektywy do prawa krajowego.

Odesłania do uchylonej dyrektywy odczytuje się jako odesłania do niniejszej dyrektywy.

Artykuł 38 *Wejście w życie*

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

Artykuł 39 *Adresaci*

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w ...,

W imieniu Parlamentu Europejskiego

W imieniu Rady

ZAŁĄCZNIK I
KLIENCI PROFESJONALNI

Klient profesjonalny to klient, który posiada doświadczenie, wiedzę i fachowość umożliwiające podejmowanie mu samodzielnych decyzji i właściwą ocenę ryzyka, które ponosi. Do celów niniejszej dyrektywy za klientów profesjonalnych w odniesieniu do wszelkich usług ubezpieczeniowych, wszelkiej działalności ubezpieczeniowej oraz wszelkich produktów ubezpieczeniowych uznaje się poniższe podmioty.

1. ***zakłady ubezpieczeń i reasekuracji;***

■

1a. ***pośrednicy ubezpieczeniowi i reasekuracyjni***

2. Duże przedsiębiorstwa spełniające, na poziomie jednostki, dwa z poniższych wymogów w zakresie wielkości:

- suma bilansowa: 20 000 000 EUR;
- obrót netto: 40 000 000 EUR;
- kapitał własny: 2 000 000 EUR.

3. ***Rządy krajowe.***

■

ZAŁĄCZNIK II

DOKUMENTY WYJAŚNIAJĄCE

Zgodnie ze wspólną deklaracją polityczną państw członkowskich i Komisji dotyczącą dokumentów wyjaśniających z dnia 28 września 2011 r. państwa członkowskie zobowiązały się do dołączania, w uzasadnionych przypadkach, do powiadomienia o środkach transpozycji dokumentu lub dokumentów wyjaśniających związku między elementami dyrektywy a odpowiadającymi im częściami krajowych instrumentów służących transpozycji.

W odniesieniu do niniejszej dyrektywy Komisja uznaje, że złożenie tych dokumentów jest uzasadnione.

Złożoność dyrektywy i sektorów, których dyrektywa dotyczy:

Obszar ubezpieczeń i dystrybucji produktów ubezpieczeniowych jest szczególnie skomplikowany i może – z punktu widzenia osób, które się w nim nie specjalizują – mieć bardzo techniczny charakter. W przypadku braku należycie ustrukturyzowanych dokumentów wyjaśniających nadzór nad transpozycją byłby nadmiernie czasochłonny. Obecny wniosek stanowi przegląd, w ramach którego dokonano przekształcenia tekstu dyrektywy w sprawie pośrednictwa ubezpieczeniowego. Chociaż treść wielu przepisów nie uległa zmianie, wprowadzono jednak szereg nowych przepisów, a część dotychczasowych przepisów zmieniono lub usunięto. Całkowicie nowa jest struktura, forma i prezentacja tekstu. Nowa struktura jest konieczna, aby uporządkować przepisy prawne w jaśniejszy i logiczniejszy sposób, rodzi jednak ona konieczność stosowania usystematyzowanego podejścia w ramach nadzoru nad transpozycją.

Niektóre przepisy dyrektywy, której dotyczy niniejszy wniosek, mogą potencjalnie mieć wpływ na szereg obszarów krajowego porządku prawnego, takich jak prawo spółek, prawo handlowe lub prawo podatkowe, czy też innych obszarów ustawodawczych w państwach członkowskich. Wniosek ten może również mieć wpływ na wtórne ustawodawstwo krajowe, w tym na ustawy i zasady prowadzenia działalności dotyczące pośredników finansowych lub ubezpieczeniowych. Wzajemne powiązania między kwestiami, których dotyczy niniejszy wniosek, a wszystkimi tymi pokrewnymi obszarami mogą oznaczać – w zależności od systemu danego państwa członkowskiego – że niektóre przepisy będą wdrażane w oparciu o nowe lub już istniejące przepisy z tych obszarów. Z tego też względu należy zapewnić wyraźny obraz tych przepisów.

Spójność i powiązanie z innymi inicjatywami:

Niniejszy wniosek przedkładany jest do przyjęcia jako część „pakietu regulacji rynku detalicznego dla konsumentów”, wraz z wnioskiem dotyczącym ujawniania informacji na temat „konfekcjonowanych” detalicznych produktów inwestycyjnych (rozporządzenie w sprawie dokumentów zawierających kluczowe informacje, dotyczących produktów inwestycyjnych i zmieniające dyrektywy 2003/71/WE i 2009/65/WE) i UCITS V. Inicjatywa w zakresie „konfekcjonowanych” detalicznych produktów inwestycyjnych ma na celu zapewnienie spójnego horyzontalnego podejścia do ujawniania informacji o produktach w odniesieniu do produktów inwestycyjnych i produktów ubezpieczeniowych z elementami inwestycyjnymi (tzw. ubezpieczeniowych produktów inwestycyjnych), a przepisy dotyczące praktyk w zakresie sprzedaży zostaną uwzględnione przy zmianie dyrektyw w sprawie pośrednictwa ubezpieczeniowego i MiFID (dyrektywy w sprawie rynków instrumentów

finansowych). Wniosek ten jest ponadto spójny z innymi unijnymi przepisami i politykami, które również uzupełnia, zwłaszcza w obszarze ochrony konsumentów, ochrony inwestorów i nadzoru ostrożnościowego, takimi jak Wypłacalność II (dyrektywa 2009/138/WE), MiFID II (przekształcenie MiFID) i powyższa inicjatywa dotycząca „konfekcjonowanych” detalicznych produktów inwestycyjnych.

Nowa dyrektywa w sprawie pośrednictwa ubezpieczeniowego nadal posiadać będzie cechy instrumentu prawnego przewidującego „minimalną harmonizację”. Oznacza to, że państwa członkowskie, w razie konieczności, będą mogły postanowić o podjęciu dalej idących środków w celu ochrony konsumentów. Minimalne standardy wynikające z dyrektywy w sprawie pośrednictwa ubezpieczeniowego zostaną jednak znacznie podniesione. ■ Ponadto w dyrektywie przewidziano klauzulę przeglądową, natomiast Komisja – aby być w stanie gromadzić wszystkie istotne informacje na temat funkcjonowania tych przepisów – będzie musiała być w stanie monitorować ich wdrożenie od samego początku.

Rozdział poświęcony ubezpieczeniowym produktom inwestycyjnym: Wniosek zawiera rozdział, w którym wprowadzono dodatkowe wymogi w zakresie ochrony klientów związane z ubezpieczeniowymi produktami inwestycyjnymi.

Istnieje silna wola polityczna, aby wprowadzić te przepisy, a jednocześnie niemalże brak jest doświadczeń, ponieważ jest to nowy obszar. Dlatego tak ważne jest, aby Komisja otrzymała dokumenty dotyczące transpozycji, wyjaśniające sposób wprowadzenia w życie tych przepisów w poszczególnych państwach członkowskich.

W wytycznych na poziomie 2 należy jednak wziąć pod uwagę specyfikę produktów ubezpieczeniowych niebędących ubezpieczeniem na życie. Zgodnie z analogiczną zasadą w art. 3 dyrektywy MiFID II należy rozważyć analogiczny system w odniesieniu do ubezpieczeń przy wdrażaniu dyrektywy na szczeblu krajowym oraz w wytycznych wspólnego komitetu. Osoby prowadzące działalność w zakresie pośrednictwa ubezpieczeniowego w odniesieniu do ubezpieczeniowych produktów inwestycyjnych powinny spełniać standardy prowadzenia działalności mające zastosowanie do wszystkich umów ubezpieczeniowych, a także zaostrome standardy mające zastosowanie do ubezpieczeniowych produktów inwestycyjnych. Wszelkie osoby pośredniczące w zakresie ubezpieczeniowych produktów inwestycyjnych muszą być zarejestrowane jako pośrednicy ubezpieczeniowi.

Niskie szacunkowe obciążenia administracyjne związane z koniecznością przekazania przez państwa członkowskie dokumentów wyjaśniających: Jak już wspomniano powyżej, obecny tekst dyrektywy obowiązuje od 2002 r. (kiedy to przyjęto pierwotną dyrektywę). Dlatego też zgłoszenie swoich przepisów wykonawczych nie będzie stanowić ciężaru dla państw członkowskich, gdyż zasadniczo już od dłuższego czasu dokonują zgłoszenia większości z nich. Szacunkowe niskie dodatkowe obciążenia administracyjne związane z żądaniem od państw członkowskich dokumentów wyjaśniających dotyczących nowych części dyrektywy są proporcjonalne i konieczne, aby umożliwić Komisji wykonywanie jej zadania w zakresie nadzoru nad stosowaniem unijnego prawa.

W związku z powyższym Komisja jest przekonana, że wymóg przekazania dokumentów wyjaśniających w przypadku przedmiotowej dyrektywy jest proporcjonalny i nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia celu, jakim jest skuteczna realizacja nadzoru nad dokładną transpozycją.

ZAŁĄCZNIK: PISMO KOMISJI PRAWNEJ

Ref.: D(2012)57300

Sharon Bowles
Przewodnicząca Komisji Gospodarczej i Monetarnej
ASP 10G201
Bruksela

Przedmiot: ***Wniosek dotyczący dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie pośrednictwa ubezpieczeniowego (wersja przekształcona)***
(COM(2012)0360 – C7-0180/2012 – 2012/0175(COD))

Szanowny Panie Przewodniczący!

Komisja Prawna, której mam zaszczyt przewodniczyć, rozpatrzyła wyżej wymieniony wniosek zgodnie z art. 87 Regulaminu Parlamentu dotyczącym przekształcenia.

Artykuł 87 ust. 3 brzmi następująco:

„Jeżeli komisja właściwa w kwestiach prawnych uzna, że wniosek nie wnosi zmian merytorycznych innych niż te, które we wniosku określono jako takie, informuje o tym komisję przedmiotowo właściwą.

W takim przypadku, poza poprawkami spełniającymi warunki przewidziane w art. 156 i 157, komisja przedmiotowo właściwa dopuszcza wyłącznie poprawki dotyczące części wniosku zawierających zmiany.

Jeżeli jednak, zgodnie z pkt 8 porozumienia międzyinstytucjonalnego, właściwa komisja zamierza także złożyć poprawki do ujednoliconych fragmentów wniosku, powinna ona niezwłocznie powiadomić o tym zamiarze Radę i Komisję, a Komisja powinna poinformować komisję, przed głosowaniem zgodnie z art. 54, o swoim stanowisku w sprawie poprawek i o tym, czy zamierza wycofać wniosek dotyczący przekształcenia”.

Zgodnie z opinią Wydziału Prawnego, którego przedstawiciele uczestniczyli w posiedzeniach konsultacyjnej grupy roboczej analizującej wniosek dotyczący przekształcenia, i zgodnie z zaleceniami sprawozdawcy komisji opiniodawczej Komisja Prawna stwierdza, że omawiany wniosek nie zawiera żadnych zmian merytorycznych innych niż te, które zostały określone jako takie we wniosku oraz że w odniesieniu do kodyfikacji niezmiennych przepisów wcześniej przyjętych aktów z tymi zmianami wniosek zawiera prostą kodyfikację istniejącego tekstu, bez zmian merytorycznych.

Podsumowując, po przedyskutowaniu sprawy na posiedzeniu w dniu 6 listopada 2012 r. Komisja Prawna zaleca, 23 głosami za i bez głosów wstrzymujących się¹, by Pana komisja, będąca komisją właściwą, przystąpiła do rozpatrywania rzeczzonego wniosku zgodnie z art. 87.

Z wyrazami szacunku

Klaus-Heiner LEHNE

Załącznik: Opinia grupy konsultacyjnej

¹ Luigi Berlinguer, Françoise Castex, Christian Engström, Marielle Gallo, Giuseppe Gargani, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, Sylvie Guillaume, Sajjad Karim, Eva Lichtenberger, Antonio López-Istúriz White, Antonio Masip Hidalgo, Jiří Maštálka, Alajos Mészáros, Evelyn Regner, Francesco Enrico Speroni, József Szájer, Rebecca Taylor, Alexandra Thein, Axel Voss, Rainer Wieland, Cecilia Wikström, Zbigniew Ziobro, Tadeusz Zwiefka.

**ZAŁĄCZNIK: OPINIA KONSULTACYJNEJ GRUPY ROBOCZEJ SŁUŻB
PRAWNYCH PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO, RADY I KOMISJI**

**GRUPA KONSULTACYJNA
SŁUŻB PRAWNYCH**

Bruksela, 11 września 2012 r.

OPINIA

**PRZEZNACZONA DLA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO
RADY
KOMISJI**

**Wniosek dotyczący dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie
pośrednictwa ubezpieczeniowego
COM(2012)360 z dnia 3.7.2012 r. – 2012/0175(COD)**

Uwzględniając porozumienie międzyinstytucjonalne z dnia 28 listopada 2001 r. w sprawie bardziej uporządkowanego wykorzystania techniki przekształcania aktów prawnych, a w szczególności jego ust. 9, konsultacyjna grupa robocza złożona z przedstawicieli odpowiednich służb prawnych Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji zebrała się w dniu 23 lipca 2012 r. w celu zbadania m.in. wyżej wspomnianego wniosku przedłożonego przez Komisję.

Rozpatrując na posiedzeniu¹ wniosek dotyczący dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady przekształcającej dyrektywę 2002/92/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 9 grudnia 2002 r. w sprawie pośrednictwa ubezpieczeniowego, grupa konsultacyjna jednogłośnie stwierdziła, co następuje:

1) W odniesieniu do uzasadnienia – aby zostało ono sporządzone z pełnym poszanowaniem właściwych wymogów określonych w porozumieniu międzyinstytucjonalnym, w dokumencie takim należało precyzyjnie wskazać, które postanowienia wcześniejszego aktu pozostają niezmienione we wniosku, zgodnie z pkt 6 lit. a) ppkt (iii) porozumienia;

2) W projekcie wniosku o przekształcenie należało zaznaczyć następujące proponowane zmiany szarym wyróżnieniem używanym zazwyczaj do zaznaczania istotnych zmian:

– w art. 1 ust. 2 lit. e) – skreślenie słów „lub usługę”;

¹ Konsultacyjna grupa robocza miała do dyspozycji angielską, francuską i niemiecką wersję językową wniosku i pracowała w oparciu o wersję angielską, stanowiącą źródłową wersję językową omawianego tekstu.

- w art. 1 ust. 2 lit. f) – zastąpienie liczby „500” liczbą „600”;
- w art. 8 ust. 3 – zastąpienie liczby „1 000 000” liczbą „1 120 000” oraz liczby „1 500 000” liczbą „1 680 000”;
- w art. 8 ust. 4 lit. b) – zastąpienie liczby „15 000” liczbą „16 800”;
- w art. 13 ust. 1, zdanie wprowadzające – zastąpienie słowa „zachęcają” słowem „zapewniają”;
- w art. 13 ust. 2 – zastąpienie słów „zachęcają te instytucje do współpracy” słowami „dopilnowują, aby te instytucje współpracowały”;
- w art. 17 ust. 1 lit. c) ppkt (ii) – skreślenie słów „na żądanie klienta”.

3) Obecne brzmienie art. 2 pkt 11 i art. 13 ust. 2 dyrektywy 2002/92/WE należało ująć w projekcie tekstu dotyczącego przekształcenia i oznaczyć je przy użyciu znaku złożonego z podwójnego przekreślenia i szarego wyróżnienia, który jest zazwyczaj stosowany do zaznaczania istotnych zmian polegających na skreśleniu istniejącego tekstu.

4) Aby sprostać wszystkim wymogom zawartym w pkt 7 (b) porozumienia międzyinstytucjonalnego, brzmienie akapitu drugiego w art. 37 należy uzupełnić słowami końcowymi „zgodnie z tabelą korelacji w załączniku III” i do przekształconego aktu należy załączyć tabelę korelacji jako nowy załącznik III.

W rezultacie, po dokonaniu analizy wniosku, konsultacyjna grupa robocza stwierdziła jednogłośnie, że wniosek nie wprowadza żadnych zmian merytorycznych poza tymi, które są zaznaczone jako takie we wniosku lub w niniejszej opinii. Grupa robocza stwierdziła ponadto, że w odniesieniu do kodyfikacji niezmienionych przepisów wcześniejszego aktu prawnego z tymi zasadniczymi zmianami wniosek zawiera prostą kodyfikację istniejącego tekstu, bez zmian merytorycznych.

C. PENNERA
Dyr. Wydziału Prawnego

H. LEGAL
Dyr. Wydziału Prawnego

L. ROMERO REQUENA
Dyrektor generalny

30.4.2013

OPINIA KOMISJI RYNKU WEWNĘTRZNEGO I OCHRONY KONSUMENTÓW

dla Komisji Gospodarczej i Monetarnej

w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie pośrednictwa ubezpieczeniowego (wersja przekształcona)
(COM(2012)0360 – C7-0180/2012 – 2012/0175(COD))

Sprawozdawczyni komisji opiniodawczej: Catherine Stihler

ZWIĘZŁE UZASADNIENIE

Utrata zaufania konsumentów w związku z kryzysem finansowym dotyczy nie tylko bankowości detalicznej, ale także sprzedaży produktów ubezpieczeniowych. Pośrednicy ubezpieczeniowi są wartościowym elementem tego sektora, gdyż posiadają głęboką wiedzę, na której opierają się klienci. To zaufanie do nich niesie ze sobą ryzyko i ujawniło szereg niedoskonałości, których zażegnanie jest celem obecnego przeglądu. Dyrektywa IDM I ustanawia wzorcowe zasady ochrony konsumentów i ustalenia zakresu odpowiedzialności państw członkowskich, służące zapewnieniu wysokiego poziomu profesjonalizmu i kompetencji pośredników ubezpieczeniowych. Od czasu wejścia w życie tej dyrektywy, gdy Parlament pracował nad dyrektywą Wypłacalność II, wskazano na potencjalną niewydolność rynku w zakresie ubezpieczeniowych usług brokerskich, w związku z czym Parlament wezwał do przeglądu dyrektywy IDM I. W celu wsparcia przeglądu firma PWC przeprowadziła badanie¹, zlecono także przeprowadzenie oceny skutków².

Przekształcenie wniosku Komisji stanowi dobry punkt wyjścia. Produkty ubezpieczeniowe są wyjątkowo skomplikowane dla konsumentów, którzy nie zajmują się systematycznie umowami. Ubezpieczenia odgrywają ważną rolę w czasach, gdy konsumenci są w najtrudniejszej sytuacji i potrzebują wsparcia, w związku z czym polegają na pośrednikach

¹ Badanie w sprawie wpływu przeglądu dyrektywy w sprawie pośrednictwa ubezpieczeniowego (ETD/2007/IM/B2/51) badanie końcowe;

http://ec.europa.eu/internal_market/insurance/docs/mediation/imd_final_en.pdf

² Dokument roboczy służb Komisji – ocena skutków – towarzyszący dokumentowi: Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie pośrednictwa ubezpieczeniowego

http://ec.europa.eu/internal_market/insurance/docs/consumers/mediation/20120703-impact-assessment_en.pdf

działających według przejrzystych i uczciwych zasad. Do ustawodawców europejskich należy zatem dopilnowanie, by zaradzić brakom stwierdzonym w dyrektywie IMD I oraz tym, które ujawnił światowy kryzys finansowy.

Dlatego też, zdaniem sprawozdawczyni, Komisja Gospodarcza i Monetarna powinna skoncentrować się na następujących obszarach:

- Pojęcia **sprzedaży związanej i łączonej** zostały doprecyzowane, aby produkty wysoko cenione przez konsumentów europejskich był wyraźnie chronione oraz by zaprzestano niewłaściwych praktyk sprzedaży. Zakazuje się sprzedaży związanej, gdyż w przeszłości występowały nadużycia w tym zakresie, a korzyści dla konsumentów są zbyt niewielkie, by uzasadniać ryzyko.
- Zasady **wynagradzania** zostały zmienione, tak by najlepszy interes konsumenta był zawsze podstawą doradztwa świadczonego przez pośrednika. Progi w zakresie obsługi roszczeń i wyznaczone cele sprzedaży umów jednostkowych nie będą już czynnikami, jakie konsumenci muszą brać pod uwagę. Obowiązek ujawniania informacji będzie spoczywał na pośredniku, który będzie to czynił dobrowolnie, a konsument nie będzie już zobowiązany do przedstawiania wniosków w tym zakresie.
- **Zasięg geograficzny** jest jaśniejszy i umożliwia sprzedaż między pośrednikami zarejestrowanymi na jednolitym rynku a tymi spoza rynku wewnętrznego. Celem jest zapewnienie jasności prawnej i uniknięcie niepotrzebnych wątpliwości.
- **Zakres dyrektywy** został poszerzony, w związku z czym strony internetowe porównujące ceny mają większe obowiązki, co stawia ją równi z pośrednikami świadczącymi usługi w swoich biurach.

POPRAWKI

Komisja Rynku Wewnętrznego i Ochrony Konsumentów zwraca się do Komisji Gospodarczej i Monetarnej, jako do komisji przedmiotowo właściwej, o naniesienie w swoim sprawozdaniu następujących poprawek:

Poprawka 1

Wniosek dotyczący dyrektywy Motyw 28

Tekst proponowany przez Komisję

(28) Potrzebne są odpowiednie i skuteczne pozasądowe procedury reklamacyjne i odszkodowawcze w państwach członkowskich w celu

Poprawka

(28) Potrzebne są odpowiednie i skuteczne pozasądowe procedury reklamacyjne i odszkodowawcze w państwach członkowskich w celu

rozstrzygania sporów między pośrednikami ubezpieczeniowymi lub zakładami ubezpieczeń a klientami, przy wykorzystaniu , w stosownych przypadkach, istniejących procedur. Skuteczne pozasądowe procedury reklamacyjne i odszkodowawcze powinny być dostępne, aby umożliwić rozstrzyganie sporów dotyczących praw i obowiązków ustanowionych w niniejszej dyrektywie, wynikłych między zakładami ubezpieczeń lub osobami sprzedającymi lub oferującymi produkty ubezpieczeniowe a klientami. W celu zwiększenia skuteczności procedur pozasądowego rozstrzygania sporów dotyczących reklamacji składanych przez klientów niniejsza dyrektywa powinna przewidywać obowiązek uczestnictwa przez zakłady ubezpieczeń lub osoby sprzedające lub oferujące produkty ubezpieczeniowe w postępowaniach prowadzonych w oparciu o procedury rozstrzygania sporów, **które nie skutkują wydaniem wiążącej decyzji, wszczętych przeciwko nim przez klientów, a dotyczących praw i obowiązków ustanowionych w niniejszej dyrektywie. Celem tych procedur pozasądowego rozstrzygania sporów jest uzyskanie szybszego i mniej kosztownego rozstrzygnięcia sporów między zakładami ubezpieczeń lub osobami sprzedającymi lub oferującymi produkty ubezpieczeniowe a klientami oraz zmniejszenie obciążeń systemu sądowego. Procedury pozasądowego rozstrzygania sporów powinny jednak funkcjonować bez uszczerbku dla praw stron postępowań prowadzonych w oparciu o te procedury do wniesienia powództwa do sądu.**

rozstrzygania sporów między pośrednikami ubezpieczeniowymi lub zakładami ubezpieczeń a klientami, przy wykorzystaniu , w stosownych przypadkach, istniejących procedur. Skuteczne pozasądowe procedury reklamacyjne i odszkodowawcze powinny być dostępne, aby umożliwić rozstrzyganie sporów dotyczących praw i obowiązków ustanowionych w niniejszej dyrektywie, wynikłych między zakładami ubezpieczeń lub osobami sprzedającymi lub oferującymi produkty ubezpieczeniowe a klientami. W celu zwiększenia skuteczności procedur pozasądowego rozstrzygania sporów dotyczących reklamacji składanych przez klientów niniejsza dyrektywa powinna przewidywać obowiązek uczestnictwa przez zakłady ubezpieczeń lub osoby sprzedające lub oferujące produkty ubezpieczeniowe w postępowaniach prowadzonych w oparciu o procedury rozstrzygania sporów. **Powinno to być zgodne z dyrektywą 2013/.../UE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia ... [w sprawie alternatywnych metod rozstrzygania sporów konsumenckich] oraz rozporządzeniem 2013/.../UE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia ... [w sprawie internetowego systemu rozstrzygania sporów konsumenckich].**

¹ Dz.U. L ...

² Dz.U. L ...

Poprawka 2

Wniosek dotyczący dyrektywy

Motyw 30

Tekst proponowany przez Komisję

(30) Konsumentom należy z wyprzedzeniem udostępniać jasne informacje na temat statusu osób, które sprzedają produkt ubezpieczeniowy, oraz **wynagrodzenia, które otrzymują**. Konieczne jest nałożenie na pośredników ubezpieczeniowych i zakłady ubezpieczeń z Europy obowiązku ujawniania informacji na temat statusu tych osób. Informacje te powinny być przekazywane konsumentom przed zawarciem umowy. Informacje te mają na celu ukazanie stosunku łączącego zakład ubezpieczeń i pośrednika (w stosownych przypadkach) oraz struktury **i składników** wynagrodzenia pośredników.

Poprawka

(30) Konsumentom należy z wyprzedzeniem udostępniać jasne informacje na temat statusu osób, które sprzedają produkt ubezpieczeniowy, oraz **tego, czy uzyskają oni indywidualne porady**. Konieczne jest nałożenie na pośredników ubezpieczeniowych i zakłady ubezpieczeń z Europy obowiązku ujawniania informacji na temat statusu tych osób. Informacje te powinny być przekazywane konsumentom przed zawarciem umowy. Informacje te mają na celu ukazanie stosunku łączącego zakład ubezpieczeń i pośrednika (w stosownych przypadkach) oraz struktury wynagrodzenia pośredników.

Uzasadnienie

Zob. uzasadnienie poprawki do art. 17.

Poprawka 3

Wniosek dotyczący dyrektywy

Motyw 40

Tekst proponowany przez Komisję

(40) Niniejsza dyrektywa powinna określać minimalne obowiązki zakładów ubezpieczeń i pośredników ubezpieczeniowych w zakresie udzielania informacji klientom. W tym obszarze państwo członkowskie powinno być w stanie utrzymać lub przyjąć bardziej restrykcyjne przepisy, które mogą być nakładane na pośredników ubezpieczeniowych i zakłady ubezpieczeń prowadzące działalność w zakresie pośrednictwa ubezpieczeniowego na ich

Poprawka

(40) Niniejsza dyrektywa powinna określać minimalne obowiązki zakładów ubezpieczeń i pośredników ubezpieczeniowych w zakresie udzielania informacji klientom. W tym obszarze państwo członkowskie powinno być w stanie utrzymać lub przyjąć bardziej restrykcyjne przepisy, które mogą być nakładane na pośredników ubezpieczeniowych i zakłady ubezpieczeń prowadzące działalność w zakresie pośrednictwa ubezpieczeniowego na ich

terytorium, niezależnie od przepisów państwa członkowskiego ich pochodzenia, pod warunkiem że takie bardziej restrykcyjne przepisy są zgodne z prawodawstwem unijnym, w tym z dyrektywą 2000/31/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 8 czerwca 2000 r. w sprawie niektórych aspektów prawnych usług społeczeństwa informacyjnego, w szczególności handlu elektronicznego w ramach rynku wewnętrznego (dyrektywa o handlu elektronicznym). Państwo członkowskie, które zgłasza zamiar stosowania dodatkowych przepisów regulujących pośrednictwo ubezpieczeniowe oraz sprzedaż produktów ubezpieczeniowych i stosuje te przepisy obok przepisów określonych w niniejszej dyrektywie, powinno zadbać o to, by obciążenia administracyjne wynikające z tych przepisów były współmierne do celu, jakim jest ochrona konsumentów. W interesie ochrony konsumentów oraz w celu zapobiegania niewłaściwej sprzedaży produktów ubezpieczeniowych państwom członkowskim należy zezwolić na stosowanie **w wyjątkowych przypadkach** do pośredników ubezpieczeniowych prowadzących pośrednictwo ubezpieczeniowe jako działalność poboczną bardziej rygorystycznych wymogów, gdy uznają to za konieczne i współmierne.

terytorium, niezależnie od przepisów państwa członkowskiego ich pochodzenia, pod warunkiem że takie bardziej restrykcyjne przepisy są zgodne z prawodawstwem unijnym, w tym z dyrektywą 2000/31/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 8 czerwca 2000 r. w sprawie niektórych aspektów prawnych usług społeczeństwa informacyjnego, w szczególności handlu elektronicznego w ramach rynku wewnętrznego (dyrektywa o handlu elektronicznym). Państwo członkowskie, które zgłasza zamiar stosowania dodatkowych przepisów regulujących pośrednictwo ubezpieczeniowe oraz sprzedaż produktów ubezpieczeniowych i stosuje te przepisy obok przepisów określonych w niniejszej dyrektywie, powinno zadbać o to, by obciążenia administracyjne wynikające z tych przepisów były współmierne do celu, jakim jest ochrona konsumentów. W interesie ochrony konsumentów oraz w celu zapobiegania niewłaściwej sprzedaży produktów ubezpieczeniowych państwom członkowskim należy zezwolić na stosowanie do pośredników ubezpieczeniowych prowadzących pośrednictwo ubezpieczeniowe jako działalność poboczną bardziej rygorystycznych wymogów, gdy uznają to za konieczne i współmierne.

Uzasadnienie

Państwa członkowskie powinny móc stosować bardziej surowe przepisy, jeśli uznają to za stosowne, w związku z niejednorodną strukturą europejskiego rynku ubezpieczeń.

Poprawka 4 **Wniosek dotyczący dyrektywy**

Artykuł 1 – ustęp 1

Tekst proponowany przez Komisję

1. Niniejsza dyrektywa ustanawia zasady podejmowania i prowadzenia działalności w zakresie pośrednictwa ubezpieczeniowego i reasekuracyjnego, **w tym w zakresie zawodowej obsługi roszczeń i likwidacji szkód**, przez osoby fizyczne i prawne prowadzące działalność w państwie członkowskim lub osoby, które zamierzają tam podjąć taką działalność.

Poprawka

1. Niniejsza dyrektywa ustanawia zasady podejmowania i prowadzenia działalności w zakresie pośrednictwa ubezpieczeniowego i reasekuracyjnego przez osoby fizyczne i prawne prowadzące działalność w państwie członkowskim lub osoby, które zamierzają tam podjąć taką działalność.

Uzasadnienie

Rozszerzenie zakresu stosowania o usługi likwidacji szkód i ekspertyzy budzi poważny niepokój, gdyż dziedzinę rozpowszechniania produktów ubezpieczeniowych wzbogaca o nową listę zawodów, które ze względu na ich zawodowy charakter nie mają bezpośredniego związku z działalnościami będącymi przedmiotem regulacji.

Poprawka 5

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – ustęp 2 – litera f

Tekst proponowany przez Komisję

f) kwota składki rocznej z tytułu umowy ubezpieczenia, obliczona proporcjonalnie w ujęciu rocznym, nie przekracza 600 EUR.

Poprawka

f) kwota składki rocznej z tytułu umowy ubezpieczenia, obliczona proporcjonalnie w ujęciu rocznym, nie przekracza 600 EUR.

EUNUiPPE systematycznie dostosowuje kwotę określoną w ust. 2 lit. f) w celu uwzględnienia zmian europejskiego wskaźnika cen konsumpcyjnych, publikowanego przez Eurostat. Pierwszy przegląd następuje pięć lat po wejściu w życie niniejszej dyrektywy, a następne przeglądy – co pięć lat od daty poprzedniej kontroli.

EUNUiPPE opracowuje projekty standardów regulacyjnych korygujących kwotę bazową wyrażoną w euro, o której mowa w ust. 2 lit. f), o procentową zmianę tego wskaźnika w okresie między wejściem w życie niniejszej dyrektywy a datą

pierwszego przeglądu lub między datą ostatniego przeglądu a datą nowego przeglądu, z zaokrągleniem w górę do pełnej kwoty w euro.

EUNUiPPE przedkłada te projekty regulacyjnych standardów technicznych Komisji pięć lat po wejściu w życie niniejszej dyrektywy i przeprowadza kolejne przeglądy co pięć lat od daty poprzedniego przeglądu.

Komisja jest uprawniona do przyjęcia wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1094/2010.

Poprawka 6

Wniosek dotyczący dyrektywy Artykuł 2 – punkt 3

Tekst proponowany przez Komisję

3) „pośrednictwo ubezpieczeniowe” oznacza działalność polegającą na doradzaniu, proponowaniu lub przeprowadzaniu innych prac przygotowawczych do zawarcia umów ubezpieczenia lub zawieraniu takich umów, lub udzielaniu pomocy w administrowaniu i wykonywaniu takich umów, w szczególności w przypadku roszczenia, **a także działalność w zakresie zawodowej obsługi roszczeń i likwidacji szkód**. Taką działalność uznaje się za pośrednictwo ubezpieczeniowe także wówczas, gdy prowadzona jest przez zakład ubezpieczeń bez udziału pośrednika ubezpieczeniowego.

Poprawka

3) „pośrednictwo ubezpieczeniowe” oznacza działalność polegającą na doradzaniu, proponowaniu lub przeprowadzaniu innych prac przygotowawczych do zawarcia umów ubezpieczenia lub zawieraniu takich umów, lub udzielaniu pomocy w administrowaniu i wykonywaniu takich umów, w szczególności w przypadku roszczenia. Taką działalność uznaje się za pośrednictwo ubezpieczeniowe także wówczas, gdy prowadzona jest przez zakład ubezpieczeń bez udziału pośrednika ubezpieczeniowego. **Porównywanie informacji dotyczących produktów ubezpieczeniowych i cen według reguł handlowych na stronach internetowych uznaje się za pośrednictwo ubezpieczeniowe.**

Uzasadnienie

Należy wyraźnie wskazać, że ustęp ten ma zastosowanie do stron internetowych

porównujących ubezpieczenia.

Poprawka 7

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 2 – punkt 6 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

6a) W celu zagwarantowania takiego samego poziomu ochrony oraz umożliwienia konsumentowi korzystania z porównywalnych standardów zasadnicze znaczenie ma to, by niniejsza dyrektywa sprzyjała stworzeniu pośrednikom równych szans i konkurencji na równych warunkach, niezależnie od tego, czy są oni związani z zakładem ubezpieczeń czy nie. Konsument korzysta na tym, że produkty ubezpieczeniowe są oferowane różnymi drogami przez różnych pośredników w ramach różnych form współpracy z zakładami ubezpieczeń, pod warunkiem że muszą oni stosować takie same zasady ochrony konsumenta. Ważne jest, by państwa członkowskie uwzględniły te aspekty w trakcie wdrażania niniejszej dyrektywy.

Poprawka 8

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 2 – punkt 8

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

8) „zależny pośrednik ubezpieczeniowy” oznacza każdą osobę, która prowadzi działalność pośrednictwa ubezpieczeniowego na rzecz i w imieniu jednego lub większej liczby zakładów ubezpieczeń lub pośredników ubezpieczeniowych i za której działalność pełną odpowiedzialność ponosi ten zakład ubezpieczeń lub pośrednik ubezpieczeniowy, **pod warunkiem że**

8) „zależny pośrednik ubezpieczeniowy” oznacza każdą osobę, która prowadzi działalność pośrednictwa ubezpieczeniowego na rzecz i w imieniu jednego lub większej liczby zakładów ubezpieczeń lub pośredników ubezpieczeniowych i za której działalność pełną odpowiedzialność ponosi ten zakład ubezpieczeń lub pośrednik ubezpieczeniowy;

pośrednik ubezpieczeniowy, który ponosi odpowiedzialność za działalność tej osoby, sam nie prowadzi działalności, za którą odpowiedzialność ponosi inny zakład ubezpieczeń lub pośrednik ubezpieczeniowy;

Uzasadnienie

Pośrednik jest zależny bez względu na charakter podmiotu, od którego zależy. Termin ten musi również zostać dostosowany do definicji przewidzianej w poprzednich aktach ustawodawczych, jak jej brzmienie proponowane we wniosku dotyczącym dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie umów o kredyt związanych z nieruchomościami mieszkalnymi COM(2011)0142 final (CARRP).

Poprawka 9

Wniosek dotyczący dyrektywy Artykuł 2 – punkt 9

Tekst proponowany przez Komisję

9) „doradztwo” oznacza udzielenie klientowi rekomendacji, na jego **żądania** lub z inicjatywy zakładu ubezpieczeń lub pośrednika ubezpieczeniowego;

Poprawka

9) „doradztwo” oznacza udzielenie klientowi **indywidualnych** rekomendacji, na jego **żądanie** lub z inicjatywy zakładu ubezpieczeń lub pośrednika ubezpieczeniowego;

Uzasadnienie

Dostosowanie do definicji użytej w dyrektywach CARP i MiFID. Służy to również rozróżnieniu między pojęciami informacji i doradztwa.

Poprawka 10

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 2 – punkt 10

Tekst proponowany przez Komisję

10) „prowizja warunkowa” oznacza wynagrodzenie w formie prowizji, w **przypadku której przypadająca do wypłaty kwota uzależniona jest** od osiągnięcia uzgodnionych celów związanych z **przedmiotem** transakcji zawartej za

Poprawka

10) „prowizja warunkowa” oznacza wynagrodzenie w formie prowizji **uzależnione** od osiągnięcia **uprzednio** uzgodnionych celów **lub progów** związanych z **wielkością** transakcji zawartej za pośrednictwem danego

pośrednictwem danego pośrednika między klientem a **danym** ubezpieczycielem;

pośrednika między klientem a ubezpieczycielem;

Poprawka 11

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 2 – punkt 19

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

19) „praktyka sprzedaży związanej” oznacza oferowanie wraz z usługą ubezpieczeniową lub produktem ubezpieczeniowym w pakiecie jednej usługi dodatkowej lub większej liczby tych usług, w sytuacji gdy dana usługa ubezpieczeniowa lub produkt ubezpieczeniowy nie są osobno udostępniane konsumentowi;

skreślony

Poprawka 12

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 2 – punkt 20 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

20a) „produkt” oznacza polisę ubezpieczeniową obejmującą jedno ryzyko lub większą ich liczbę.

Poprawka 13

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 3 – ustęp 1 – akapit trzeci

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Państwa członkowskie mogą postanowić, że w przypadku gdy pośrednik ubezpieczeniowy lub reasekuracyjny prowadzi działalność, za którą odpowiedzialność ponosi zakład ubezpieczeń lub reasekuracji lub inny zarejestrowany pośrednik ubezpieczeniowy

Państwa członkowskie mogą postanowić, że w przypadku gdy pośrednik ubezpieczeniowy lub reasekuracyjny prowadzi działalność, za którą odpowiedzialność ponosi zakład ubezpieczeń lub reasekuracji lub inny zarejestrowany pośrednik ubezpieczeniowy

lub reasekuracyjny, **zarejestrowany pośrednik ubezpieczeniowy lub asekuracyjny lub zakład ubezpieczeń lub reasekuracji ponoszą odpowiedzialność za zapewnienie spełnienia przez tego pośrednika warunków rejestracji określonych w niniejszej dyrektywie. W takim przypadku osoba lub podmiot przyjmujący odpowiedzialność, po tym, jak zostaną poinformowani przez państwa członkowskie o kwestiach określonych w ust. 7 lit. a) i b) niniejszego artykułu, muszą uzyskać pewność w kwestii określonej w ust. 7 lit. c) niniejszego artykułu.** Państwa członkowskie mogą również postanowić, że osoby lub podmioty przyjmujące odpowiedzialność za pośredników dokonują ich rejestracji.

Poprawka 14

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 3 – ustęp 5 – akapit pierwszy

Tekst proponowany przez Komisję

Państwa członkowskie dopilnowują, aby właściwe organy nie dokonywały rejestracji pośrednika ubezpieczeniowego lub reasekuracyjnego, dopóki nie upewnią się, że dany pośrednik spełnia wymogi określone w art. 8.

Poprawka 15

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 3 – ustęp 5 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

lub reasekuracyjny, **od** pośrednika ubezpieczeniowego **nie wymaga się, aby dostarczył właściwemu organowi informacji, o których mowa w art. 3 ust. 7 lit. a) i b), a odpowiedzialny za niego zakład ubezpieczeń dba o to, aby pośrednik ten spełnił warunki rejestracji i przestrzegał innych przepisów określonych w niniejszej dyrektywie.** Państwa członkowskie mogą również postanowić, że osoby lub podmioty przyjmujące odpowiedzialność za pośredników dokonują ich rejestracji.

Poprawka

Państwa członkowskie dopilnowują, aby właściwe organy nie dokonywały rejestracji pośrednika ubezpieczeniowego lub reasekuracyjnego, dopóki nie upewnią się, że dany pośrednik spełnia wymogi określone w art. 8 **lub że inny pośrednik lub zakład będzie ponosił odpowiedzialność za dopilnowanie, by pośrednik spełniał te wymogi zgodnie z art. 3 ust. 1 akapit trzeci.**

Poprawka

5a. Zarejestrowani pośrednicy ubezpieczeniowi i reasekuracyjni mogą

podejmować i prowadzić działalność w zakresie pośrednictwa ubezpieczeniowego lub reasekuracyjnego w Unii, zarówno w ramach swobody przedsiębiorczości, jak i w ramach swobody świadczenia usług.

Poprawka 16

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 3 – ustęp 7 – litera a

Tekst proponowany przez Komisję

a) informują właściwe organy o tożsamości akcjonariuszy lub udziałowców, czy to osób fizycznych, czy też prawnych, którzy posiadają w pośredniku udział kapitałowy przekraczający 10 % oraz o wysokości tych udziałów;

Poprawka

a) zależni pośrednicy; oraz

Poprawka 17

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 3 – ustęp 7 – litera b

Tekst proponowany przez Komisję

b) informują swoje właściwe organy o tożsamości osób, które mają bliskie powiązania z pośrednikiem ubezpieczeniowym lub reasekuracyjnym;

Poprawka

b) pośrednicy, w przypadku gdy inny zakład ubezpieczeń ponosi odpowiedzialność za dopilnowanie, by pośrednik spełniał te wymogi zgodnie z art. 3 ust. 1 akapit trzeci.

Państwa członkowskie dopilnowują, by ich właściwe organy wymagały od pośredników ubezpieczeniowych i reasekuracyjnych, do których ma zastosowanie art. 3 ust. 7, powiadamiania bez zbędnej zwłoki o zmianie dotyczącej informacji dostarczonych na mocy art. 3 ust. 7 lit. a) i b).

Poprawka 18
Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 4

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Artykuł 4

skreślony

Procedura zgłoszenia w przypadku prowadzenia działalności w zakresie pośrednictwa ubezpieczeniowego jako działalności pobocznej; zawodowa obsługa roszczeń i świadczenie usług w zakresie wyceny szkód

1. Wymogów rejestracyjnych określonych w art. 3 nie stosuje się do pośrednika ubezpieczeniowego, który prowadzi pośrednictwo ubezpieczeniowe jako działalność poboczną, pod warunkiem że jego działalność spełnia następujące warunki:

a) podstawową działalnością zawodową pośrednika ubezpieczeniowego jest działalność inna niż pośrednictwo ubezpieczeniowe;

b) pośrednik ubezpieczeniowy pośredniczy w sprzedaży tylko niektórych produktów ubezpieczeniowych, które stanowią uzupełnienie produktu lub usługi i które zostały przez niego wyraźnie wskazane w zgłoszeniu;

c) dane produkty ubezpieczeniowe nie obejmują ubezpieczenia na życie lub ryzyka z tytułu odpowiedzialności, chyba że ochrona z tego tytułu jest wtórna w stosunku do głównego zakresu ochrony.

2. Wymogów rejestracyjnych określonych w art. 3 nie stosuje się do pośredników ubezpieczeniowych, którzy prowadzą wyłącznie działalność w zakresie zawodowej obsługi roszczeń lub usług w zakresie wyceny szkód.

3. Każdy pośrednik ubezpieczeniowy, który podlega przepisom ust. 1 i 2 niniejszego artykułu, składa we

właściwym organie państwa członkowskiego swojego pochodzenia zgłoszenie, w którym informuje właściwy organ o swojej tożsamości, adresie i działalności zawodowej.

4. Pośrednicy, którzy podlegają przepisom ust. 1 i 2 niniejszego artykułu, podlegają przepisom rozdziałów I, III, IV, V, VIII, IX i art. 15 i 16 niniejszej dyrektywy.

Uzasadnienie

W zasadzie pośrednicy powinni być zarejestrowani, należy zatem uniknąć sytuacji pomiędzy zarejestrowaniem a brakiem zarejestrowania. Trudno dostrzec również faktyczne uproszczenie wynikające z tej procedury dla zainteresowanych przedsiębiorstw, biorąc pod uwagę, że należy przestrzegać wymogów zawartych w art. 8.

Poprawka 19 **Wniosek dotyczący dyrektywy**

Artykuł 6 – ustęp 1 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

1a. Pośrednik ubezpieczeniowy działa w ramach swobody przedsiębiorczości, jeżeli prowadzi działalność w przyjmującym państwie członkowskim przez nieokreślony czas, będąc stale obecnym w tym państwie członkowskim.

Poprawka 20 **Wniosek dotyczący dyrektywy**

Artykuł 6 – ustęp 4 – akapit czwarty a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Pośrednik ubezpieczeniowy lub reasekuracyjny prowadzi działalność w zakresie pośrednictwa ubezpieczeniowego w ramach swobody świadczenia usług, jeżeli:
a) prowadzi działalność w zakresie pośrednictwa ubezpieczeniowego lub

reasekuracyjnego dla ubezpieczającego, który ma miejsce zamieszkania lub siedzibę w innym państwie członkowskim niż państwo członkowskie pochodzenia pośrednika;

b) wszelkie ubezpieczane ryzyko jest umiejscowione w innym państwie członkowskim niż państwo członkowskie pochodzenia pośrednika;

c) przestrzega przepisów ust. 1 i 4.

Poprawka 21
Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 7 – ustęp 1

Tekst proponowany przez Komisję

1. Jeżeli główne miejsce prowadzenia działalności pośrednika ubezpieczeniowego mieści się w innym państwie członkowskim, właściwy organ tego innego państwa członkowskiego może uzgodnić z właściwym organem państwa członkowskiego pochodzenia, że w odniesieniu do obowiązków określonych w rozdziałach VI, VII i VIII niniejszej dyrektywy będzie działał tak, jakby był właściwym organem państwa członkowskiego pochodzenia. W przypadku takiego uzgodnienia właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia niezwłocznie informuje o tym fakcie pośrednika ubezpieczeniowego i EUNUIPPE.

Poprawka

1. Każde państwo członkowskie wymaga, by:

a) każdy pośrednik ubezpieczeniowy, który jest osobą prawną, posiadał siedzibę zarządu w tym samym państwie członkowskim, w którym znajduje się jego siedziba statutowa, i rzeczywiście prowadził tam działalność;

b) każdy pośrednik ubezpieczeniowy, który nie jest osobą prawną, lub każdy pośrednik ubezpieczeniowy, który jest osobą prawną, ale na podstawie prawa

krajowego nie posiada siedziby statutowej, posiadał siedzibę zarządu w państwie członkowskim, w którym rzeczywiście prowadzi działalność.

Jeżeli główne miejsce prowadzenia działalności pośrednika ubezpieczeniowego mieści się w innym państwie członkowskim, właściwy organ tego innego państwa członkowskiego może uzgodnić z właściwym organem państwa członkowskiego pochodzenia, że w odniesieniu do obowiązków określonych w rozdziałach VI, VII i VIII niniejszej dyrektywy będzie działał tak, jakby był właściwym organem państwa członkowskiego pochodzenia. W przypadku takiego uzgodnienia właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia niezwłocznie informuje o tym fakcie pośrednika ubezpieczeniowego i EUNUiPPE.

Poprawka 22 **Wniosek dotyczący dyrektywy**

Artykuł 7 – ustęp 3 – wprowadzenie

Tekst proponowany przez Komisję

3. Jeżeli przyjmujące państwo członkowskie ma podstawy, aby uznać, że pośrednik ubezpieczeniowy lub asekuracyjny prowadzący działalność na jego terytorium w ramach swobody świadczenia usług lub za pośrednictwem zakładu narusza którykolwiek z obowiązków określonych w niniejszej dyrektywie, przekazuje ono te ustalenia właściwemu organowi państwa członkowskiego pochodzenia, który podejmuje odpowiednie środki. Jeżeli, pomimo środków podjętych przez właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia, pośrednik ubezpieczeniowy lub reasekuracyjny nadal prowadzi działalność w sposób wyraźnie naruszający

Poprawka

3. Jeżeli przyjmujące państwo członkowskie ma podstawy, aby uznać, że pośrednik ubezpieczeniowy lub asekuracyjny prowadzący działalność na jego terytorium w ramach swobody świadczenia usług lub za pośrednictwem zakładu narusza którykolwiek z obowiązków określonych w niniejszej dyrektywie, ***i jeżeli przyjmujące państwo członkowskie nie posiada na mocy niniejszej dyrektywy uprawnień do poczynienia kroków w reakcji na takie naruszenie***, przekazuje ono te ustalenia właściwemu organowi państwa członkowskiego pochodzenia, który podejmuje odpowiednie środki. Jeżeli, pomimo środków podjętych przez

interesy konsumentów z przyjmującego państwa członkowskiego lub zakłócający prawidłowe funkcjonowanie rynków ubezpieczeń i reasekuracji, pośrednik ubezpieczeniowy lub asekuracyjny podlega następującym środkom:

właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia, pośrednik ubezpieczeniowy lub reasekuracyjny nadal prowadzi działalność w sposób wyraźnie naruszający interesy konsumentów z przyjmującego państwa członkowskiego lub zakłócający prawidłowe funkcjonowanie rynków ubezpieczeń i reasekuracji, pośrednik ubezpieczeniowy lub asekuracyjny podlega następującym środkom:

Poprawka 23 **Wniosek dotyczący dyrektywy**

Artykuł 8 – ustęp 1 – akapit trzeci

Tekst proponowany przez Komisję

Państwa członkowskie ***mogą dostosować*** wymagane warunki w odniesieniu do wiedzy i umiejętności do danej działalności w zakresie pośrednictwa ubezpieczeniowego i reasekuracyjnego oraz produktów będących przedmiotem pośrednictwa, w szczególności wtedy, gdy podstawowa działalność prowadzona przez pośrednika jest inna niż pośrednictwo ubezpieczeniowe. ***W takich przypadkach taki pośrednik może prowadzić działalność w zakresie pośrednictwa ubezpieczeniowego jedynie wtedy, gdy pośrednik ubezpieczeniowy spełnia warunki niniejszego artykułu lub jeżeli zakład ubezpieczeń przyjmuje na siebie pełną odpowiedzialność za działania pośrednika. Państwa członkowskie mogą przewidzieć, że w przypadkach określonych w art. 3 ust. 1 akapit drugi zakład ubezpieczeń lub pośrednik sprawdza, czy wiedza i umiejętności pośredników są zgodne ze zobowiązanymi określonymi w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, i w razie konieczności zapewnia takim pośrednikom szkolenie odpowiadające wymogom dotyczącym produktów***

Poprawka

Państwa członkowskie ***dostosowują*** wymagane warunki w odniesieniu do wiedzy i umiejętności do danej działalności w zakresie pośrednictwa ubezpieczeniowego i reasekuracyjnego oraz produktów będących przedmiotem pośrednictwa, w szczególności wtedy, gdy podstawowa działalność prowadzona przez pośrednika jest inna niż pośrednictwo ubezpieczeniowe.

sprzedawanych przez pośredników.

Wymogi w zakresie szkolenia i monitorowania zawarte w niniejszym artykule nie powinny mieć bezpośredniego zastosowania do tych pośredników, którzy prowadzą pośrednictwo ubezpieczeniowe jako działalność poboczną, lecz do zakładów ubezpieczeń lub innych pośredników, którzy ponoszą odpowiedzialność za ich działalność i sami spełniają te wymagania.

Państwa członkowskie mogą przewidzieć, że w przypadkach określonych w art. 3 ust. 1 akapit drugi zakład ubezpieczeń lub pośrednik sprawdza, czy wiedza i umiejętności pośredników są zgodne ze zobowiązanymi określonymi w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, i w razie konieczności zapewnia takim pośrednikom szkolenie odpowiadające wymogom dotyczącym produktów sprzedawanych przez pośredników.

Uzasadnienie

W razie zmiany wymogów zawodowych zakład ubezpieczeń, który wystawia polisę, nie tylko ponosi pełną odpowiedzialność za działalność pośrednika, lecz także odpowiada za szkolenie i monitorowanie pośrednika prowadzącego pośrednictwo ubezpieczeniowe jako działalność poboczną.

Poprawka 24

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 8 – ustęp 3

Tekst proponowany przez Komisję

3. Pośrednicy ubezpieczeniowi i reasekuracyjni posiadają ubezpieczenie od odpowiedzialności zawodowej, **obejmujące całe terytorium Unii** lub jakąś inną, **porównywalną gwarancję odpowiedzialności, wynikającą z zaniedbania zawodowego, opiewającą przynajmniej na 1 200 000 EUR w stosunku do każdego roszczenia oraz 1**

Poprawka

3. Pośrednicy ubezpieczeniowi i reasekuracyjni posiadają ubezpieczenie od odpowiedzialności zawodowej lub **dostarczają jakąś inną równorzędną rękojmię adekwatną do:**

680 000 EUR rocznie w stosunku do wszystkich roszczeń łącznie , o ile takie ubezpieczenie lub porównywalna gwarancja nie zostały już przewidziane przez zakład ubezpieczeń, zakład reasekuracji lub inny zakład, w którego imieniu działa pośrednik ubezpieczeniowy lub reasekuracyjny lub w którego imieniu pośrednik ubezpieczeniowy lub reasekuracyjny jest upoważniony do działania, lub o ile taki zakład nie przyjął pełnej odpowiedzialności za działania pośrednika.

- rozmiarów prowadzonego przez nich pośrednictwa;**
- głównego lub pobocznego charakteru pośrednictwa ubezpieczeniowego w ramach jego działalności zawodowej; oraz**
- złożoności produktów będących przedmiotem pośrednictwa.**

Obejmuje ono całe terytorium Unii i stanowi rękojmię odpowiedzialności wynikającej z zaniedbania zawodowego, opiewającą przynajmniej na 1 120 000 EUR w stosunku do każdego roszczenia oraz 1 680 000 EUR rocznie w stosunku do wszystkich roszczeń łącznie, o ile takie ubezpieczenie lub porównywalna rękojmia nie zostały już przewidziane przez zakład ubezpieczeń, zakład reasekuracji lub inny zakład, w którego imieniu działa pośrednik ubezpieczeniowy lub reasekuracyjny bądź w którego imieniu pośrednik ubezpieczeniowy lub reasekuracyjny jest upoważniony do działania, lub który przyjął pełną odpowiedzialność za działania pośrednika.

Uzasadnienie

Należy wprowadzić pewien stopień współmierności między złożonością produktów ubezpieczeniowych a ubezpieczeniem od odpowiedzialności, jakie powinni posiadać pośrednicy. Słowo „gwarancja” jest dość wąskim terminem prawniczym i powinno zostać zmienione, by objąć równorzędne instrumenty, np. umożliwiające dawanie rękojmi (niem. Bürgschaft)..

Poprawka 25
Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 8 – ustęp 7 – akapit drugi

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

EUNUiPPE opracowuje projekty standardów regulacyjnych dostosowujących kwotę bazową w euro, o której mowa w ust. 3 i 4, o procentową zmianę tego wskaźnika w okresie między wejściem w życie niniejszej dyrektywy a datą pierwszego przeglądu lub między datą ostatniego przeglądu a datą nowego przeglądu, z zaokrągleniem w górę się do pełnej kwoty w euro.

skreślony

Uzasadnienie

Ze względu na różnorodny charakter rynków krajowych ze wszech miar właściwe jest to, by państwa członkowskie pochodzenia ustalały wymagany poziom standardów zawodowych.

Poprawka 26
Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 8 – ustęp 7 – akapit trzeci

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

EUNUiPPE przedkłada te projekty regulacyjnych standardów technicznych Komisji pięć lat po wejściu w życie niniejszej dyrektywy i przeprowadza kolejne przeglądy co pięć lat od daty poprzedniego przeglądu.

skreślony

Uzasadnienie

Poprawkę należy odczytać w powiązaniu z innymi poprawkami Malcolma Harboursa do art. 8.

Poprawka 27
Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 8 – ustęp 7 – akapit czwarty

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Komisja jest uprawniona do przyjęcia wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1094/2010.

skreślony

Uzasadnienie

Poprawkę należy odczytać w powiązaniu z innymi poprawkami Malcolma Harboursa do art. 8.

Poprawka 28

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 8 – ustęp 8

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

8. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 33. Te akty delegowane określają:

skreślony

a) pojęcie właściwej wiedzy i umiejętności pośrednika, o których jest mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, na potrzeby świadczenia usługi pośrednictwa ubezpieczeniowego na rzecz jego klientów;

b) odpowiednie kryteria służące, w szczególności, określeniu poziomu kwalifikacji zawodowych, doświadczenia i umiejętności wymaganych do prowadzenia działalności w zakresie pośrednictwa ubezpieczeniowego;

c) kroki, których podjęcia można w normalnych okolicznościach oczekiwać od pośredników ubezpieczeniowych i zakładów ubezpieczeń, służące aktualizacji ich wiedzy i zdolności poprzez ustawiczne doskonalenie zawodowe w celu utrzymanie odpowiedniego poziomu świadczonych usług.

Poprawka 29

Wniosek dotyczący dyrektywy Artykuł 10 – ustęp 3 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

3a. Uprawnienia określone w ust. 3 są wykonywane zgodnie z prawem krajowym i obejmują przynajmniej prawa do:

a) dostępu do wszelkiego rodzaju dokumentów, w dowolnej formie, które są istotne z punktu widzenia wykonywania zadań z zakresu nadzoru, a także prawo do otrzymywania ich duplikatów;

b) domagania się informacji od wszelkich osób oraz, w miarę potrzeb, wezwania tych osób i przesłuchania ich w celu uzyskania informacji;

c) przeprowadzania kontroli na miejscu;

d) anonimowego dokonywania zakupów testowych;

e) zgłaszania wniosku o wydanie czasowego zakazu prowadzenia działalności zawodowej;

f) zobowiązania zakładów ubezpieczeniowych do dostarczenia informacji;

g) przekazywania spraw organom ścigania;

h) umożliwiania audytorom lub biegłym przeprowadzania rewizji lub dochodzeń;

Uzasadnienie

Należy dokładniej przedstawić uprawnienia właściwych organów, aby zapewnić właściwym organom we wszystkich państwach członkowskich uprawnienia niezbędne do wykonywania obowiązków na nich spoczywających na mocy tej dyrektywy.

Poprawka 30

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 13 – ustęp 1 – wprowadzenie

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

1. Państwa członkowskie zapewniają ustanawianie właściwych, skutecznych, bezstronnych i niezależnych procedur reklamacyjnych i odszkodowawczych w celu pozasądowego rozstrzygania sporów między pośrednikami ubezpieczeniowymi a klientami oraz między zakładami ubezpieczeń a klientami, gdzie stosowne, wykorzystując istniejące instytucje. **Państwa członkowskie zapewniają ponadto uczestnictwo wszystkich zakładów ubezpieczeń i pośredników ubezpieczeniowych w procedurach pozasądowego rozstrzygania sporów, w sytuacji gdy spełnione są następujące warunki:**

1. Państwa członkowskie zapewniają ustanawianie właściwych, skutecznych, bezstronnych i niezależnych procedur reklamacyjnych i odszkodowawczych w celu pozasądowego rozstrzygania sporów między pośrednikami ubezpieczeniowymi a klientami oraz między zakładami ubezpieczeń a klientami, gdzie stosowne, wykorzystując istniejące instytucje.

Uzasadnienie

Wymóg zawarty w projekcie wniosku mówiący o tym, że decyzje podmiotów odpowiedzialnych za alternatywne rozstrzyganie sporów nie będą wiążące dla przedsiębiorstw, w zasadniczy sposób osłabi ochronę konsumentów. Jeżeli przedsiębiorstwa nie będą ryzykowały, że decyzja stanie się dla nich wiążąca, motywacja do osiągnięcia mediacyjnego rozstrzygnięcia będzie znacznie mniejsza. Poprawki te mają na celu pominięcie wszystkich warunków dotyczących procedur alternatywnego rozwiązywania sporów zawartych w art. 13. Umożliwi to państwom członkowskim elastyczność w przyjmowaniu ustaleń dotyczących alternatywnego rozwiązywania sporów dostosowanych do specyfiki ich rynków i systemu prawnego.

Poprawka 31

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 13 – ustęp 1 – litera a

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

a) procedura prowadzi do wydania decyzji, które nie są wiążące;

skreślona

Uzasadnienie

Poprawkę należy interpretować w powiązaniu z pozostałymi poprawkami zgłoszonymi przez Malcolma Harboursa do art. 13.

Poprawka 32
Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 13 – ustęp 1 – litera a a (nowa)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

aa) W przypadku gdy klient wszczyna ustanowioną na mocy prawa krajowego procedurę alternatywnego rozstrzygania sporów przeciwko pośrednikowi ubezpieczeniowemu lub zakładowi ubezpieczeń w związku ze sporem dotyczącym praw i obowiązków ustanowionych w niniejszej dyrektywie, pośrednik ubezpieczeniowy lub zakład ubezpieczeń jest zobowiązany do udziału w tej procedurze.

Do celów stosowania niniejszej dyrektywy właściwe organy współpracują ze sobą nawzajem oraz z organami odpowiedzialnymi za pozasądowe procedury reklamacyjne i odszkodowawcze, o których mowa powyżej, w zakresie dopuszczonym na mocy obowiązujących dyrektyw i rozporządzeń UE.

Poprawka 33
Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 13 – ustęp 1 – litera b

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

b) [bieg] terminu do wniesienia sporu do sądu ulega zawieszeniu na czas trwania procedury alternatywnego rozstrzygania sporów;

skreślona

Uzasadnienie

Poprawkę należy interpretować w powiązaniu z pozostałymi poprawkami zgłoszonymi przez Malcolma Harboursa do art. 13.

Poprawka 34
Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 13 – ustęp 1 – litera c

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

**c) bieg terminu przedawnienia roszczenia
ulega zawieszeniu na czas trwania
procedury;** ***skreślona***

Uzasadnienie

Poprawkę należy interpretować w powiązaniu z pozostałymi poprawkami zgłoszonymi przez Malcolma Harboursa do art. 13.

Poprawka 35
Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 13 – ustęp 1 – litera d

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

**d) procedura jest bezpłatna lub wiąże się z
umiarkowanymi kosztami;** ***skreślona***

Uzasadnienie

Poprawkę należy interpretować w powiązaniu z pozostałymi poprawkami zgłoszonymi przez Malcolma Harboursa do art. 13.

Poprawka 36
Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 13 – ustęp 1 – litera e

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

**e) środki elektroniczne nie stanowią
jedynych środków, za których
pośrednictwem strony mogą uzyskać
dostęp do procedury, oraz;** ***skreślona***

Uzasadnienie

Poprawkę należy interpretować w powiązaniu z pozostałymi poprawkami zgłoszonymi przez

Malcolma Harbours do art. 13.

Poprawka 37

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 13 – ustęp 1 – litera f

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

f) w wyjątkowych przypadkach, w których wymaga tego pilny charakter danej sytuacji, możliwe jest zastosowanie środków tymczasowych.

skreślona

Uzasadnienie

Poprawkę należy interpretować w powiązaniu z pozostałymi poprawkami zgłoszonymi przez Malcolma Harbours do art. 13.

Poprawka 38

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 13 – ustęp 2

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

2. Państwa członkowskie dopilnowują, aby te instytucje współpracowały w zakresie rozwiązywania sporów transgranicznych.

2. W odniesieniu do transakcji zawieranych między firmą a klientem indywidualnym, organy te stosują się do przepisów dyrektywy 2013/.../UE [w sprawie alternatywnych metod rozstrzygania sporów konsumenckich].

Uzasadnienie

Należy stworzyć procedury odszkodowawcze w ramach pozasądowych metod rozwiązywania sporów zarówno dla pośredników i zakładów ubezpieczeń, jak i klientów. Przepisy te powinny być spójne z niedawnymi inicjatywami przewidzianymi w dyrektywie w sprawie alternatywnych metod rozstrzygania sporów konsumenckich.

Poprawka 39

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 13 – ustęp 2 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

2a. Państwa członkowskie dopilnowują, aby pośrednicy ubezpieczeniowi mający siedziby na ich terytoriach informowali konsumentów o nazwie, adresie i adresie strony internetowej podmiotów ADR, które są dla nich właściwe i które są właściwe dla rozstrzygania ewentualnych sporów między nimi a konsumentami.

Poprawka 40

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 13 – ustęp 2 b (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

2b. Pośrednicy ubezpieczeniowi w Unii zajmujący się sprzedażą online oraz sprzedażą transgraniczną online podają konsumentom w odpowiednim przypadku informacje o platformie ODR oraz swój adres poczty elektronicznej. Informacja ta musi być łatwo, bezpośrednio, widocznie i stale dostępna na stronie internetowej pośredników ubezpieczeniowych oraz, jeśli oferta jest składana za pomocą wiadomości wysyłanej pocztą elektroniczną lub innej wiadomości tekstowej przekazywanej środkami elektronicznymi – w tej wiadomości. Informacja ta musi zawierać łącze elektroniczne do strony startowej platformy ODR. Pośrednicy ubezpieczeniowi informują również konsumentów o platformie ODR, jeżeli konsument składa reklamację do pośrednika ubezpieczeniowego za pośrednictwem systemu składania reklamacji konsumenckich prowadzonego przez pośrednika ubezpieczeniowego lub do rzecznika praw konsumenta w danej firmie.

Poprawka 41

Wniosek dotyczący dyrektywy Artykuł 14

Tekst proponowany przez Komisję

Państwa członkowskie zapewniają, że zakłady ubezpieczeń i reasekuracji oraz pośrednicy ubezpieczeniowi i reasekuracyjni korzystają z usług pośrednictwa ubezpieczeniowego i reasekuracyjnego, świadczonych wyłącznie przez zarejestrowanych pośredników ubezpieczeniowych i reasekuracyjnych lub osoby określone w art. 1 ust. 2, lub osoby, które dopełniły procedury zgłoszenia działalności, o której mowa w art. 4.

Poprawka

Państwa członkowskie zapewniają, że zakłady ubezpieczeń i reasekuracji oraz pośrednicy ubezpieczeniowi i reasekuracyjni korzystają z usług pośrednictwa ubezpieczeniowego i reasekuracyjnego, świadczonych wyłącznie przez zarejestrowanych pośredników ubezpieczeniowych i reasekuracyjnych lub osoby określone w art. 1 ust. 2, lub osoby, które dopełniły procedury zgłoszenia działalności, o której mowa w art. 4. ***Jeżeli zostało to przewidziane prawem krajowym, w sytuacji gdy pośrednicy ubezpieczeniowi i reasekuracyjni mający swoje siedziby w Unii korzystają z usług pośredników ubezpieczeniowych i reasekuracyjnych spoza Unii, nie jest konieczne, by pośrednik lub zakład ubezpieczeniowy mający swoją siedzibę poza Unią został zarejestrowany w państwie członkowskim.***

Uzasadnienie

Doprecyzowany został zasięg geograficzny, aby umożliwić pośrednikom zarejestrowanym w UE dalszą możliwość współpracy z pośrednikami spoza UE.

Poprawka 42

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 17 – ustęp 1 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

1a. Uznaje się, że pośrednik ubezpieczeniowy świadczy usługi doradcze w sposób niezależny, tylko wtedy, gdy oświadczy on w informacjach udzielonych konsumentowi, że tak właśnie jest.

Uzasadnienie

Dodaje się ostatni ustęp, aby wyjaśnić, że pośrednicy „niezwiązani” nie powinni być uważani per se za pośredników świadczących usługi w sposób niezależny.

Poprawka 43

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 17 – ustęp 1 – litera c – podpunkt i

Tekst proponowany przez Komisję

(i) świadczy usługi doradcze na podstawie rzetelnej analizy; lub

Poprawka

(i) **musi poinformować o tym, czy** świadczy usługi doradcze na podstawie rzetelnej **i zindywidualizowanej** analizy; lub

Uzasadnienie

Konsumenci muszą posiadać dokładne informacje na temat doradztwa, jakie jest im świadczone.

Poprawka 44

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 17 – ustęp 1 – litera c – podpunkt iii

Tekst proponowany przez Komisję

(iii) nie podlega zobowiązaniu umownemu do prowadzenia działalności w zakresie pośrednictwa ubezpieczeniowego wyłącznie z jednym zakładem lub większą liczbą zakładów i nie świadczy doradztwa na podstawie rzetelnej analizy. W takim przypadku podaje mu nazwy zakładów ubezpieczeń, z którymi może prowadzić i prowadzi działalność ;

Poprawka

nie podlega zobowiązaniu umownemu do prowadzenia działalności w zakresie pośrednictwa ubezpieczeniowego wyłącznie z jednym zakładem lub większą liczbą zakładów i nie świadczy doradztwa na podstawie rzetelnej **i zindywidualizowanej** analizy. W takim przypadku podaje mu nazwy zakładów ubezpieczeń, z którymi może prowadzić i prowadzi działalność ;

Poprawka 45

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 17 – ustęp 1 – litera d

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

**d) informacje na temat charakteru
wynagrodzenia otrzymanego w związku z
umową ubezpieczenia;**

skreślona

Uzasadnienie

Wydaje się, że jest to powtórzenie treści zawartej w lit. e).

Poprawka 46

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 17 – ustęp 1 – litera f

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

**f) jeżeli pośrednik otrzymuje *honorarium
lub prowizję* jakiegokolwiek rodzaju –
pełną wysokość wynagrodzenia
związanego z oferowanymi lub
rozpatrywanymi produktami
ubezpieczeniowymi lub, w przypadku gdy
nie ma możliwości podania dokładnej
kwoty – podstawę obliczenia pełnej kwoty
honorarium lub prowizji lub
wynagrodzenia *stanowiącego ich*
*połączenie;***

**f) jeżeli pośrednik otrzymuje
wynagrodzenie jakiegokolwiek rodzaju *w
związku z umową ubezpieczenia* – pełną
wysokość wynagrodzenia związanego z
oferowanymi lub rozpatrywanymi
produktami ubezpieczeniowymi lub, w
przypadku gdy nie ma możliwości podania
dokładnej kwoty – podstawę obliczenia
pełnej kwoty wynagrodzenia, *na wniosek
konsumenta;***

Uzasadnienie

Dzięki proponowanej poprawce konsumenci będą mieli pełny dostęp do informacji o honorariach.

Poprawka 47

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 17 – ustęp 1 – litera g)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

**g) jeżeli kwota prowizji uzależniona jest
od osiągnięcia uzgodnionych celów lub
progów w odniesieniu do transakcji, w
których zawarciu z ubezpieczycielem**

**g) przysługujące klientowi prawo do
żądania informacji, o których mowa w lit.
f).**

pośrednik pośredniczył – cele lub progi, a także kwoty przypadające do wypłaty w przypadku ich osiągnięcia.

Uzasadnienie

Występuje bezpośredni konflikt interesów między celami lub progami sprzedaży produktów, a działalnością w najlepszym interesie konsumenta.

Poprawka 48

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 17 – ustęp 2

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 lit. f) przez pięć lat od daty wejścia w życie niniejszej dyrektywy pośrednik pośredniczący w zawieraniu umów ubezpieczenia innych niż umowy należące do którejkolwiek z grup określonych w załączniku I do dyrektywy 2002/83/WE, przed zawarciem jakiejkolwiek takiej umowy ubezpieczenia, jeżeli ma otrzymać wynagrodzenie w postaci honorarium lub prowizji, ***skreślony***

a) przekazuje klientowi, na jego żądanie, kwotę lub w przypadku gdy nie ma możliwości podania dokładnej kwoty – podstawę obliczenia honorarium lub prowizji lub wynagrodzenia stanowiącego ich połączenie;

b) informuje klienta o przysługującym mu prawie do żądania informacji, o których mowa w lit. a).

Uzasadnienie

Proponujemy, aby skreślić powyższy ustęp w odniesieniu do przepisów dotyczących wprowadzania na rynek niefinansowych produktów ubezpieczeniowych, ponieważ produkty te nie zawierają żadnego komponentu inwestycyjnego, a prowizje nie mają żadnego związku z ich wynikami.

Poprawka 49

Wniosek dotyczący dyrektywy Artykuł 17 – ustęp 4

Tekst proponowany przez Komisję

4. **Jeżeli** po zawarciu umowy ubezpieczenia klient dokonuje z jej tytułu jakichkolwiek płatności, zakład ubezpieczeń lub pośrednik ubezpieczeniowy ujawniają również informacje zgodnie z niniejszym artykułem w odniesieniu do każdej takiej płatności.

Poprawka

4. **Z wyjątkiem przypadków, gdy przed podpisaniem umowy regularne miesięczne polecenie zapłaty o stałej kwocie zostało w pełni ujawnione, w tym liczba miesięcy, podczas których rachunek zostanie obciążony tą kwotą, jeżeli** po zawarciu umowy ubezpieczenia klient dokonuje z jej tytułu jakichkolwiek płatności, zakład ubezpieczeń lub pośrednik ubezpieczeniowy ujawniają również informacje zgodnie z niniejszym artykułem w odniesieniu do każdej takiej płatności.

Uzasadnienie

W przypadku regularnych poleceń zapłaty, które zostały uzgodnione w umowie, w sytuacji gdy konsument został dobrze poinformowany o takim poleceniu zapłaty, nieuczciwe byłoby nałożenie na zakład ubezpieczeniowy lub pośrednika ubezpieczeniowego obowiązku każdorazowego informowania konsumenta o takim obciążeniu rachunku.

Poprawka 50

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 17 – ustęp 5

Tekst proponowany przez Komisję

5. **Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 33. Te akty delegowane określają:**

a) odpowiednie kryteria służące określeniu sposobu ujawnienia klientowi wynagrodzenia pośrednika, w tym prowizji warunkowej, o czym jest mowa w ust. 1 lit. f) i g) i ust. 2 niniejszego artykułu;

b) odpowiednie kryteria służące określeniu, w szczególności, podstawy obliczania wszelkich honorariów lub prowizji lub obu tych rodzajów

Poprawka

skreślony

wynagrodzenia łącznie;

c) kroki, których podjęcia można w normalnych okolicznościach oczekiwać od pośredników ubezpieczeniowych i zakładów ubezpieczeń, w celu ujawnienia klientom ich wynagrodzenia.

Uzasadnienie

Dyrektywa IMD2 powinna zawierać jasny i kompleksowy tekst poziomu 1, co jest sprzeczne z przekazaniem Komisji uprawnień do przyjmowania aktów delegowanych.

Poprawka 51

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 18 – ustęp 2

Tekst proponowany przez Komisję

2. Szczegóły, o których mowa w ust. 1 lit. a) i b), zmienia się zgodnie ze stopniem kompleksowości sugerowanego produktu ubezpieczeniowego oraz poziomem ryzyka finansowego, na które narażony jest klient .

Poprawka

2. Szczegóły, o których mowa w ust. 1 lit. a) i b), zmienia się zgodnie ze stopniem kompleksowości sugerowanego produktu ubezpieczeniowego oraz poziomem ryzyka finansowego, na które narażony jest klient, *a także sposobem sprzedaży.*

Poprawka 52

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 18 – ustęp 3

Tekst proponowany przez Komisję

3. Kiedy pośrednik ubezpieczeniowy i zakład ubezpieczeń informuje klienta, iż prowadzi działalność doradczą na podstawie rzetelnej analizy, ma obowiązek świadczenia działalności doradczej na podstawie analizy *wystarczającej* liczby umów ubezpieczeń dostępnych na rynku, umożliwiającej *mu* sformułowanie zaleceń, zgodnie z kryteriami zawodowymi, dotyczących umowy ubezpieczenia, która w najwłaściwszy sposób spełniałaby potrzeby klienta.

Poprawka

3. Kiedy pośrednik ubezpieczeniowy i zakład ubezpieczeń informuje klienta, iż prowadzi działalność doradczą na podstawie rzetelnej analizy, ma obowiązek świadczenia działalności doradczej na podstawie analizy *znacznej i wystarczająco dużej* liczby umów ubezpieczeń. *Pośrednicy ubezpieczeniowi mają także obowiązek pozyskania tych umów od znacznej i wystarczająco dużej liczby podmiotów świadczących usługi ubezpieczeniowe* dostępnych na rynku, umożliwiającej *im* sformułowanie zaleceń,

zgodnie z kryteriami zawodowymi,
dotyczących umowy ubezpieczenia, która
w najwłaściwszy sposób spełniałaby
potrzeby klienta.

Uzasadnienie

Aby uniknąć sytuacji, w której przedstawiane i proponowane są umowy tylko jednego ubezpieczyciela, należy analizować umowy większej liczby podmiotów świadczących usługi ubezpieczeniowe.

Poprawka 53

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 18 – ustęp 4

Tekst proponowany przez Komisję

4. Przed zawarciem umowy, bez względu na to, czy udzielono porady, pośrednik ubezpieczeniowy lub zakład ubezpieczeń **przekazują** klientowi **istotne informacje** na temat produktu ubezpieczeniowego w zrozumiałej formie, aby umożliwić klientowi podjęcie świadomej decyzji, uwzględniając złożoność produktu ubezpieczeniowego i rodzaj klienta.

Poprawka

4. Przed zawarciem umowy, bez względu na to, czy udzielono porady, pośrednik ubezpieczeniowy lub zakład ubezpieczeń **dostarczają** klientowi **istotnych informacji** na temat produktu ubezpieczeniowego w zrozumiałej formie, aby umożliwić klientowi podjęcie świadomej decyzji, uwzględniając złożoność produktu ubezpieczeniowego i rodzaj klienta.
Informacje te są przekazywane na standardowym arkuszu informacyjnym prostym językiem i obejmują kluczowe informacje o umowie ubezpieczenia.

Poprawka 54

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 18 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Artykuł 18a

Niniejszy artykuł nie ma zastosowania do osób zajmujących się pośrednictwem ubezpieczeniowym prowadzonym w związku ze sprzedażą ubezpieczeniowych

produktów inwestycyjnych przez:
a) pośrednika ubezpieczeniowego;
b) zakład ubezpieczeń.

Uzasadnienie

Pośrednictwem ubezpieczeniowym związanym ze sprzedażą ubezpieczeniowych produktów inwestycyjnych zajęto się już w rozdziale VII. Związana z tym ocena odpowiedniości i stosowności również ma już zastosowanie, o czym mowa w art. 25. Dlatego nie należy powielać tych przepisów.

Poprawka 55 **Wniosek dotyczący dyrektywy**

Artykuł 19 – ustęp 1

Tekst proponowany przez Komisję

1. Informacji określonych w art. 16, 17 i 18 nie trzeba **udzielać**, jeżeli pośrednik ubezpieczeniowy lub zakład ubezpieczeń pośredniczą w ubezpieczeniu dużego ryzyka, w przypadku pośrednictwa prowadzonego przez pośredników reasekuracyjnych lub zakłady ubezpieczeń, ani też w stosunku do klientów profesjonalnych określonych w załączniku .

Poprawka

1. Informacji określonych w art. 16, 17 i 18 nie trzeba **dostarczać**, jeżeli pośrednik ubezpieczeniowy lub zakład ubezpieczeń pośredniczą w ubezpieczeniu dużego ryzyka, w przypadku pośrednictwa prowadzonego przez pośredników reasekuracyjnych lub zakłady ubezpieczeń, ani też w stosunku do klientów profesjonalnych określonych w załączniku.

Poprawka 56 **Wniosek dotyczący dyrektywy**

Artykuł 19 – ustęp 2 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

2a. Państwa członkowskie, które zachowują lub przyjmują bardziej surowe przepisy mające zastosowanie do pośredników ubezpieczeniowych, dbają o to, aby przepisy te przestrzegały zasad równych warunków działania oraz aby obciążenie administracyjne wynikające z tych przepisów było współmierne do korzyści w zakresie ochrony konsumenta.

Poprawka 57

Wniosek dotyczący dyrektywy Artykuł 20 – ustęp 7

Tekst proponowany przez Komisję

7. W przypadku sprzedaży telefonicznej informacje udzielone klientowi uprzednio są zgodne z przepisami Unii mającymi zastosowanie do sprzedaży konsumentom usług finansowych na odległość. Ponadto informacje dostarczane są klientowi zgodnie z ust. 1 lub 2 niezwłocznie po zawarciu umowy ubezpieczenia.

Poprawka

7. W przypadku sprzedaży telefonicznej informacje udzielone klientowi uprzednio są zgodne z przepisami Unii mającymi zastosowanie do sprzedaży konsumentom usług finansowych na odległość. Ponadto, **po wypełnieniu warunków zawartych w ust. 4 lit. b)**, informacje dostarczane są klientowi zgodnie z ust. 1 lub 2 niezwłocznie po zawarciu umowy ubezpieczenia.

Uzasadnienie

Uczciwsze jest pozostawienie klientowi decyzji, czy życzy on sobie wersji papierowej lub elektronicznej, zatem sprzedawca w przypadku sprzedaży telefonicznej nie powinien podejmować takiej decyzji za klienta.

Poprawka 58

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 21 – ustęp 1

Tekst proponowany przez Komisję

1. Państwa członkowskie dopuszczają praktyki sprzedaży łączonej, **lecz nie praktyki sprzedaży wiązanej.**

Poprawka

1. Państwa członkowskie dopuszczają praktyki sprzedaży łączonej.

1a. Państwa członkowskie mogą wymagać, by właściwe organy krajowe we współpracy z EUNUiPPE zajęły się poszczególnymi przypadkami i zakazały stosowania niektórych praktyk sprzedaży wiązanej, jeżeli mogą wykazać, że takie praktyki są szkodliwe dla konsumentów.

Uzasadnienie

Nie ma wyraźnego dowodu na to, że sprzedaż wiązana przynosi szkodę konsumentowi, który

przemawiałby za zakazem takiej sprzedaży. Propozycje te nie zostały objęte konsultacją w ramach oceny skutków, jakiej dokonała Komisja odnośnie do dyrektywy w sprawie pośrednictwa ubezpieczeniowego.

Poprawka 59

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 21 – ustęp 2

Tekst proponowany przez Komisję

2. W przypadku gdy **usługa ubezpieczeniowa lub produkt ubezpieczeniowy** oferowane **są** wraz z inną usługą lub innym produktem jako pakiet, zakład ubezpieczeń lub, w stosownych przypadkach, pośrednik ubezpieczeniowy **oferują klientowi i** informują **go o możliwości** odrębnego zakupu składników pakietu oraz przekazują informacje na temat kosztów i opłat związanych z każdym składnikiem pakietu, który można od nich lub za ich pośrednictwem odrębnie zakupić.

Poprawka

2. W przypadku gdy **ubezpieczenie jest** oferowane wraz z inną usługą lub innym produktem jako pakiet, zakład ubezpieczeń lub, w stosownych przypadkach, pośrednik ubezpieczeniowy informują **klienta, czy istnieje możliwość** odrębnego zakupu składników pakietu, oraz, **jeżeli taka możliwość istnieje**, przekazują informacje na temat kosztów i opłat związanych z każdym składnikiem pakietu, który można od nich lub za ich pośrednictwem odrębnie zakupić.

Uzasadnienie

Takie sformułowanie przybliża treść wniosku do podejścia przyjętego w dyrektywie w sprawie rynków instrumentów finansowych (MiFID).

Poprawka 60

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 22 – ustęp 1 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Artykuł 23 ust. 1 i 2 mają zastosowanie również do pośredników ubezpieczeniowych i zakładów ubezpieczeń zajmujących się pośrednictwem ubezpieczeniowym w odniesieniu do wszystkich produktów ubezpieczeniowych.

Uzasadnienie

Tak jak w przypadku poprawek Malcolma Harboursa do art. 17 ujawnianie informacji o wynagrodzeniu ma niewielkie znaczenie przy rozwiązywaniu konfliktów interesów. Poprawka ta rozszerza stosowanie zasad dotyczących konfliktów interesów, o których mowa w art. 23, na wszystkie produkty ubezpieczeniowe.

Poprawka 61

Wniosek dotyczący dyrektywy Artykuł 22 – ustęp 1 b (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Państwa członkowskie mogą zachować lub przyjąć bardziej restrykcyjne przepisy dotyczące wymogów w zakresie ochrony klientów, o których mowa w art. 21, 23, 24 i 25, pod warunkiem że przepisy te są zgodne z prawem unijnym. EUNGiPW i EUNUiPPE powinny współpracować, aby dzięki opracowaniu wytycznych osiągnąć możliwe najbardziej spójne standardy prowadzenia działalności w odniesieniu do detalicznych produktów inwestycyjnych podlegających dyrektywie MiFID II lub niniejszej dyrektywie.

Poprawka 62

Wniosek dotyczący dyrektywy Artykuł 23 – ustęp 1

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

1. Państwa członkowskie wymagają od pośredników ubezpieczeniowych i zakładów ubezpieczeń podejmowania wszelkich stosownych kroków w celu identyfikowania konfliktów interesów między nimi, w tym między członkami ich kierownictwa, pracownikami i zależnymi pośrednikami ubezpieczeniowymi, lub dowolną osobą mającą bezpośrednie lub pośrednie powiązania z nimi z racji sprawowanej kontroli, a ich klientami lub też między jednym klientem, a drugim,

1. Państwa członkowskie wymagają od pośredników ubezpieczeniowych i zakładów ubezpieczeń podejmowania wszelkich stosownych kroków w celu identyfikowania, ***łagodzenia, unikania i rozwiązywania*** konfliktów interesów między nimi, w tym między członkami ich kierownictwa, pracownikami i zależnymi pośrednikami ubezpieczeniowymi, lub dowolną osobą mającą bezpośrednie lub pośrednie powiązania z nimi z racji sprawowanej kontroli, a ich klientami lub

które powstają w trakcie prowadzenia działalności w zakresie pośrednictwa ubezpieczeniowego.

też między jednym klientem, a drugim, które powstają w trakcie prowadzenia działalności w zakresie pośrednictwa ubezpieczeniowego.

Uzasadnienie

Uczciwsze jest pozostawienie klientowi decyzji, czy życzy on sobie wersji papierowej lub elektronicznej i zakład ubezpieczeń w przypadku sprzedaży telefonicznej nie powinien podejmować takiej decyzji za klienta.

Poprawka 63

Wniosek dotyczący dyrektywy Artykuł 23 – ustęp 2

Tekst proponowany przez Komisję

2. W przypadku gdy kroki podejmowane przez pośrednika ubezpieczeniowego lub zakład ubezpieczeń zgodnie z art. 15, 16 i 17 są niewystarczające, by z należytą pewnością zapewnić uniknięcie ryzyka naruszenia interesów klientów i potencjalnych klientów wynikającego z konfliktów interesów, pośrednik ubezpieczeniowy lub zakład ubezpieczeń wyraźnie ujawnia klientowi ogólny charakter **lub** źródła konfliktów interesów, **przed podjęciem czynności handlowych w jego imieniu.**

Poprawka

2. Pośrednik ubezpieczeniowy lub zakład ubezpieczeń zachowuje i wprowadza w Życie skuteczne uzgodnienia organizacyjno-administracyjne z myślą o poczynieniu wszelkich zasadnych kroków mających na celu uniknięcie szkodliwego wpływu, jaki może wyrzucić konflikt interesów na interesy klientów firmy.

W przypadku gdy kroki podejmowane przez pośrednika ubezpieczeniowego lub zakład ubezpieczeń są niewystarczające, by z należytą pewnością zapewnić uniknięcie ryzyka naruszenia interesów klientów i potencjalnych klientów wynikającego z konfliktów interesów, pośrednik ubezpieczeniowy lub zakład ubezpieczeń wyraźnie ujawnia klientowi ogólny charakter **i** źródła konfliktów interesów **oraz kroki poczynione, aby zmniejszyć to ryzyko.**

Poprawka 64
Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 23 – ustęp 2 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

2a. Ujawniane informacje muszą:

**a) być przedstawione na trwałym nośniku;
oraz**

**b) zawierać wystarczające szczegóły,
biorąc pod uwagę rodzaj klienta,
umożliwiające klientowi podjęcie
świadomej decyzji co do usługi, w
kontekście której zaistniał konflikt
interesów.**

Uzasadnienie

Jest wyjątkowo ważne, aby standardy odnośnie do sprzedaży ubezpieczeniowych produktów inwestycyjnych były spójne, niezależnie od tego czy produkty te są instrumentami finansowymi czy też ubezpieczeniowymi produktami inwestycyjnymi. Pomoże to zmniejszyć zamieszanie i potencjalne pole interwencji arbitrażu regulacyjnego, a jednocześnie zwiększy ochronę ubezpieczającego. Dlatego ważne jest, aby tekst IMD2 odzwierciedlał tekst MiFID.

Poprawka 65
Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 24 – ustęp 1 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

1a. Stosowanie wymogów dotyczących informacji, o których mowa w art. 24 i 25, powinno być proporcjonalne i należy przy tym brać pod uwagę, czy klient jest klientem profesjonalnym, określonym w załączniku I.

Uzasadnienie

Zmiany zaproponowane do art. 24 zawierają wskazówki co do stosowania tych artykułów do klientów profesjonalnych, a celem pozostałych poprawek jest dostosowanie tekstu do obecnego podejścia przyjętego w dyrektywie MiFID II.

Poprawka 66
Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 24 – ustęp 3 – litera a

Tekst proponowany przez Komisję

a) pośrednika ubezpieczeniowego lub zakładu ubezpieczeń oraz świadczonych przez nich usług. W przypadku świadczenia usługi doradztwa, informacje te powinny określać, czy doradztwo świadczone jest niezależnie oraz czy opiera się na szerokiej, czy też bardziej ograniczonej analizie rynku oraz powinny wskazywać, czy pośrednik ubezpieczeniowy lub zakład ubezpieczeń udostępniać będzie klientowi bieżącą ocenę odpowiedniości poleconego mu produktu ubezpieczeniowego;

Poprawka

a) pośrednika ubezpieczeniowego lub zakładu ubezpieczeń oraz świadczonych przez nich usług. W przypadku świadczenia usługi doradztwa, informacje te powinny określać, czy doradztwo świadczone jest niezależnie oraz czy opiera się na szerokiej, czy też bardziej ograniczonej analizie rynku oraz powinny wskazywać, czy pośrednik ubezpieczeniowy lub zakład ubezpieczeń udostępniać będzie klientowi bieżącą ocenę **i aktualne informacje dotyczące** odpowiedniości poleconego mu produktu ubezpieczeniowego;

Uzasadnienie

Udostępnienie bieżącej oceny, czyli obowiązkowej wielokrotnie powtarzanej porady dotyczącej danego produktu ubezpieczeniowego i jego odpowiedniości, jest niezbyt realne, natomiast udostępnienie najnowszych informacji o produkcie lub usłudze na wniosek klienta jest niezbędną usługą.

Poprawka 67

Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 24 – ustęp 3 – litera b

Tekst proponowany przez Komisję

b) produktów ubezpieczeniowych i proponowanych strategii inwestycyjnych. Informacje te powinny obejmować stosowne wytyczne oraz ostrzeżenia dotyczące ryzyka związanego z inwestycją w te produkty oraz poszczególnych strategii inwestycyjnych; oraz

Poprawka

b) produktów ubezpieczeniowych i proponowanych strategii inwestycyjnych. Informacje te powinny obejmować stosowne wytyczne oraz ostrzeżenia dotyczące ryzyka związanego z inwestycją w te produkty oraz poszczególnych strategii inwestycyjnych, **w tym ryzyka, że inwestycje te mogą nie przynieść zysków, a nawet utratę pierwotnie zainwestowanej kwoty;** oraz

Poprawka 68

Wniosek dotyczący dyrektywy Artykuł 24 – ustęp 3 – litera c

Tekst proponowany przez Komisję

c) kosztów i odnośnych opłat.

Poprawka

c) kosztów i odnośnych opłat. ***Jeżeli opłaty są dokonywane wielokrotnie i opiewają na różne kwoty, przedstawiony zostanie kosztorys, również wtedy, gdy można się spodziewać takich opłat.***

Poprawka 69

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 24 – ustęp 4

Tekst proponowany przez Komisję

4. Informacje, o których mowa w niniejszym artykule, powinny być przekazywane w przystępnej formie w taki sposób, aby klienci lub potencjalni klienci byli w normalnych okolicznościach w stanie zrozumieć charakter konkretnego produktu ubezpieczeniowego, który jest oferowany, oraz związane z nim ryzyko i w konsekwencji byli w stanie podjąć świadome decyzje inwestycyjne. Informacje te mogą być przekazywane w ustandaryzowanym formacie.

Poprawka

4. Informacje, o których mowa w niniejszym artykule, powinny być przekazywane w przystępnej formie w taki sposób, aby klienci lub potencjalni klienci byli w normalnych okolicznościach w stanie zrozumieć charakter konkretnego **rodzaju** produktu ubezpieczeniowego, który jest oferowany, oraz związane z nim ryzyko i w konsekwencji byli w stanie podjąć świadome decyzje inwestycyjne. Informacje te mogą być przekazywane w ustandaryzowanym formacie.

Uzasadnienie

Celem poprawki jest zachowanie spójności z brzmieniem dyrektywy MiFID II.

Poprawka 70

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 24 – ustęp 5 – litera a

Tekst proponowany przez Komisję

a) dokonuje oceny **wystarczająco dużej liczby** produktów ubezpieczeniowych

Poprawka

a) dokonuje oceny **szeregu** produktów ubezpieczeniowych dostępnych na rynku.

dostępnych na rynku. Produkty ubezpieczeniowe powinny być zróżnicowane pod względem rodzaju i emitentów lub dostawców produktów i nie powinny ograniczać się do produktów ubezpieczeniowych wyemitowanych lub dostarczonych przez podmioty mające bliskie powiązania z danym pośrednikiem ubezpieczeniowym lub zakładem ubezpieczeń; oraz

Produkty ubezpieczeniowe powinny być zróżnicowane pod względem rodzaju i emitentów lub dostawców produktów i nie powinny ograniczać się do produktów ubezpieczeniowych wyemitowanych lub dostarczonych przez podmioty mające bliskie powiązania z danym pośrednikiem ubezpieczeniowym lub zakładem ubezpieczeń; oraz

Poprawka 71

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 24 – ustęp 5 – litera b)

Tekst proponowany przez Komisję

b) *nie może, w związku ze świadczeniem usługi na rzecz klientów, akceptować ani przyjmować honorarium, prowizji lub innych korzyści pieniężnych uiszczanych lub przekazywanych przez jakąkolwiek osobę trzecią lub osobę działającą w imieniu osoby trzeciej.*

Poprawka

b) *informuje, czy klient ma zapłacić honorarium za udzielenie porady;*

Poprawka 72

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 24 – ustęp 5 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

5a. *Państwa członkowskie mogą nałożyć dodatkowe wymogi na pośredników ubezpieczeniowych lub zakłady ubezpieczeń, którzy informują klienta, że doradztwo w sprawie inwestycji jest udzielane w sposób niezależny.*

Poprawka 73

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 24 – ustęp 6

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

6. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 33 dotyczących środków mających na celu zapewnienie przestrzegania przez pośredników ubezpieczeniowych i zakłady ubezpieczeń zasad określonych w niniejszym artykule przy świadczeniu pośrednictwa ubezpieczeniowego na rzecz swoich klientów. Te akty delegowane określają:

skreślony

a) charakter usługi lub usług oferowanych klientowi lub potencjalnemu klientowi lub świadczonych na ich rzecz, z uwzględnieniem rodzaju, przedmiotu, wielkości i częstotliwości transakcji; oraz

b) charakter oferowanych lub rozpatrywanych produktów, w tym różne rodzaje produktów ubezpieczeniowych.

Uzasadnienie

Zakres i cel aktów delegowanych nie jest wyraźnie określony.

Poprawka 74

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 26 – ustęp 1

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

1. Państwa członkowskie zapewniają skuteczność, proporcjonalność i odstraszający charakter swoich sankcji i środków administracyjnych.

1. Państwa członkowskie zapewniają skuteczność, proporcjonalność i odstraszający charakter swoich sankcji i środków administracyjnych **odpowiadający złożoności produktu lub usługi.**

Uzasadnienie

W przypadku pośrednictwa sankcje powinny być wyraźnie proporcjonalne do złożoności produktów lub usług.

Poprawka 75
Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 34 – ustęp 5

Tekst proponowany przez Komisję

5. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. **8, 17**, 23, **24** i 25 wchodzi w życie, tylko jeśli Parlament Europejski albo Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie lub jeśli, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.

Poprawka

5. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 23 i 25 wchodzi w życie tylko jeśli Parlament Europejski albo Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, lub jeśli, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.

PROCEDURA

Tytuł	Pośrednictwo ubezpieczeniowe (przekształcenie)
Odsyłacze	COM(2012)0360 – C7-0180/2012 – 2012/0175(COD)
Komisja przedmiotowo właściwa Data ogłoszenia na posiedzeniu	ECON 11.9.2012
Opinia wydana przez Data ogłoszenia na posiedzeniu	IMCO 11.9.2012
Sprawozdawca(czyni) komisji opiniodawczej Data powołania	Catherine Stihler 18.9.2012
Rozpatrzenie w komisji	10.1.2013 20.2.2013 11.4.2013
Data przyjęcia	25.4.2013
Wynik głosowania końcowego	+: 34 -: 1 0: 0
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Adam Bielan, Preslav Borissov, Cristian Silviu Buşoi, Lara Comi, Anna Maria Corazza Bildt, António Fernando Correia de Campos, Vicente Miguel Garcés Ramón, Evelyne Gebhardt, Thomas Händel, Małgorzata Handzlik, Malcolm Harbour, Philippe Juvin, Toine Manders, Franz Obermayr, Phil Prendergast, Mitro Repo, Robert Rochefort, Zuzana Roithová, Heide Rühle, Christel Schaldemose, Andreas Schwab, Catherine Stihler, Róza Gräfin von Thun und Hohenstein, Bernadette Vergnaud
Zastępca(y) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Ashley Fox, Ildikó Gáll-Pelcz, Anna Hedh, Constance Le Grip, Morten Løkkegaard, Pier Antonio Panzeri, Patricia van der Kammen, Kerstin Westphal
Zastępca(y) (art. 187 ust. 2) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Bendt Bendtsen, Seán Kelly, Paul Rübig

21.3.2013

OPINIA KOMISJI PRAWNEJ

dla Komisji Gospodarczej i Monetarnej

w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie pośrednictwa ubezpieczeniowego (wersja przekształcona)
(COM(2012)0360 – C7-0180/2012 – 2012/0175(COD))

Sprawozdawca komisji opiniodawczej: Klaus-Heiner Lehne

POPRAWKI

Komisja Prawna zwraca się do Komisji Gospodarczej i Monetarnej, jako do komisji przedmiotowo właściwej, o naniesienie w swoim sprawozdaniu następujących poprawek:

Poprawka 1

Wniosek dotyczący dyrektywy

Motyw 2

Tekst proponowany przez Komisję

(2) Ponieważ głównym celem i przedmiotem dyrektywy, której dotyczy niniejszy wniosek, jest harmonizacja krajowych przepisów dotyczących wspomnianych obszarów, podstawę dyrektywy stanowić powinien art. 53 ust. 1 i art. 62 TFUE. Właściwe jest przyjęcie wspomnianych regulacji w formie dyrektywy, tak aby umożliwić wdrożenie przepisów w obszarach objętych zakresem stosowania niniejszej dyrektywy, a w razie potrzeby dostosowanie ich do istniejącej specyfiki danego rynku lub systemu prawnego w poszczególnych państwach członkowskich. Celem niniejszej dyrektywy powinna być również koordynacja krajowych przepisów

Poprawka

(2) Ponieważ głównym celem i przedmiotem dyrektywy, której dotyczy niniejszy wniosek, jest harmonizacja krajowych przepisów dotyczących wspomnianych obszarów, podstawę dyrektywy stanowić powinien art. 53 ust. 1 i art. 62 TFUE. Właściwe jest przyjęcie wspomnianych regulacji w formie dyrektywy, tak aby umożliwić wdrożenie przepisów w obszarach objętych zakresem stosowania niniejszej dyrektywy, a w razie potrzeby dostosowanie ich do istniejącej specyfiki danego rynku lub systemu prawnego w poszczególnych państwach członkowskich. Celem niniejszej dyrektywy powinna być również koordynacja krajowych przepisów

dotyczących warunków podejmowania działalności w zakresie pośrednictwa ubezpieczeniowego i reasekuracyjnego, **w tym zawodowej obsługi roszczeń i likwidacji szkód**, dlatego też jej podstawę stanowi art. 53 ust. 1 Traktatu. Ponadto ponieważ podmioty działające w przedmiotowym sektorze świadczą usługi w całej Unii, podstawę niniejszej dyrektywy stanowi również art. 62 Traktatu.

dotyczących warunków podejmowania działalności w zakresie pośrednictwa ubezpieczeniowego i reasekuracyjnego, dlatego też jej podstawę stanowi art. 53 ust. 1 Traktatu. Ponadto ponieważ podmioty działające w przedmiotowym sektorze świadczą usługi w całej Unii, podstawę niniejszej dyrektywy stanowi również art. 62 Traktatu.

Poprawka 2
Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 6

Tekst proponowany przez Komisję

(6) W celu zapewnienia stosowania jednakowego poziomu ochrony bez względu na kanał, za pośrednictwem którego konsumenci nabywają produkt ubezpieczeniowy, czy to bezpośrednio od zakładu ubezpieczeń, czy też pośrednio od pośrednika, zakresem stosowania niniejszej dyrektywy należy objąć nie tylko zakłady ubezpieczeń, ale także innych uczestników rynku, którzy prowadzą sprzedaż produktów ubezpieczeniowych jako działalność poboczną (np. biura podróży i wypożyczalnie samochodów, dostawców towarów niespełniających warunków zwolnienia).

Poprawka

skreślony

Poprawka 3
Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 7

Tekst proponowany przez Komisję

(7) Niniejsza dyrektywa powinna mieć zastosowanie do osób, których działalność polega na świadczeniu pomocy (czy to w imieniu klienta, czy też zakładu ubezpieczeń) w administrowaniu umową

Poprawka

(7) Niniejsza dyrektywa powinna mieć zastosowanie do osób, których działalność polega na świadczeniu pomocy (czy to w imieniu klienta, czy też zakładu ubezpieczeń) w administrowaniu umową

ubezpieczenia lub reasekuracji lub w wykonywaniu takiej umowy, **w tym zawodowej obsłudze roszczeń, lub na likwidacji szkód lub ich wycenie w charakterze biegłego.**

ubezpieczenia lub reasekuracji lub w wykonywaniu takiej umowy;

Poprawka 4
Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 12

Tekst proponowany przez Komisję

(12) Niniejszej dyrektywy nie powinno stosować się do osób prowadzących innego typu działalność zawodową, takich jak eksperci podatkowi lub księgowi, którzy w toku prowadzenia innego typu działalności zawodowej świadczą okazjonalnie usługi doradcze w sprawie zakresu ubezpieczenia, nie powinno stosować się jej również do działalności polegającej wyłącznie na dostarczaniu ogólnych informacji w sprawie produktów ubezpieczeniowych, pod warunkiem że celem takiej działalności nie jest udzielanie klientowi pomocy przy zawieraniu lub wykonywaniu umowy ubezpieczenia lub reasekuracji.

Poprawka

(12) Niniejszej dyrektywy nie powinno stosować się do osób prowadzących innego typu działalność zawodową, takich jak eksperci podatkowi lub księgowi, którzy w toku prowadzenia innego typu działalności zawodowej świadczą okazjonalnie usługi doradcze w sprawie zakresu ubezpieczenia, nie powinno stosować się jej również do działalności polegającej wyłącznie na dostarczaniu ogólnych informacji w sprawie produktów ubezpieczeniowych, pod warunkiem że celem takiej działalności nie jest udzielanie klientowi pomocy przy zawieraniu lub wykonywaniu umowy ubezpieczenia lub reasekuracji **ani też zawodowe zarządzanie roszczeniami wobec zakładu ubezpieczeń lub reasekuracji, ani wycena szkody i rozpatrywanie roszczeń przez biegłych.**

Poprawka 5
Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 20

Tekst proponowany przez Komisję

(20) Państwa członkowskie nie powinny stosować wymogów w zakresie rejestracji wobec pośredników ubezpieczeniowych, którzy prowadzą pośrednictwo ubezpieczeniowe w odniesieniu do niektórych rodzajów umów ubezpieczenia jako działalność poboczną, ani do

Poprawka

skreślony

działalności polegającej na zawodowej obsłudze roszczeń, likwidacji szkód czy też wycenie szkód w charakterze biegłych, pod warunkiem że będą oni przestrzegać wynikających z niniejszej dyrektywy wymogów dotyczących wiedzy, umiejętności i nieposzlakowanej opinii oraz odnośnych wymogów informacyjnych i wymogów w zakresie prowadzenia działalności oraz że we właściwym organie dokonano zgłoszenia działalności.

Poprawka 6
Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 22

Tekst proponowany przez Komisję

(22) Ważne jest zagwarantowanie wysokiego poziomu profesjonalizmu i kompetencji pośredników ubezpieczeniowych i reasekuracyjnych oraz pracowników bezpośrednich ubezpieczycieli, którzy są zaangażowani w czynności przygotowawcze przed sprzedażą polis ubezpieczeniowych oraz czynności w trakcie i po sprzedaży polis ubezpieczeniowych. Fachowa wiedza pośredników, pracowników bezpośrednich ubezpieczycieli *oraz biur podróży i wypożyczalni samochodów, jak również fachowa wiedza osób prowadzących działalność polegającą na obsłudze roszczeń, likwidacji szkód i wycenie szkód w charakterze biegłych* powinna zatem być *współmierna do stopnia złożoności tej działalności*. Należy zapewnić kształcenie ustawiczne.

Poprawka 7
Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 31

Poprawka

(22) Ważne jest zagwarantowanie wysokiego poziomu profesjonalizmu i kompetencji pośredników ubezpieczeniowych i reasekuracyjnych oraz pracowników bezpośrednich ubezpieczycieli, którzy są zaangażowani w czynności przygotowawcze przed sprzedażą polis ubezpieczeniowych oraz czynności w trakcie i po sprzedaży polis ubezpieczeniowych. Fachowa wiedza pośredników **oraz** pracowników bezpośrednich ubezpieczycieli powinna **umożliwiać im odpowiednią realizację zadań i wykonywanie obowiązków**. Należy zapewnić kształcenie ustawiczne.

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(31) W celu łagodzenia konfliktów interesów między sprzedawcą a nabywcą produktu ubezpieczeniowego konieczne jest zapewnienie ujawniania odpowiednich informacji na temat wynagrodzenia dystrybutorów ubezpieczeń. W związku z tym, w przypadku ubezpieczeń na życie, pośrednik oraz pracownik pośrednika ubezpieczeniowego lub zakładu ubezpieczeń powinni mieć obowiązek informowania klienta o wysokości swojego wynagrodzenia przed dokonaniem sprzedaży. W przypadku innych produktów ubezpieczeniowych, w pięcioletnim okresie przejściowym, klient musi być informowany o przysługującym mu prawie żądania tych informacji, które muszą mu zostać przekazane na jego żądanie.

skreślony

**Poprawka 8
Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 32**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(32) Aby udostępnić klientom możliwe do porównania informacje na temat świadczonych usług pośrednictwa ubezpieczeniowego, niezależnie od tego, czy klient dokonuje zakupu produktu ubezpieczeniowego przez pośrednika, czy też bezpośrednio w zakładzie ubezpieczeń, oraz aby uniknąć zakłócenia konkurencji, do czego prowadzić może zachęcanie zakładów ubezpieczeń do bezpośredniej sprzedaży produktów klientom, a nie przez pośredników, w celu uniknięcia konieczności ujawniania informacji, na zakłady ubezpieczeń należy również nałożyć wymóg przekazywania klientom, z którymi mają bezpośrednio do czynienia w ramach świadczenia usług pośrednictwa

skreślony

ubezpieczeniowego, informacji na temat wynagrodzenia, które otrzymują z tytułu sprzedaży produktów ubezpieczeniowych.

Poprawka 9

Wniosek dotyczący dyrektywy

Motyw 50

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(50) W celu osiągnięcia celów określonych w niniejszej dyrektywie należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 290 Traktatu, szczegółowo określających pojęcie właściwej wiedzy i kompetencji pośrednika, kwestię zarządzania konfliktami interesów, obowiązki w zakresie prowadzenia działalności w stosunku do ubezpieczeniowych „konfekcjonowanych” detalicznych produktów ubezpieczeniowych, a także procedury i formularze na potrzeby przekazywania informacji na temat nałożonych sankcji. Szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym na poziomie ekspertów. Przygotowując i opracowując akty delegowane, Komisja powinna zapewnić jednocześnie, terminowe i odpowiednie przekazywanie stosownych dokumentów Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

skreślony

Poprawka 10

Wniosek dotyczący dyrektywy

Motyw 52

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(52) Komisja powinna przyjąć akty delegowane zgodnie z art. [8] – w odniesieniu do pojęcia właściwej wiedzy i umiejętności pośrednika, zgodnie z art.

(52) Komisja powinna przyjąć wykonawcze standardy techniczne określone w art. [31] – w odniesieniu do procedur i formularzy na potrzeby

[17 i 23] – w odniesieniu do zarządzania konfliktami interesów i zgodnie z art. [24 i 25] – w odniesieniu do obowiązków dotyczących prowadzenia działalności w zakresie ubezpieczeniowych „konfekcjonowanych” detalicznych produktów inwestycyjnych, a także wykonawcze standardy techniczne określone w art. [30] – w odniesieniu do procedur i formularzy na potrzeby przekazywania informacji na temat nałożonych sankcji, w drodze aktów delegowanych na podstawie art. 290 i 291 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej oraz zgodnie z art. 10–15 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1094/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych). Projekty tych **aktów delegowanych i** wykonawczych standardów technicznych powinien opracować EUNUiPPE.

przekazywania informacji na temat nałożonych sankcji zgodnie z art. 10–15 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1094/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych). Projekty tych wykonawczych standardów technicznych powinien opracować EUNUiPPE.

Poprawka 11
Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 1 – ustęp 1

Tekst proponowany przez Komisję

1. Niniejsza dyrektywa ustanawia zasady podejmowania i prowadzenia działalności w zakresie pośrednictwa ubezpieczeniowego i reasekuracyjnego, **w tym w zakresie zawodowej obsługi roszczeń i likwidacji szkód**, przez osoby fizyczne i prawne prowadzące działalność w państwie członkowskim lub osoby, które zamierzają tam podjąć taką działalność.

Poprawka

1. Niniejsza dyrektywa ustanawia zasady podejmowania i prowadzenia działalności w zakresie pośrednictwa ubezpieczeniowego i reasekuracyjnego przez osoby fizyczne i prawne prowadzące działalność w państwie członkowskim lub osoby, które zamierzają tam podjąć taką działalność.

Uzasadnienie

Włączenie do zakresu stosowania dyrektywy zawodowego zarządzania roszczeniami i wyceny szkody jest nieuzasadnione. Działalność ta nie ma związku ze sprzedażą produktów

ubezpieczeniowych i nie może zostać uznana za pośrednictwo ubezpieczeniowe. Ponadto jest ona już wystarczająco uregulowana w ustawodawstwie krajowym.

Poprawka 12

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – ustęp 2 – litera e

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

e) ubezpieczenie uzupełnia **towary dostarczane** przez dowolnego dostawcę, jeżeli takie ubezpieczenie obejmuje **ryzyko zniszczenia, utraty lub uszkodzenia towarów dostarczanych przed tego dostawcę** ;

e) ubezpieczenie uzupełnia **produkt lub usługę dostarczaną** przez dowolnego dostawcę, jeżeli takie ubezpieczenie obejmuje:

Uzasadnienie

Należy utrzymać odstępstwo dla dodatkowych ubezpieczeń pokrywających uszkodzenie lub utratę bagażu i pozostałe ryzyka związane z podróżą zarezerwowaną u danego dostawcy, co było już zapisane w IMDI. Takie ubezpieczenia są zwykle prostymi produktami o niskich składkach i krótkim okresie obowiązywania. W związku z tym nie ma potrzeby włączenia takich dodatkowych ubezpieczeń do zakresu przedmiotowej dyrektywy.

Poprawka 13

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – ustęp 2 – litera e– podpunkt i (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(i) ryzyko zniszczenia, utraty lub uszkodzenia towarów dostarczanych przed tego dostawcę, lub

Uzasadnienie

Należy utrzymać odstępstwo dla dodatkowych ubezpieczeń pokrywających uszkodzenie lub utratę bagażu i pozostałe ryzyka związane z podróżą zarezerwowaną u danego dostawcy, co było już zapisane w IMDI. Takie ubezpieczenia są zwykle prostymi produktami o niskich składkach i krótkim okresie obowiązywania. W związku z tym nie ma potrzeby włączenia takich dodatkowych ubezpieczeń do zakresu przedmiotowej dyrektywy.

Poprawka 14

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – ustęp 2 – litera e– podpunkt ii (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(ii) uszkodzenie lub utratę bagażu i pozostałe ryzyka związane z podróżą zarezerwowaną u tego dostawcy, nawet jeżeli ubezpieczenie obejmuje ubezpieczenie na życie lub od odpowiedzialności cywilnej, pod warunkiem że zakres ten ma charakter uzupełniający w stosunku do głównego zakresu ryzyka związanego z podróżą;

Uzasadnienie

Należy utrzymać odstępstwo dla dodatkowych ubezpieczeń pokrywających uszkodzenie lub utratę bagażu i pozostałe ryzyka związane z podróżą zarezerwowaną u danego dostawcy, co było już zapisane w IMD1. Takie ubezpieczenia są zwykle prostymi produktami o niskich składkach i krótkim okresie obowiązywania. W związku z tym nie ma potrzeby włączenia takich dodatkowych ubezpieczeń do zakresu przedmiotowej dyrektywy.

Poprawka 15

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 2 – punkt 3 – akapit pierwszy

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

3. „pośrednictwo ubezpieczeniowe” oznacza działalność polegającą na doradzaniu, proponowaniu lub przeprowadzaniu innych prac przygotowawczych do zawarcia umów ubezpieczenia lub zawieraniu takich umów, lub udzielaniu pomocy w administrowaniu i wykonywaniu takich umów, w szczególności w przypadku roszczenia, **a także działalność w zakresie zawodowej obsługi roszczeń i likwidacji szkód**. Taką działalność uznaje się za pośrednictwo ubezpieczeniowe także wówczas, gdy prowadzona jest przez zakład ubezpieczeń bez udziału pośrednika ubezpieczeniowego.

3. „pośrednictwo ubezpieczeniowe” oznacza działalność polegającą na doradzaniu, proponowaniu lub przeprowadzaniu innych prac przygotowawczych do zawarcia umów ubezpieczenia lub zawieraniu takich umów, lub udzielaniu pomocy w administrowaniu i wykonywaniu takich umów, w szczególności w przypadku roszczenia. Taką działalność uznaje się za pośrednictwo ubezpieczeniowe także wówczas, gdy prowadzona jest przez zakład ubezpieczeń bez udziału pośrednika ubezpieczeniowego.

Poprawka 16
Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 2 – punkt 3 – akapit drugi – litera a a (nowa)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

aa) zawodowego zarządzania roszczeniami zakładu ubezpieczeń ani wyceny szkody i rozpatrywania roszczeń przez biegłych;

Poprawka 17
Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 2 – punkt 6 – akapit pierwszy

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

6. „pośrednictwo reasekuracyjne” oznacza działalność polegającą na doradzaniu , proponowaniu lub wykonywaniu innych prac przygotowawczych do zawarcia umów reasekuracji lub zawieraniu takich umów, lub udzielania pomocy w administrowaniu i wykonywaniu takich umów, w szczególności w przypadku roszczenia, ***a także działalność w zakresie zawodowej obsługi roszczeń i likwidacji szkód***. Taką działalność uznaje się za pośrednictwo reasekuracyjne także wówczas, gdy prowadzona jest przez zakład reasekuracji bez pośrednictwa pośrednika reasekuracyjnego.

6. „pośrednictwo reasekuracyjne” oznacza działalność polegającą na doradzaniu, proponowaniu lub wykonywaniu innych prac przygotowawczych do zawarcia umów reasekuracji lub zawieraniu takich umów, lub udzielania pomocy w administrowaniu i wykonywaniu takich umów, w szczególności w przypadku roszczenia. Taką działalność uznaje się za pośrednictwo reasekuracyjne także wówczas, gdy prowadzona jest przez zakład reasekuracji bez pośrednictwa pośrednika reasekuracyjnego.

Poprawka 18
Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 2 – punkt 6 – akapit drugi – litera a a (nowa)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

aa) zawodowego zarządzania roszczeniami zakładu reasekuracji ani wyceny szkody i rozpatrywania roszczeń przez biegłych;

Poprawka 19
Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 2 – punkt 9

Tekst proponowany przez Komisję

9. „doradztwo” oznacza udzielenie klientowi rekomendacji, na jego żądania lub z inicjatywy zakładu ubezpieczeń lub pośrednika ubezpieczeniowego;

Poprawka

9. „doradztwo” oznacza udzielenie **rzeczywistemu lub potencjalnemu** klientowi **osobistych** rekomendacji **dotyczących produktu ubezpieczeniowego**, na jego żądanie lub z inicjatywy zakładu ubezpieczeń lub pośrednika ubezpieczeniowego;

Poprawka 20
Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 2 – punkt 10

Tekst proponowany przez Komisję

10. „prowizja warunkowa” oznacza wynagrodzenie w formie prowizji, w przypadku której przypadająca do wypłaty kwota uzależniona jest od osiągnięcia uzgodnionych celów związanych z **przedmiotem transakcji zawartej za pośrednictwem** danego pośrednika **między klientem a** danym ubezpieczycielem;

Poprawka

10. „prowizja warunkowa” oznacza wynagrodzenie w formie prowizji, w przypadku której przypadająca do wypłaty kwota uzależniona jest od osiągnięcia **wszelkich** uzgodnionych celów związanych z **działalnością prowadzoną przez** danego pośrednika z danym ubezpieczycielem;

Uzasadnienie

Prowizja może być generowana nie tylko poprzez osiągnięcie celów związanych z przedmiotem transakcji, ale również w związku z liczbą roszczeń klientów danego pośrednika. Definicja powinna zawierać wszelkie elementy mające wpływ na wynagrodzenie. Niektóre grupy bankowo-ubezpieczeniowe obliczają prowizję na podstawie praktyki sprzedaży krzyżowej: np. prowizja związana z kredytem hipotecznym kształtuje się różnie w zależności od tego, czy temu samemu klientowi zostało sprzedane ubezpieczenie na życie. Praktyka ta zachęca pośredników ubezpieczeniowych do sprzedawania jednocześnie kilku produktów, nawet jeżeli klient ich nie potrzebuje lub mógłby znaleźć gdzie indziej atrakcyjniejszą ofertę.

Poprawka 21
Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 4

Artykuł 4

skreślony

Procedura zgłoszenia w przypadku prowadzenia działalności w zakresie pośrednictwa ubezpieczeniowego jako działalności pobocznej; zawodowa obsługa roszczeń i świadczenie usług w zakresie wyceny szkód

1. Wymogów rejestracyjnych określonych w art. 3 nie stosuje się do pośrednika ubezpieczeniowego, który prowadzi pośrednictwo ubezpieczeniowe jako działalność poboczną, pod warunkiem że jego działalność spełnia następujące warunki:

a) podstawową działalnością zawodową pośrednika ubezpieczeniowego jest działalność inna niż pośrednictwo ubezpieczeniowe;

b) pośrednik ubezpieczeniowy pośredniczy w sprzedaży tylko niektórych produktów ubezpieczeniowych, które stanowią uzupełnienie produktu lub usługi i które zostały przez niego wyraźnie wskazane w zgłoszeniu;

c) dane produkty ubezpieczeniowe nie obejmują ubezpieczenia na życie lub ryzyka z tytułu odpowiedzialności, chyba że ochrona z tego tytułu jest wtórna w stosunku do głównego zakresu ochrony.

2. Wymogów rejestracyjnych określonych w art. 3 nie stosuje się do pośredników ubezpieczeniowych, którzy prowadzą wyłącznie działalność w zakresie zawodowej obsługi roszczeń lub usług w zakresie wyceny szkód.

3. Każdy pośrednik ubezpieczeniowy, który podlega przepisom ust. 1 i 2 niniejszego artykułu, składa we właściwym organie państwa członkowskiego swojego pochodzenia zgłoszenie, w którym informuje właściwy organ o swojej tożsamości, adresie i

działalności zawodowej.

4. Pośrednicy, którzy podlegają przepisom ust. 1 i 2 niniejszego artykułu, podlegają przepisom rozdziałów I, III, IV, V, VIII, IX i art. 15 i 16 niniejszej dyrektywy.

Uzasadnienie

W związku z wyłączeniem z zakresu stosowania dyrektywy zawodowego zarządzania roszczeniami i wyceny szkody oraz ponownym uwzględnieniem odstępstwa w art. 1 ust. 2 lit. e) znika główny cel, któremu miała służyć procedura zgłoszenia, i dlatego należy skreślić odnośne przepisy.

Poprawka 22

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 8 – ustęp 1 – akapit pierwszy

Tekst proponowany przez Komisję

1. Pośrednicy ubezpieczeniowi i reasekuracyjni, **w tym osoby prowadzące pośrednictwo jako działalność poboczną, osoby prowadzące działalność w zakresie zawodowej obsługi roszczeń, likwidacji szkód lub wyceny szkód w charakterze biegłych**, a także członkowie personelu zakładów ubezpieczeń prowadzący działalność w zakresie pośrednictwa ubezpieczeniowego, posiadają właściwą wiedzę i umiejętności ustalone przez państwo członkowskie pochodzenia pośrednika lub zakładu ubezpieczeń, umożliwiające im odpowiednią realizację swoich zadań i wykonywanie swoich obowiązków **oraz wykazują odpowiednie doświadczenie zawodowe adekwatne do złożoności produktów, w których sprzedaży pośredniczą**.

Poprawka

1. Pośrednicy ubezpieczeniowi i reasekuracyjni, a także członkowie personelu zakładów ubezpieczeń prowadzący działalność w zakresie pośrednictwa ubezpieczeniowego, posiadają właściwą wiedzę i umiejętności ustalone przez państwo członkowskie pochodzenia pośrednika lub zakładu ubezpieczeń, umożliwiające im odpowiednią realizację swoich zadań i wykonywanie swoich obowiązków.

Uzasadnienie

Ważne jest, by pośrednicy i członkowie personelu zakładów ubezpieczeń posiadali właściwą wiedzę i umiejętności niezbędne do odpowiedniej realizacji powierzonych im zadań. Należy jednak skreślić dodatkowy wymóg dotyczący wykazania się odpowiednim doświadczeniem zawodowym. W przeciwnym razie dostęp do zawodu pośrednika ubezpieczeniowego stałby się praktycznie niemożliwy.

Poprawka 23
Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 8 – ustęp 8 – wprowadzenie

Tekst proponowany przez Komisję

8. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 33. Te akty delegowane określają:

Poprawka

8. Państwa członkowskie określają:

Poprawka 24
Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 8 – ustęp 8 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

8a. W celu wzajemnego uznawania odpowiedniej wiedzy i umiejętności zdobytych przez pośredników ubezpieczeniowych i reasekuracyjnych oraz pracowników zakładu ubezpieczeniowego prowadzących działalność w zakresie pośrednictwa ubezpieczeniowego, a zwłaszcza ich kwalifikacji zawodowych, przyjmujące państwo członkowskie akceptuje kwalifikacje krajowe uznane za równorzędne kwalifikacjom na poziomie 3 lub wyższym europejskich ram kwalifikacji dla uczenia się przez całe życie ustanowionych w zaleceniu Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 kwietnia 2008 r. jako potwierdzenie, że pośrednik ubezpieczeniowy lub reasekuracyjny spełnia wymogi w zakresie wiedzy i umiejętności, które są warunkiem rejestracji zgodnie z niniejszą dyrektywą.

Uzasadnienie

Aby zapobiec rozdrobnieniu rynku wewnętrznego, należy ustanowić na podstawie europejskich ram kwalifikacji minimalne wymogi dotyczące wiedzy i umiejętności stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Poprawka 25
Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 10 – ustęp 2

Tekst proponowany przez Komisję

2. Organy określone w ust. 1 są organami publicznymi lub instytucjami uznanymi przez prawo krajowe lub władze publiczne, wyraźnie upoważnionymi do tego celu przez prawo krajowe. Nie są zakładami ubezpieczeń lub reasekuracji.

Poprawka

2. Organy określone w ust. 1 są organami publicznymi lub instytucjami uznanymi przez prawo krajowe lub władze publiczne, wyraźnie upoważnionymi do tego celu przez prawo krajowe. Nie są zakładami ubezpieczeń lub reasekuracji **ani stowarzyszeniami, których bezpośrednimi lub pośrednimi członkami są zakłady ubezpieczeń lub reasekuracji czy też pośrednicy ubezpieczeniowi lub reasekuracyjni.**

Uzasadnienie

Celem tej poprawki jest uniknięcie wystąpienia konfliktu interesów między pośrednikami ubezpieczeniowymi a organami nadzoru, a co za tym idzie, poprawa jakości usług i efektywności rynków.

Poprawka 26
Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 10 – ustęp 3 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

3a. Uprawnienia określone w ust. 3 są wykonywane zgodnie z prawem krajowym i obejmują przynajmniej prawa do:

- a) dostępu do wszelkiego rodzaju dokumentów, w dowolnej formie, które są istotne z punktu widzenia wykonywania zadań związanych z nadzorem, a także prawo do otrzymywania ich duplikatów;**
- b) domagania się informacji od wszelkich osób oraz, w miarę potrzeb, wezwania tych osób i przesłuchania ich w celu uzyskania informacji;**
- c) przeprowadzania kontroli na miejscu;**
- d) przeprowadzania badań mystery shopping;**

- e) zgłaszania wniosku o wydanie czasowego zakazu prowadzenia działalności zawodowej;*
- f) zobowiązania zakładów ubezpieczeniowych do dostarczenia informacji;*
- g) przekazywania spraw do organów ścigania;*
- h) umożliwiania audytorom lub biegłym przeprowadzania rewizji lub dochodzeń.*

Uzasadnienie

Celem tej poprawki jest uniknięcie wystąpienia konfliktu interesów między pośrednikami ubezpieczeniowymi a organami nadzoru, a co za tym idzie, poprawa jakości usług i efektywności rynków.

Poprawka 27 **Wniosek dotyczący dyrektywy** **Artykuł 13 – ustęp 1 – wprowadzenie**

Tekst proponowany przez Komisję

1. Państwa członkowskie zapewniają ustanawianie właściwych, skutecznych, bezstronnych i niezależnych procedur reklamacyjnych i odszkodowawczych w celu pozasądowego rozstrzygania sporów między pośrednikami ubezpieczeniowymi a **klientami** oraz między zakładami ubezpieczeń a **klientami**, gdzie stosowne, wykorzystując istniejące instytucje. Państwa członkowskie zapewniają ponadto uczestnictwo wszystkich zakładów ubezpieczeń i pośredników ubezpieczeniowych w procedurach pozasądowego rozstrzygania sporów, w sytuacji gdy spełnione są następujące warunki:

Poprawka

1. Państwa członkowskie zapewniają ustanawianie właściwych, skutecznych, bezstronnych i niezależnych procedur reklamacyjnych i odszkodowawczych w celu pozasądowego rozstrzygania sporów między pośrednikami ubezpieczeniowymi a **konsumentami** oraz między zakładami ubezpieczeń a **konsumentami**, gdzie stosowne, wykorzystując istniejące instytucje. Państwa członkowskie zapewniają ponadto uczestnictwo wszystkich zakładów ubezpieczeń i pośredników ubezpieczeniowych w procedurach pozasądowego rozstrzygania sporów, w sytuacji gdy spełnione są następujące warunki:

Poprawka 28 **Wniosek dotyczący dyrektywy** **Artykuł 17 – ustęp 1 – litera c – podpunkt i**

Tekst proponowany przez Komisję

(i) świadczy usługi doradcze na podstawie rzetelnej analizy; lub

Poprawka

(i) świadczy usługi doradcze na podstawie rzetelnej analizy, **biorąc pod uwagę interes klienta**; lub

Poprawka 29

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 17 – ustęp 1 – litera c – podpunkt iii

Tekst proponowany przez Komisję

(iii) nie podlega zobowiązaniu umownemu do prowadzenia działalności w zakresie pośrednictwa ubezpieczeniowego wyłącznie z jednym zakładem lub większą liczbą zakładów i nie świadczy doradztwa na podstawie rzetelnej analizy. W takim przypadku podaje mu nazwy zakładów ubezpieczeń, z którymi może prowadzić i prowadzi działalność;

Poprawka

(iii) nie podlega zobowiązaniu umownemu do prowadzenia działalności w zakresie pośrednictwa ubezpieczeniowego wyłącznie z jednym zakładem lub większą liczbą zakładów i nie świadczy doradztwa na podstawie rzetelnej analizy, **biorąc pod uwagę interes klienta**. W takim przypadku podaje mu nazwy zakładów ubezpieczeń, z którymi może prowadzić i prowadzi działalność ;

Poprawka 30

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 17 – ustęp 1 – litera f

Tekst proponowany przez Komisję

f) jeżeli pośrednik otrzymuje honorarium lub prowizję jakiegokolwiek rodzaju – **pełną** wysokość **wynagrodzenia związanego z oferowanymi lub rozpatrywanymi produktami ubezpieczeniowymi lub**, w przypadku gdy nie ma możliwości podania **dokładnej** kwoty – podstawę obliczenia **pełnej kwoty** honorarium lub prowizji lub wynagrodzenia stanowiącego ich połączenie;

Poprawka

f) jeżeli pośrednik **lub którykolwiek z jego pracowników** otrzymuje honorarium lub prowizję jakiegokolwiek rodzaju, wysokość lub, w przypadku gdy nie ma możliwości podania kwoty **bądź wymagaloby to niewspółmiernie dużego wysiłku**, podstawę obliczenia honorarium lub prowizji, lub wynagrodzenia stanowiącego ich połączenie, **na żądanie klienta**; Należy poinformować klienta o przysługującym mu prawie do żądania tych informacji.

Poprawka 31
Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 17 – ustęp 1 – litera g

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

g) jeżeli kwota prowizji uzależniona jest od osiągnięcia uzgodnionych celów lub progów w odniesieniu do transakcji, w których zawarciu z ubezpieczycielem pośrednik pośredniczył – cele lub progi, a także kwoty przypadające do wypłaty w przypadku ich osiągnięcia. **skreślony**

Uzasadnienie

Zbyt szczegółowe ujawnianie informacji może być mylące dla konsumentów. Ujawnienie kwoty wynagrodzenia oraz charakteru i podstawy obliczania kwoty zmiennego składnika wynagrodzenia nie przyczynia się do ochrony klientów.

Poprawka 32
Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 17 – ustęp 2

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 lit. f) przez pięć lat od daty wejścia w życie niniejszej dyrektywy pośrednik pośredniczący w zawieraniu umów ubezpieczenia innych niż umowy należące do którejkolwiek z grup określonych w załączniku I do dyrektywy 2002/83/WE, przed zawarciem jakiejkolwiek takiej umowy ubezpieczenia, jeżeli ma otrzymać wynagrodzenie w postaci honorarium lub prowizji, **skreślony**
a) przekazuje klientowi, na jego żądanie, kwotę lub w przypadku gdy nie ma możliwości podania dokładnej kwoty – podstawę obliczenia honorarium lub prowizji lub wynagrodzenia stanowiącego ich połączenie;
b) informuje klienta o przysługującym mu

prawie do żądania informacji, o których mowa w lit. a).

Uzasadnienie

Zbyt szczegółowe ujawnianie informacji może być mylące dla konsumentów. Ujawnienie kwoty wynagrodzenia oraz charakteru i podstawy obliczania kwoty zmiennego składnika wynagrodzenia nie przyczynia się do ochrony klientów.

Poprawka 33
Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 17 – ustęp 3

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

3. Zakład ubezpieczeń lub pośrednik ubezpieczeniowy informuje również klienta o charakterze i podstawie obliczenia kwoty zmiennego składnika wynagrodzenia otrzymanego przez jakiegokolwiek ich pracownika z tytułu dystrybucji danego produktu ubezpieczeniowego i administrowania nim. **skreślony**

Uzasadnienie

Zbyt szczegółowe ujawnianie informacji może być mylące dla konsumentów. Ujawnienie kwoty wynagrodzenia oraz charakteru i podstawy obliczania kwoty zmiennego składnika wynagrodzenia nie przyczynia się do ochrony klientów.

Poprawka 34
Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 17 – ustęp 4

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

4. Jeżeli po zawarciu umowy ubezpieczenia klient dokonuje z jej tytułu jakichkolwiek płatności, zakład ubezpieczeń lub pośrednik ubezpieczeniowy ujawniają również informacje zgodnie z niniejszym artykułem w odniesieniu do każdej takiej płatności. **skreślony**

Poprawka 35
Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 17 – ustęp 5

Tekst proponowany przez Komisję

5. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 33. Te akty delegowane określają:

a) odpowiednie kryteria służące określeniu sposobu ujawnienia klientowi wynagrodzenia pośrednika, w tym prowizji warunkowej, o czym jest mowa w ust. 1 lit. f) i g) i ust. 2 niniejszego artykułu;

b) odpowiednie kryteria służące określeniu, w szczególności, podstawy obliczania wszelkich honorariów lub prowizji lub obu tych rodzajów wynagrodzenia łącznie;

c) kroki, których podjęcia można w normalnych okolicznościach oczekiwać od pośredników ubezpieczeniowych i zakładów ubezpieczeń, w celu ujawnienia klientom ich wynagrodzenia.

Poprawka 36
Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 20 – ustęp 3

Tekst proponowany przez Komisję

3. W przypadku przekazania informacji, o których mowa w art. 16, 17 i 18, z wykorzystaniem trwałego nośnika informacji innego niż papier lub za pośrednictwem strony internetowej, na żądanie klienta przekazuje mu się jednak nieodpłatnie papierową kopię.

Poprawka 37
Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 23 – ustęp 2

Poprawka

skreślony

Poprawka

3. W przypadku przekazania informacji, o których mowa w art. 16, 17 i 18, z wykorzystaniem trwałego nośnika informacji innego niż papier lub za pośrednictwem strony internetowej, na żądanie klienta przekazuje mu się jednak nieodpłatnie papierową kopię. ***Należy poinformować klienta o tym prawie.***

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

2. W przypadku gdy kroki podejmowane przez pośrednika ubezpieczeniowego lub zakład ubezpieczeń **zgodnie z art. 15, 16 i 17** są niewystarczające, by z należytą pewnością zapewnić uniknięcie ryzyka naruszenia interesów klientów i potencjalnych klientów wynikającego z konfliktów interesów, pośrednik ubezpieczeniowy lub zakład ubezpieczeń wyraźnie ujawnia klientowi ogólny charakter lub źródła konfliktów interesów, przed podjęciem czynności handlowych w jego imieniu.

2. Pośrednik ubezpieczeniowy lub zakład ubezpieczeń utrzymuje w mocy i stosuje skuteczne uzgodnienia organizacyjne i administracyjne z myślą o poczynieniu wszelkich zasadnych kroków mających na celu uniknięcie szkodliwego wpływu, jaki może wyrzucić konflikt interesów na interesy klientów firmy. W przypadku gdy kroki podejmowane przez pośrednika ubezpieczeniowego lub zakład ubezpieczeń są niewystarczające, by z należytą pewnością zapewnić uniknięcie ryzyka naruszenia interesów klientów i potencjalnych klientów wynikającego z konfliktów interesów, pośrednik ubezpieczeniowy lub zakład ubezpieczeń wyraźnie ujawnia klientowi ogólny charakter lub źródła konfliktów interesów, przed podjęciem czynności handlowych w jego imieniu.

Uzasadnienie

Celem jest zapewnienie zgodności tekstu dyrektywy IMDII z dyrektywą MiFID II, która wymaga, by przedsiębiorstwa posiadały faktycznie ustalenia organizacyjne i administracyjne służące zapobieganiu konfliktom interesów.

Poprawka 38
Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 23 – ustęp 3

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

3. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 33 w celu określenia:

skreślony

a) kroków i skutecznych rozwiązań organizacyjnych i administracyjnych, których podjęcia można w normalnych okolicznościach oczekiwać od pośredników ubezpieczeniowych i zakładów ubezpieczeń w celu identyfikowania konfliktów interesów, zapobiegania im, zarządzania nimi i ich

*ujawniania, przy prowadzeniu
pośrednictwa ubezpieczeniowego;*

*b) stosownych kryteriów służących
określeniu rodzajów konfliktów interesów,
których istnienie może przynieść szkodę
interesom klientów lub potencjalnych
klientów pośrednika ubezpieczeniowego
lub zakładu ubezpieczeń.*

Poprawka 39

**Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 24 – ustęp 3 – litera a**

Tekst proponowany przez Komisję

a) pośrednika ubezpieczeniowego lub zakładu ubezpieczeń oraz świadczonych przez nich usług. W przypadku świadczenia usługi doradztwa, informacje te powinny określać, czy doradztwo świadczone jest niezależnie oraz czy opiera się na szerokiej, czy też bardziej ograniczonej analizie rynku oraz powinny wskazywać, czy pośrednik ubezpieczeniowy lub zakład ubezpieczeń udostępniać będzie klientowi *bieżącą* ocenę odpowiedności poleconego mu produktu ubezpieczeniowego;

Poprawka

a) pośrednika ubezpieczeniowego lub zakładu ubezpieczeń oraz świadczonych przez nich usług. W przypadku świadczenia usługi doradztwa, informacje te powinny **wyraźnie** określać, czy doradztwo świadczone jest niezależnie oraz czy opiera się na szerokiej, czy też bardziej ograniczonej analizie rynku oraz powinny wskazywać, czy pośrednik ubezpieczeniowy lub zakład ubezpieczeń udostępniać będzie klientowi **zagwarantowaną umownie lub niewiązącą okresową** ocenę odpowiedności poleconego mu produktu ubezpieczeniowego;

Poprawka 40

**Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 24 – ustęp 5**

Tekst proponowany przez Komisję

5. W przypadku poinformowania klienta, że doradztwo jest świadczone w sposób niezależny, pośrednik ubezpieczeniowy lub zakład ubezpieczeń:

a) dokonuje oceny wystarczająco dużej liczby produktów ubezpieczeniowych dostępnych na rynku. Produkty

Poprawka

skreślony

ubezpieczeniowe powinny być zróżnicowane pod względem rodzaju i emitentów lub dostawców produktów i nie powinny ograniczać się do produktów ubezpieczeniowych wyemitowanych lub dostarczonych przez podmioty mające bliskie powiązania z danym pośrednikiem ubezpieczeniowym lub zakładem ubezpieczeń; oraz

b) nie może, w związku ze świadczeniem usługi na rzecz klientów, akceptować ani przyjmować honorarium, prowizji lub innych korzyści pieniężnych uiszczanych lub przekazywanych przez jakąkolwiek osobę trzecią lub osobę działającą w imieniu osoby trzeciej.

Uzasadnienie

Dyrektywa nie powinna dyskryminować konkretnych systemów wynagrodzeń, które powstały na rynku i które zapewniają obywatelom ochronę ubezpieczeniową.

Poprawka 41

Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 24 – ustęp 6

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

6. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 33 dotyczących środków mających na celu zapewnienie przestrzegania przez pośredników ubezpieczeniowych i zakłady ubezpieczeń zasad określonych w niniejszym artykule przy świadczeniu pośrednictwa ubezpieczeniowego na rzecz swoich klientów. Te akty delegowane określają:

skreślony

a) charakter usługi lub usług oferowanych klientowi lub potencjalnemu klientowi lub świadczonych na ich rzecz, z uwzględnieniem rodzaju, przedmiotu, wielkości i częstotliwości transakcji; oraz
b) charakter oferowanych lub rozpatrywanych produktów, w tym różne

rodzaje produktów ubezpieczeniowych.

Poprawka 42

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 25 – ustęp 1

Tekst proponowany przez Komisję

1. Świadcząc usługę doradztwa, pośrednik ubezpieczeniowy lub zakład ubezpieczeń uzyskują niezbędne informacje na temat wiedzy i doświadczenia klienta lub potencjalnego klienta w dziedzinie istotnej dla danego rodzaju produktu lub usługi, a także na temat **sytuacji finansowej** i celów inwestycyjnych klienta lub potencjalnego klienta, w oparciu o które to informacje pośrednik ubezpieczeniowy lub zakład ubezpieczeń powinni polecać produkty, **które są odpowiednie dla** danego klienta lub potencjalnego **klient**.

Poprawka 43

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 25 – ustęp 2 – akapit drugi

Tekst proponowany przez Komisję

W przypadku gdy pośrednik ubezpieczeniowy lub zakład ubezpieczeń uzna, w oparciu o informacje **otrzymane** na podstawie poprzedniego akapitu, że produkt lub usługa nie **są stosowne dla** klienta lub potencjalnego klienta, pośrednik ubezpieczeniowy lub zakład ubezpieczeń **ostrzega** o tym fakcie klienta lub potencjalnego klienta. Ostrzeżenie to **może być** przekazywane w ustandaryzowanym formacie.

Poprawka

1. Świadcząc usługę doradztwa, pośrednik ubezpieczeniowy lub zakład ubezpieczeń uzyskują niezbędne informacje na temat potrzeb, wiedzy i doświadczenia klienta lub potencjalnego klienta w dziedzinie istotnej dla danego rodzaju produktu lub usługi, a także na temat **interesów finansowych** i celów inwestycyjnych klienta lub potencjalnego klienta, w oparciu o które to informacje pośrednik ubezpieczeniowy lub zakład ubezpieczeń powinni polecać produkty **w najlepszym interesie** danego klienta lub potencjalnego **klienta**.

Poprawka

W przypadku gdy pośrednik ubezpieczeniowy lub zakład ubezpieczeń uzna, w oparciu o informacje, **o które zwrócił się** na podstawie poprzedniego akapitu, że produkt lub usługa nie **odpowiadają najlepszemu interesowi** klienta lub potencjalnego klienta, pośrednik ubezpieczeniowy lub zakład ubezpieczeń **informuje** o tym fakcie klienta lub potencjalnego klienta. Ostrzeżenie to **jest** przekazywane w ustandaryzowanym formacie.

Poprawka 44
Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 25 – ustęp 3

Tekst proponowany przez Komisję

3. Pośrednik ubezpieczeniowy lub zakład ubezpieczeń zakłada ewidencję zawierającą dokument lub dokumenty, takie jak umowa uzgodniona między pośrednikiem ubezpieczeniowym lub zakładem ubezpieczeń a klientem, w których określono prawa i obowiązki stron, oraz inne warunki, na jakich pośrednik ubezpieczeniowy lub zakład ubezpieczeń będzie świadczyć usługi na rzecz klienta. Prawa i obowiązki stron umowy mogą zostać włączone do innych dokumentów lub tekstów prawnych poprzez ich przywołanie.

Poprawka 45
Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 25 – ustęp 3 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

3. Pośrednik ubezpieczeniowy lub zakład ubezpieczeń zakłada ewidencję zawierającą dokument lub dokumenty, takie jak umowa uzgodniona między pośrednikiem ubezpieczeniowym lub zakładem ubezpieczeń a klientem, w których określono prawa i obowiązki stron, oraz inne warunki, na jakich pośrednik ubezpieczeniowy lub zakład ubezpieczeń będzie świadczyć usługi na rzecz klienta. Prawa i obowiązki stron umowy mogą zostać włączone do innych dokumentów lub tekstów prawnych poprzez ich przywołanie. ***Ewidencja ta jest obowiązkowo przekazywana klientowi.***

Poprawka

3a. Państwa członkowskie zezwalają pośrednikom ubezpieczeniowym i zakładom ubezpieczeń, które zajmują się pośrednictwem ubezpieczeniowym w transakcjach sprzedaży nieobejmujących doradztwa, na prowadzenie działalności bez konieczności uzyskiwania informacji ani dokonywania ustaleń, o których mowa w ust. 2, jeżeli spełnione są następujące warunki:

a) działalność pośrednictwa ubezpieczeniowego jest prowadzona z inicjatywy klienta lub potencjalnego klienta,

b) działalność pośrednictwa ubezpieczeniowego odnosi się do inwestycji opartych na ubezpieczeniach:

(i) których ryzyko inwestycyjne odnosi się tylko do bazowych instrumentów finansowych uznanych za niekompleksowe, zgodnie z art. 25 ust. 3 lit. a) [dyrektywy 2004/39/WE]; lub

(ii) które nie zawierają struktury utrudniającej klientowi zrozumienie związanego z nimi ryzyka;

c) klient lub potencjalny klient został wyraźnie poinformowany, że pośrednik ubezpieczeniowy lub zakład ubezpieczeń nie jest zobowiązany do oceniania adekwatności lub stosowności oferowanego produktu, w związku z czym klient lub potencjalny klient nie korzysta z odnośnych zasad prowadzenia działalności. Ostrzeżenie to może być przekazywane w ustandaryzowanym formacie.

Uzasadnienie

Poprawka ta stwarza standardy odpowiadające standardom przewidzianym w MiFID II, zapewniając równe warunki w zakresie produktów inwestycyjnych niezwiązanych z ubezpieczeniami.

Poprawka 46 **Wniosek dotyczący dyrektywy** **Artykuł 25 – ustęp 5**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

5. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 33 w celu zapewnienia przestrzegania przez pośredników ubezpieczeniowych i zakłady ubezpieczeń zasad określonych w niniejszym artykule przy świadczeniu pośrednictwa ubezpieczeniowego na rzecz swoich klientów. Te akty delegowane określają:

skreślony

a) charakter usługi lub usług oferowanych klientowi lub potencjalnemu klientowi lub świadczonych na ich rzecz, z uwzględnieniem rodzaju, przedmiotu,

wielkości i częstotliwości transakcji;

b) charakter oferowanych lub rozpatrywanych produktów, w tym różne rodzaje produktów ubezpieczeniowych.

Poprawka 47

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 28 – ustęp 2

Tekst proponowany przez Komisję

2. Państwa członkowskie zapewniają możliwość stosowania, w przypadkach, o których mowa w ust. 1, sankcji i środków administracyjnych obejmujących co najmniej:

a) publiczne oświadczenie wskazujące osobę fizyczną lub prawną oraz charakter naruszenia;

b) nakaz zobowiązujący osobę fizyczną lub prawną do zaprzestania danego postępowania oraz do powstrzymania się od ponownego podejmowania tego postępowania;

c) w przypadku pośrednika ubezpieczeniowego lub reasekuracyjnego – cofnięcie rejestracji zgodnie z art. 3;

d) nałożenie na członka organu zarządzającego pośrednika ubezpieczeniowego lub reasekuracyjnego lub zakładu ubezpieczeń lub reasekuracji bądź na inną osobę fizyczną, których uznano za odpowiedzialnych za naruszenie, zakazu sprawowania funkcji u pośredników ubezpieczeniowych lub reasekuracyjnych lub w zakładach ubezpieczeń lub reasekuracji;

e) w przypadku osoby prawnej – administracyjne sankcje finansowe w maksymalnej wysokości **10 %** całkowitego rocznego obrotu tej osoby prawnej w poprzednim roku obrotowym; w przypadku gdy osoba prawna jest jednostką zależną

Poprawka

2. Państwa członkowskie zapewniają możliwość stosowania, w przypadkach, o których mowa w ust. 1, sankcji i środków administracyjnych obejmujących co najmniej:

b) nakaz zobowiązujący osobę fizyczną lub prawną do zaprzestania danego postępowania oraz do powstrzymania się od ponownego podejmowania tego postępowania;

c) w przypadku pośrednika ubezpieczeniowego lub reasekuracyjnego – cofnięcie rejestracji zgodnie z art. 3;

e) w przypadku osoby prawnej – administracyjne sankcje finansowe w maksymalnej wysokości **8 %** całkowitego rocznego obrotu tej osoby prawnej w poprzednim roku obrotowym; w przypadku gdy osoba prawna jest jednostką zależną

jednostki dominującej, całkowity roczny obrót stanowi kwota całkowitego rocznego obrotu wynikająca ze skonsolidowanego sprawozdania finansowego ostatecznej jednostki dominującej za poprzedni rok obrotowy;

f) w przypadku osoby fizycznej – administracyjne sankcje finansowe w maksymalnej wysokości **5 000 000 EUR** lub, w państwach członkowskich, w których euro nie jest walutą urzędową, równowartość tej kwoty w walucie krajowej na dzień wejścia w życie niniejszej dyrektywy; oraz

W przypadku możliwości ustalenia kwoty korzyści uzyskanych w wyniku naruszenia, państwa członkowskie zapewniają maksymalną wysokość sankcji na poziomie nie niższym niż dwukrotność kwoty tych korzyści.

Poprawka 48
Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 34

Tekst proponowany przez Komisję

Artykuł 34

Wykonywanie przekazanych uprawnień

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjęcia aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.

2. Uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych, o których mowa w art. 8, 17, 23, 24 i 25, powierza się Komisji na czas nieokreślony od dnia wejścia w życie niniejszej dyrektywy.

3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 8, 17, 23, 24 i 25, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja

jednostki dominującej, całkowity roczny obrót stanowi kwota całkowitego rocznego obrotu wynikająca ze skonsolidowanego sprawozdania finansowego ostatecznej jednostki dominującej za poprzedni rok obrotowy;

f) w przypadku osoby fizycznej – administracyjne sankcje finansowe w maksymalnej wysokości **3 000 000 EUR** lub, w państwach członkowskich, w których euro nie jest walutą urzędową, równowartość tej kwoty w walucie krajowej na dzień wejścia w życie niniejszej dyrektywy; oraz

Poprawka

skreślony

o odwołaniu staje się skuteczna od następnego dnia po jej opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej lub w określonym w tej decyzji późniejszym terminie. Nie wpływa ona na ważność jakichkolwiek już obowiązujących aktów delegowanych.

4. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

5. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 8, 17, 23, 24 i 25 wchodzi w życie, tylko jeśli Parlament Europejski albo Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie lub jeśli, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.

PROCEDURA

Tytuł	Pośrednictwo ubezpieczeniowe (przekształcenie)
Odsyłacze	COM(2012)0360 – C7-0180/2012 – 2012/0175(COD)
Komisja przedmiotowo właściwa Data ogłoszenia na posiedzeniu	ECON 11.9.2012
Opinia wydana przez Data ogłoszenia na posiedzeniu	JURI 22.11.2012
Sprawozdawca(czyni) komisji opiniodawczej Data powołania	Klaus-Heiner Lehne 10.10.2012
Rozpatrzenie w komisji	22.1.2013
Data przyjęcia	19.3.2013
Wynik głosowania końcowego	+: 22 –: 1 0: 0
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Raffaele Baldassarre, Luigi Berlinguer, Sebastian Valentin Bodu, Françoise Castex, Christian Engström, Marielle Gallo, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, Sajjad Karim, Klaus-Heiner Lehne, Jiří Maštálka, Alajos Mészáros, Bernhard Rapkay, Evelyn Regner, Francesco Enrico Speroni, Rebecca Taylor, Alexandra Thein, Rainer Wieland, Cecilia Wikström, Tadeusz Zwiefka
Zastępca(y) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Piotr Borys, Eva Lichtenberger, Axel Voss
Zastępca(y) (art. 187 ust. 2) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Ricardo Cortés Lastra

PROCEDURA

Tytuł	Pośrednictwo ubezpieczeniowe (przekształcenie)			
Odsyłacze	COM(2012)0360 – C7-0180/2012 – 2012/0175(COD)			
Data przedstawienia w PE	3.7.2012			
Komisja przedmiotowo właściwa Data ogłoszenia na posiedzeniu	ECON 11.9.2012			
Komisja(e) wyznaczona(e) do wydania opinii Data ogłoszenia na posiedzeniu	IMCO 11.9.2012	JURI 22.11.2012	JURI 11.9.2012	
Sprawozdawca(y) Data powołania	Werner Langen 27.3.2012			
Rozpatrzenie w komisji	6.11.2012	21.1.2013	24.4.2013	28.5.2013
Data przyjęcia	22.1.2014			
Wynik głosowania końcowego	+: 35 -: 4 0: 3			
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Marino Baldini, Elena Băsescu, Jean-Paul Basset, Sharon Bowles, Udo Bullmann, Nikolaos Chountis, George Sabin Cutaș, Leonardo Domenici, Derk Jan Eppink, Diogo Feio, Elisa Ferreira, Ildikó Gáll-Pelcz, Jean-Paul Gauzès, Sven Giegold, Othmar Karas, Wolf Klinz, Jürgen Klute, Rodi Kratsa-Tsagaropoulou, Philippe Lamberts, Werner Langen, Astrid Lulling, Hans-Peter Martin, Arlene McCarthy, Marlene Mizzi, Ivari Padar, Anni Podimata, Antolín Sánchez Presedo, Peter Simon, Theodor Dumitru Stolojan, Ivo Strejček, Kay Swinburne, Sampo Terho, Marianne Thyssen, Pablo Zalba Bidegain			
Zastępca(y) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Jean-Pierre Audy, Herbert Dorfmann, Sari Essayah, Ashley Fox, Enrique Guerrero Salom, Sophia in 't Veld, Oleg Valjalo			
Zastępca(y) (art. 187 ust. 2) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Jürgen Creutzmann, Marian Harkin			
Data złożenia	5.2.2014			